Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 178

fyrtiofjärde årgången

30 juni 2001

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

⋆ **Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker** 1

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1261/2001 av den 27 juni 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 beträffande leveranskontrakt för sockerbetor och beträffande prishöjningar och prissänkningar som skall tillämpas på betor** 46

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1262/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller interventionsorganens handel med socker** 48

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1263/2001 av den 27 juni 2001 om fastställande för regleringsåret 2001/2002 av härledda interventionspriser för vitsocker** 60

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1264/2001 av den 27 juni 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1531/2000 om en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2000/2001 för fastställande av exportavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker, av förordning (EEG) nr 1729/78 om tillämpningsföreskrifter för produktionsbidrag för socker som används i den kemiska industrin och av förordning (EG) nr 1729/97 om justering av vissa förutfastställda exportbidrag till följd av prisförändringar eller förändrade lagringsavgifter på sockerområdet** 61

⋆ **Kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin** 63

Pris: 19,50 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1260/2001
av den 19 juni 2001
om den gemensamma organisationen av marknaden för socker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3], och

av följande skäl:

(1) För att den gemensamma jordbrukspolitiken skall fungera väl krävs en gemensam organisation av marknaden för socker som förutom socker även omfattar flytande ersättningsprodukter som isoglukos och inulinsirap.

(2) För att de mål som fastställts för den gemensamma jordbrukspolitiken skall kunna uppnås, bland annat när det gäller att garantera arbete och skälig levnadsnivå för sockerbetodlare och sockerrörsproducenter bör åtgärder vidtas för att stabilisera sockermarknaden. Ett sätt att uppnå detta är att föreskriva att interventionsorganen får köpa upp socker. Det bör därför fastställas ett interventionspris för vitsocker från icke-underskottsområden liksom för råsocker och, årligen för vart och ett av underskottsområdena, ett härlett interventionspris för vitsocker och vid behov för råsocker. Interventionspriset måste ligga på en sådan nivå att sockerbets- och sockerrörsproducenterna garanteras en skälig avkastning, samtidigt som konsumenternas intressen tillvaratas. Garantipriserna för socker gäller även sackarossiraper, isoglukos och inulinsirap eftersom priset på dessa följer sockerpriset. Med tanke på de ekonomiska mål och regler för budgetdisciplinen som fastställdes av Europeiska rådet i Berlin i mars 1999 bör stödpriser för socker fastställas för hela den nya ordningens tillämpningsperiod.

(3) Interventionspriset skall fastställas för en standardkvalitet av vitsocker och råsocker, och denna standardkvalitet bör därför definieras. Standardkvaliteterna bör motsvara genomsnittliga kvaliteter som är representativa för socker producerat inom gemenskapen på grundval av de kriterier som används inom handeln. Standardkvaliteterna bör även kunna ändras för att beakta handelns behov och den tekniska utvecklingen när det gäller analysmetoder.

[1] EGT C 29E, 30.1.2001, s. 315.
[2] Yttrandet avgivet den 13 mars 2001 (ännu inte offentliggjort i EGT).
[3] EGT C 116, 20.4.2001, s. 113.

(4) De franska utomeuropeiska departementens geografiska läge kräver lämpliga åtgärder för det socker som produceras i dessa departement.

(5) För att motverka att ovannämnda priser påverkas får interventionsorganen endast sälja socker till ett pris som är högre än interventionspriset, utom om sockret är avsett för export i obearbetat skick eller i form av bearbetade produkter eller djurfoder. Denna regel gör det omöjligt att tillhandahålla socker för livsmedelsbruk i gemenskapen till välgörenhetsorganisationer. Detta bör göras möjligt i de fall då det är fråga om enstaka nödhjälpsåtgärder för humanitära syften och det är möjligt att garantera säkra leveranser. Åtgärder av detta slag måste genomföras snabbt för att vara effektiva. Det bör därför föreskrivas att det lämpligaste förfarandet skall tillämpas.

(6) Socker kan användas som basprodukt inom den kemiska industrin på samma sätt som stärkelseprodukter. Användningen av dessa basprodukter bör därför tillförsäkras en balanserad utveckling. Ett system för produktionsbidrag bör utformas på ett sådant sätt att det blir möjligt att utvidga de sedvanliga avsättningsmöjligheterna för socker utöver de traditionella kvantiteterna. I detta system bör de aktuella produkterna hädanefter ställas till den kemiska industrins förfogande till ett lägre pris.

(7) Denna förordning måste ge både bearbetningsföretag och råvaruproducenter samma garantier. När det gäller sockerbetor bör det utöver baspriset, som fastställs med beaktande av interventionspriset för vitsocker, företagens intäkter från melassförsäljning, som kan uppskattas till 7,61 euro/100 kg, ett belopp som beräknats på priset på melass, vilket är beräknat till 8,21 euro/100 kg, samt kostnaderna för bearbetning och leverans av betor till företagen, utifrån en avkastning som för gemenskapens del kan beräknas till 130 kg vitsocker per ton betor av standardkvalitet, fastställas minimipriser för A-betor som bearbetas till A-socker och för B-betor som bearbetas till B-socker, vilka måste iakttas då sockerfabrikanterna gör sina uppköp.

(8) För att säkerställa en rättvis balans mellan bearbetningsföretag och jordbruksproducenter bör det även finnas föreskrifter om de instrument som krävs för detta, bland annat om införande av rambestämmelser för gemenskapen, som reglerar avtalsförhållandena mellan köpare och säljare av betor, samt adekvata bestämmelser för att nå detta mål när det gäller rörsocker. Bestämmelserna om normal tid för leveranser och fördelning av dem, uppsamlingsställen och transportkostnader, mottagningsställen och tidpunkt för provtagning, bidrag för betmassa eller utbetalning av motsvarande kompensation samt tidsgränser för betalning av förskott påverkar det faktiska pris för betor som säljaren får. Skillnader i naturförhållanden och ekonomiska och tekniska förhållanden innebär stora svårigheter när det gäller att enhetligt utforma samtliga köpevillkor för sockerbetor inom gemenskapen. Det finns för närvarande branschavtal mellan å ena sidan en producent eller en producentorganisation och å andra sidan en odlarorganisation. Det är lämpligt att begränsa rambestämmelserna till att definiera nödvändiga minimigarantier för såväl betodlare som industrin för att ekonomin inom sockersektorn skall fungera väl och att begränsa möjligheten att avvika från vissa bestämmelser i bilaga III till branschavtalen.

(9) Skälen till att gemenskapen fortfarande tillämpar en ordning med produktionskvoter för socker, isoglukos och inulinsirap är i dagens läge fortfarande giltiga. Vissa ändringar av ordningen har emellertid gjorts mot bakgrund av den senaste tidens utveckling när det gäller produktionen och för att ge gemenskapen de möjligheter som behövs för att på ett rättvist men effektivt sätt sörja för att producenterna själva får bära den fulla kostnaden för avsättning av det överskott som finns inom gemenskapen till följd av bristande balans mellan produktion och konsumtion och för att gemenskapen skall kunna fullgöra de skyldigheter som följer av de avtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, nedan kallade GATT-avtalen, som godkändes genom beslut 94/800/EG ([1]).

([1]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

(10) I det jordbruksavtal som ingåtts inom ramen för GATT-avtalen, nedan kallat ”avtalet”, föreskrivs särskilt att det stöd som gemenskapen beviljar för export av jordbruksprodukter skall sänkas gradvis, särskilt stödet till socker som omfattas av garanterade produktionskvoter. Enligt avtalet skall exportstödet sänkas under en övergångsperiod, både när det gäller vilka kvantiteter som omfattas och stödbeloppen. För att möjliggöra denna ändring av garantierna bör först den för ett regleringsår påvisade skillnaden mellan den volym som kan exporteras från gemenskapen och den volym som fastställs i avtalet fördelas mellan socker, isoglukos och inulinsirap i förhållande till den enskilda kvotens procentuella andel av den totala produktionskvot som fastställs för dessa tre produkter och för gemenskapen. Ett sådant system bör emellertid tillämpas endast under en begränsad period och betraktas som en tillfällig lösning. Med hänsyn till bl.a. de ekonomiska mål och regler för budgetdisciplinen som fastställdes av Europeiska rådet i Berlin i mars 1999 och nödvändigheten av att ta hänsyn till förhandlingarna inom ramen för Världshandelsorganisationen bör ordningen med kvoter bibehållas för regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

(11) Den gemensamma organisationen av marknaden för socker grundar sig dels på principen att producenterna har fullständigt finansiellt ansvar under varje regleringsår för de förluster som uppstår när den gemenskapsproduktion inom ramen för kvoterna som överstiger den interna efterfrågan måste avsättas och dels på en ordning med pris- och avsättningsgarantier som varierar beroende på det individuella företagets produktionskvoter. Produktionskvoterna för socker fördelas till vart och ett av företagen på grundval av deras faktiska produktion under en viss referensperiod.

(12) Eftersom åtagandena om minskat exportstöd har genomförts under övergångsperioden, är det lämpligt att bibehålla nuvarande baskvantiteter av socker och isoglukos samt kvoterna för inulinsirap och föreskriva att de garantier som gäller för dessa produkter vid behov får anpassas för att på så sätt fullgöra åtagandena enligt avtalet med hänsyn tagen till de faktorer som är grundläggande för denna sektor i gemenskapen. Det är lämpligt att behålla systemet med självfinansiering när det gäller produktionsavgifterna inom sektorn och ordningen med produktionskvoter.

(13) Således säkerställs principen om finansiellt ansvar genom bidragen från producenterna, som tas ut i form av en basproduktionsavgift på all produktion av A- och B-socker men som är begränsad till 2 % av interventionspriset för vitsocker, samt av en B-avgift som tas ut på produktionen av B-socker, men som inte får vara högre än 37,5 % av samma pris. Under vissa omständigheter betalar isoglukosproducenterna och inulinsirapsproducenterna en del av dessa bidrag. Dessa begränsningar gör det omöjligt att under ovannämnda omständigheter nå målet att varje enskilt regleringsår göra sockerproduktionen självfinansierande. En tilläggsavgift bör därför tas ut.

(14) Tilläggsavgiften bör för att vara rättvis beräknas för vart och ett av företagen på grundval av dess bidrag till intäkterna via de produktionsavgifter som företaget har betalat för regleringsåret i fråga. Det bör därför fastställas en koefficient för hela gemenskapen som med avseende på det aktuella regleringsåret representerar förhållandet mellan den sammanlagda förlust som konstaterats och de sammanlagda intäkter som härrör från de aktuella produktionsavgifterna. Det bör också fastställas bestämmelser om hur de som säljer sockerbetor och sockerrör skall bidra ekonomiskt till att eliminera den del av förlusten som för regleringsåret i fråga inte har täckts.

(15) Under vissa regleringsår kan omfattningen av de produktionskvoter som tilldelats de enskilda företagen inom sektorn för socker förorsaka att exportvolymen överstiger vad som fastställs i avtalet, beroende på konsumtion, produktion, import, storlek på lagren och övergångslagren samt på den förväntade genomsnittliga förlust som skall bäras genom självfinansiering. Således måste de garantier som följer av kvoterna kunna anpassas under varje regleringsår för att gemenskapen skall kunna fullgöra sina åtaganden.

(16) Fördelningen på socker, isoglukos och inulinsirap bör kompletteras med en fördelning per medlemsstat för att ta hänsyn till de garantier som är kopplade till de kvoter som tilldelats producentföretag i medlemsstaterna, så att anpassningen av garantierna inte påverkar den befintliga jämvikten i kvotsystemet och avgiftsuttaget. Därför är det lämpligt att fastställa en nedsättningskoefficient per medlemsstat för garanti A och för garanti B vilken varierar beroende på de maximala avgifterna för dessa garantier. Slutligen bör varje berörd medlemsstat göra en fördelning per företag med hänsyn till de garantier som följer av varje enskilt företags produktionskvot.

(17) A- och B-kvoterna påverkas av att företag slås samman eller överlåts, av att ett företag överlåter en av sina fabriker eller av att verksamheten upphör inom ett företag eller en fabrik. Man bör fastställa villkor för justering av medlemsstaterna av de berörda företagens kvoter och undvika att förändringar av kvoterna för sockerproducerande företag görs på sådant sätt att de skadar de berörda betproducenternas eller rörsockerproducenternas intressen.

(18) Med hänsyn till att det är angeläget att möjliggöra en viss strukturell anpassning inom bearbetningsindustrin och inom sockerbets- och sockerrörsodlingen under den period då kvoterna tillämpas, bör det införas en rörelsemarginal som gör det möjligt för medlemsstaterna att ändra företagens kvoter med maximalt 10 %. Med beaktande av den särskilda situation som råder inom denna sektor i Spanien, Italien och de franska utomeuropeiska departementen, bör begränsningen inte gälla för dessa områden då omstruktureringsprogram håller på att genomföras.

(19) Eftersom fördelningen av produktionskvoter på företagen är ett medel att garantera producenterna gemenskapspriser och avsättning för deras produktion, bör man vid en omfördelning av kvoterna inom produktionsområdena ta hänsyn till alla berörda parter, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen.

(20) För att göra det möjligt att öka avsättningsmöjligheterna för socker och isoglukos på gemenskapens inre marknad bör det vidare finnas en möjlighet att, på särskilda villkor som skall fastställas, från kvoteringssystemet undanta socker och isoglukos som är avsedda för annan produktion inom gemenskapen än livsmedelsproduktion.

(21) Förverkligandet av en gemenskapsmarknad för socker, isoglukos och inulinsirap förutsätter att gemensamma regler införs för handeln vid gemenskapens yttre gränser. En handelsordning med importtullar och exportbidrag skulle få en stabiliserande inverkan på gemenskapens marknad, framför allt genom att prissvängningar på världsmarknaden inte tillåts påverka de priser som gäller för de varorna inom gemenskapen. Därför bör importtull tas ut på import från tredje land och exportbidrag utgå för export till sådana länder, vilket i fråga om socker i bägge fallen skulle utjämna skillnaden mellan de priser som gäller inom och utanför gemenskapen när världsmarknadspriserna är lägre än priserna inom gemenskapen, och i fråga om isoglukos och inulinsirap skulle medge ett visst skydd för den industri inom gemenskapen som bearbetar dessa produkter.

(22) Utöver en sådan handelsordning bör det, i den utsträckning det behövs för att systemet skall fungera på ett tillfredsställande sätt, ges möjlighet att reglera eller, när marknadssituation så kräver, förbjuda tillämpningen av aktiv förädling.

(23) I en situation med brist på världsmarknaden som leder till världsmarknadspriser som ligger högre än gemenskapens prisnivå, eller när det uppstår svårigheter i den normala försörjningen till gemenskapen i dess helhet eller till någon del av gemenskapen, bör bestämmelser antas som gör det möjligt att i god tid motverka att regionala överskott exporteras till tredje land eller att onormala prisökningar i gemenskapen gör det omöjligt att upprätthålla en jämn försörjning till konsumenterna till rimliga priser.

(24) Behöriga myndigheter måste ha möjlighet att kontinuerligt följa handelsutbytet med tredje land så att de kan bedöma utvecklingen och, i förekommande fall, vidta de åtgärder enligt denna förordning som visar sig nödvändiga. Därför bör bestämmelser antas om ett system med import- och exportlicenser som endast utfärdas på villkor att det ställs en säkerhet som garanti för att den transaktion för vilken licens begärs verkligen genomförs.

(25) Systemet med tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. I undantagsfall kan det emellertid visa sig att det gemensamma pris- och tullsystemet inte fungerar. För att gemenskapens marknad i sådana fall inte skall stå helt försvarslös mot de störningar som kan uppstå, bör gemenskapen ges möjlighet att snabbt vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör överensstämma med de skyldigheter som följer av GATT-avtalen. För att förhindra försörjningsproblem på gemenskapsmarknaden bör det tills vidare beviljas tullbefrielse för vissa sockerprodukter.

(26) Gemenskapen har gjort en undersökning beträffande raffineringsindustrin i hela gemenskapen. Undersökningen visar att det är nödvändigt, bl.a. för att säkerställa en mer regelbunden och jämn tillförsel till samtliga raffinaderier i gemenskapen, att exakt fastställa de traditionellt förväntade maximibehoven i den raffineringsindustri som omvandlar råsocker till vitsocker i varje berörd medlemsstat, det vill säga Finland, Frankrike, Portugal och Förenade kungariket, vilket bör ske utifrån objektiva referensdata och med hänsyn till de fastställda kvantiteterna av socker för direktkonsumtion under regleringsåret 1994/95. För att uppnå detta syfte bör en särskild förmånsordning fastställas för tillträde till gemenskapsmarknaden, enligt vilken raffineringsindustrin ges möjlighet att på särskilda villkor importera vissa kvantiteter rårörsocker med ursprung i de AVS-stater som har undertecknat protokoll nr 3 till bilaga IV till partnerskapsavtalet mellan AVS–EG och Indien samt andra stater i enlighet med avtal som ingåtts med dessa stater. Dessa kvantiteter skall, inom ramen för de ovannämnda traditionellt förväntade maximibehoven som grundar sig på preliminära försörjningsbalanser, fastställas efter det att tillgångarna på rårör- och råbetsocker med ursprung i gemenskapen och förmånsråsocker och råsocker med ursprung i de länder som beviljats tullkvoter som omfattas av handelsmedgivanden från gemenskapen har använts för raffinering. För att det skall vara möjligt att iaktta åtagandena om minskat exportstöd är det lämpligt att minska den import som äger rum för att fylla raffineringsindustrins traditionella behov.

(27) Enligt artikel 1 i nämnda protokoll och i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indien om rörsocker måste dessa förmånsordningar tillämpas inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

(28) Det bör skapas regler som gör det möjligt att säkra att rörråsocker som importerats med stöd av förmånsordningarna raffineras på så jämlika konkurrensvillkor som möjligt.

(29) Raffineringen är en viktig verksamhet såväl på världsmarknaden för socker i allmänhet som i gemenskapen, särskilt när det gäller raffinaderier som omvandlar råsocker till vitsocker. Tekniskt sett erhålls genom raffineringen av rårörsocker högvärdiga produkter som kan tillgodose marknadens krav. Dessa raffinaderier ligger dessutom mitt i de stora konsumtionsområdena. Raffineringsindustrin i hamnarna utgör på så vis ett komplement till sockerbruken i gemenskapen, bl.a. i områden som Finland, det portugisiska fastlandet, Förenade kungariket och södra och västra Frankrike.

(30) På grundval av en granskning av försörjningen av gemenskapens samtliga hamnraffinaderier bör det föreskrivas en möjlighet till en särskild ordning med förmånstillträde till gemenskapsmarknaden för rårörsocker med ursprung i AVS-stater som undertecknat protokoll 3 och Indien, inom ramen för de särskilda avtal som förhandlats fram mellan gemenskapen och de stater som avses i protokoll nr 3, eller andra länder, utifrån gemenskapens behovsbalans efter det att befintligt rårör- och råbetsocker och förmånssocker i gemenskapen och socker med ursprung i de länder som beviljats tullkvoter som omfattas av handelsmedgivanden från gemenskapen har använts för raffinering.

(31) Till och med regleringsåret 2000/2001 beviljades gemenskapen ett anpassningsstöd till den industri som raffinerar förmånsrårörsocker och rårör- och råbetsocker odlat inom gemenskapen. Erfarenheterna visar att det finns goda skäl att behålla stödet och att göra det möjligt att ändra detsamma efter den ekonomiska utvecklingen i sockersektorn, särskilt när det gäller tillverkningsmarginaler och raffinering.

(32) Det kan visa sig nödvändigt att vidta vissa övergångsåtgärder, och samma behov kan uppstå vid varje övergång från ett regleringsår till ett annat eller under ett och samma regleringsår. Bestämmelser bör därför fastställas som gör det möjligt att vidta lämpliga åtgärder.

(33) För att underlätta genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen bör ett förfarande fastställas som innebär ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté för socker.

(34) Det råder ständiga problem inom sockerbetsnäringen i Syditalien på grund av dess särskilda karaktär och jordbruksföretagens storlek. Sockerbetsodlingen är där absolut nödvändig för att de särskilt lerhaltiga jordarna skall kunna återhämta sig och för att man skall undvika att gå tillbaka till monokultur. Italien bör därför ges tillstånd att bevilja statligt stöd till områdena i söder för de fem kommande regleringsåren med samma belopp och på samma villkor som för regleringsåret 2000/2001. Det finns särskilda svårigheter att upprätthålla produktionen av rörsocker i Spanien i förhållande till annan odling. För att kunna upprätthålla denna begränsade produktion bör Spanien ges tillstånd att bevilja statligt stöd till produktionen av rörsocker för de fem kommande regleringsåren med samma belopp och på samma villkor som för regleringsåret 2000/2001. Det råder ständiga problem inom sockerbetsproduktionen i Portugal på grund av att dess industri är nyinrättad. Sockerbetsproducenterna bör stimuleras att öka produktionen med beaktande av dessa svårigheter. Portugal bör därför ges tillstånd att bevilja statligt stöd till sockerbetsproduktionen för de fem kommande regleringsåren med samma belopp och på samma villkor som för regleringsåret 2000/2001. Klimatförhållandena gör sockerbetsodlingen särskilt svår i Finland och medför att produktionen varierar kraftigt. Finland bör därför ges tillstånd att bevilja ersättning för lagringskostnader med ett standardbelopp för överfört C-socker och att fastställa villkoren för denna ersättning.

(35) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder de bedömer vara nödvändiga med hänsyn till miljömålen beträffande användningen av jordbruksmark för produktion av de produkter som avses i artikel 1. I framtiden får medlemsstaterna vidta åtgärder dels för att göra det enklare att odla enligt objektiva miljökriterier och dels för att upplysa producenterna om hur viktigt det är att den gällande lagstiftningen iakttas. Medlemsstaterna skall rapportera om vad nationella åtgärder får för miljökonsekvenser för jordbruksproduktionen inom sockersektorn.

(36) De kostnader som medlemsstaterna ådrar sig som ett resultat av de förpliktelser som följer av tillämpningen av denna förordning skall täckas av gemenskapen enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1258/99 av den 17 maj 1999 [1] om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken.

(37) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör fastställas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [2].

(38) Den stödordning som införs genom denna förordning ersätter den ordning som inrättas genom rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [3], varför den förordningen bör upphöra att gälla, vilket även gäller förordningarna (EEG) nr 206/68 [4], (EEG) nr 431/68 [5], (EEG) nr 447/68 [6], (EEG) nr 2049/69 [7], (EEG) nr 793/72 [8], (EEG) nr 741/75 [9], (EEG) nr 1358/77 [10], (EEG) nr 1789/81 [11], (EEG) nr 193/82 [12], (EEG) nr 1010/86 [13] och (EEG) nr 2225/86 [14] om allmänna regler för dess genomförande.

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.
[2] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
[3] EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.
[4] Rådets förordning (EEG) nr 206/68 av den 20 februari 1968 om fastställande av rambestämmelser för avtal och branschöverenskommelser rörande inköp av betor (EGT L 47, 23.2.1968, s. 1).
[5] Rådets förordning (EEG) nr 431/68 av den 9 april 1968 om fastställande av en standardkvalitet för råsocker samt gemenskapens gränsövergångsställe för beräkning av cif-pris för socker (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3).
[6] Rådets förordning (EEG) nr 447/68 av den 9 april 1968 om allmänna bestämmelser för interventionsköp av socker (EGT L 91, 12.4.1968, s. 5). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1359/77 (EGT L 156, 25.6.1977, s. 7).
[7] Rådets förordning (EEG) nr 2049/69 av den 17 oktober 1969 om fastställande av allmänna bestämmelser för denaturering av socker avsett till djurfoder (EGT L 263, 21.10.1969, s. 1).
[8] Rådets förordning (EEG) nr 793/72 av den 17 april 1972 om fastställande av standardkvalitet för vitsocker (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).
[9] Rådets förordning (EEG) nr 741/75 av den 18 mars 1975 om särskilda bestämmelser för inköp av sockerbetor (EGT L 74, 22.3.1975, s. 2).
[10] Rådets förordning (EEG) nr 1358/77 av den 20 juni 1977 om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker samt om upphävande av förordning (EEG) nr 750/68 (EGT L 156, 25.6.1977, s. 4).
[11] Rådets förordning (EEG) nr 1789/81 av den 30 juni 1981 om allmänna bestämmelser för systemet med minimilager inom sockersektorn (EGT L 177, 1.7.1981, s. 39). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 725/97 (EGT L 108, 25.4.1997, s. 13).
[12] Rådets förordning (EEG) nr 193/82 av den 26 januari 1982 om allmänna bestämmelser för överföring av kvoter inom sockersektorn (EGT L 21, 2.1.1982, s. 3).
[13] Rådets förordning (EEG) nr 1010/86 av den 25 mars 1986 om allmänna bestämmelser för produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin (EGT L 94, 9.4.1986, s. 9).
[14] Rådets förordning (EEG) nr 2225/86 av den 15 juli 1986 om åtgärder för avsättning av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen och för utjämning av prisskillnaderna mellan detta socker och förmånssocker (EGT L 194, 17.7.1986, s. 7).

(39) I förordning (EG) nr 2038/1999 inrättas ett system med kompensation för lagringskostnader. Eftersom det i den ordning som inrättas genom den här förordningen inte föreskrivs något sådant system bör det antas övergångsbestämmelser för att underlätta övergången från det gamla till det nya systemet. För detta ändamål bör det för det första fastställas att restbeloppet från förvaltningen av systemet för kompensation för lagringskostnader skall, beroende på om det är negativt eller positivt, debiteras respektive krediteras systemet för finansiering av avsättningen av gemenskapens överskottsproduktion inom sockersektorn och för det andra, när det gäller betalningen avlagringsavgifterna för socker som finns i lager när denna förordning träder i kraft, avsättningsdagen anses vara den sista dagen av regleringsåret 2000/01.

(40) För att underlätta övergången från den ordning som inrättas genom förordning (EG) nr 2038/1999 till den nya ordning som föreskrivs i den här förordningen bör det göras möjligt att anta övergångsbestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Räckvidd och definitioner

1. Den gemensamma organisation av marknaden för socker som införs genom denna förordning skall omfatta följande produkter:

	KN-nummer	Varuslag
a)	1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor, samt kemiskt ren sackaros, i fast form
b)	1212 91 1212 92 00	Sockerbetor Sockerrör
c)	1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker
d)	1702 20	Lönnsocker och sirap av lönnsocker
	1702 60 95 1702 90 99	Annat socker i fast form och sirap, inte innehållande tillsats av aromämnen eller färgämnen, med undantag av laktos, glukos, maltodextrin och isoglukos
	1702 90 60	Konstgjord honung, även blandad med naturlig honung
	1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrvaran
	2106 90 59	Annan sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen än isoglukos, laktos, glukos och maltodextrin
e)	2303 20	Betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning
f)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukos
g)	2106 90 30	Isoglukossirap med tillsats av aromämnen eller färgämnen
h)	1702 60 80 1702 90 80	Inulinsirap

2. I denna förordning avses med

a) vitsocker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen och som i torrt tillstånd innehåller minst 99,5 viktprocent sackaros, fastställt enligt polarisationsmetoden,

b) råsocker: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen och som i torrt tillstånd innehåller mindre än 99,5 viktprocent sackaros, fastställt enligt polarisationsmetoden,

c) isoglukos: produkt framställd på basis av glukos eller polymerer därav som i torrt tillstånd innehåller minst 10 viktprocent fruktsocker,

d) inulinsirap: en produkt som erhålls omedelbart efter hydrolys av inulin eller oligofruktos och som i torrt tillstånd innehåller minst 10 % fruktos i fri form eller som sackaros,

e) A-socker eller A-isoglukos: den kvantitet socker och isoglukos som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin A-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår,

f) B-socker eller B-isoglukos: den kvantitet socker och isoglukos som företaget i fråga tillverkar utöver sin A-kvot men inom ramen för summan av sin A-kvot och B-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår,

g) C-socker eller C-isoglukos: den kvantitet socker eller isoglukos som produceras under ett visst regleringsår och som producerats antingen av ett företag utöver summan av dess A- och B-kvoter eller av ett företag som inte har någon kvot,

h) A-sockerbeta: alla sockerbetor som bearbetas till A-socker,

i) B-sockerbeta: alla sockerbetor som bearbetas till B-socker,

j) A-inulinsirap: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår producerats inom ramen för företagets A-kvot,

k) B-inulinsirap: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår producerats utöver företagets A-kvot, dock utan att överskrida summan av dess A- och B-kvoter,

l) C-inulinsirap: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår antingen har producerats utöver summan av det aktuella företagets A-och B-kvoter eller har tillverkats av ett företag som inte har några kvoter,

m) regleringsår: perioden mellan den 1 juli och den 30 juni påföljande år för samtliga produkter enligt punkt 1.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

KAPITEL 1

PRISSYSTEM

Artikel 2

1. Under regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall för vitsocker,

a) interventionspriset vara 63,19 EUR/100 kg,

b) ett härlett interventionspris fastställas varje år för varje underskottsområde.

2. Under regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall interventionspriset för råsocker vara 52,37 EUR/100 kg.

Om det visar sig nödvändigt att saluföra råsocker som har framställts i ett underskottsområde, får ett härlett interventionspris fastställas för sådant socker.

3. De interventionspriser som avses i punkterna 1 och 2 skall tillämpas på oförpackat socker, fritt fabrik, lastat på ett transportmedel efter köparens val.

De skall gälla för vitsocker och råsocker av de standardkvaliteter som fastställs i bilaga I.

4. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som anges i artikel 42.2 varje år fastställa härledda interventionspriser för vitsocker och vid behov härledda interventionspriser för råsocker.

De härledda interventionspriserna skall fastställas med beaktande av kostnaderna för transport av socker från överskottsområden till underskottsområden.

Kommissionen får enligt samma förfarande ändra bilaga I.

Artikel 3

1. För regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall baspriset för sockerbetor av standardkvalitet vara 47,67 EUR per ton vid leverans till uppsamlingsstället.

Egenskaperna hos en sockerbeta av standardkvalitet fastställs i bilaga II.

2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 ändra bilaga II.

Artikel 4

1. För regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall

a) minimipriset för A-sockerbetor vara 46,72 EUR per ton,

b) med förbehåll för tillämpningen av artikel 15.5, minimipriset för B-sockerbetor vara 32,42 EUR.

2. För de områden för vilka det fastställs ett härlett interventionspris för vitsocker skall minimipriserna på A-betor och B-betor höjas med ett belopp som är lika med skillnaden mellan det härledda interventionspriset för området i fråga och interventionspriset och detta belopp omräknas sedan med koefficienten 1,30.

Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 21 och de bestämmelser som antagits med stöd av artikel 14, skall sockerfabrikanterna vara skyldiga att betala lägst ett minimipris med sådana pristillägg eller prisavdrag som motsvarar avvikelser från standardkvaliteten, när de köper betor som

a) är lämpade för förädling till socker,

och

b) är avsedda för förädling till socker.

2. Det minimipris som avses i punkt 1 skall vara följande:

a) I icke-underskottsområden skall det motsvara
   — minimipriset på A-betor, när det är fråga om betor som skall förädlas till A-socker,
   — minimipriset på B-betor, när det är fråga om betor som skall förädlas till B-socker.

b) I underskottsområden skall det motsvara
   — minimipriset på A-betor omräknat i enlighet med artikel 4.2, när det är fråga om betor som skall förädlas till A-socker,
   — minimipriset på B-betor omräknat i enlighet med artikel 4.2, när det är fråga om betor som skall förädlas till B-socker.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel och storleken på pristilläggen och prisavdragen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 6

1. Eventuella branschavtal och avtal som ingåtts mellan köpare och säljare av betor skall stå i överensstämmelse med rambestämmelserna enligt bilaga III, särskilt med avseende på villkoren för köp, leverans och mottagande av betor, samt betalning.

2. Villkoren för köp av sockerrör skall anges i branschavtal mellan sockerrörsodlarna och sockerproducenterna i gemenskapen.

Villkoren för köp av de jordbruksråvaror som används för att tillverka inulinsirap skall fastställas i branschavtal mellan gemenskapens odlare av dessa råvaror och tillverkarna av inulinsirap.

3. Vid behov skall tillämpningsföreskrifter för punkterna 1 och 2 utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

4. Om branschavtal saknas får medlemsstaten i fråga inom ramen för denna förordning vidta de åtgärder som behövs för att skydda berörda parters intressen.

Medlemsstaten skall i så fall genast informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits med stöd av första stycket.

Artikel 7

1. Det interventionsorgan som varje sockerproducerande medlemsstat utsett har under hela regleringsåret skyldighet att, på de villkor som skall fastställas i enlighet med punkt 5, köpa in allt vitsocker och råsocker, producerat inom kvoten och framställt av betor och sockerrör som skördats inom gemenskapen, som interventionsorganet blir erbjudet att köpa, förutsatt att ett avtal avseende lagring av sockret i fråga dessförinnan ingåtts mellan säljarna och interventionsorganet.

Interventionsorganen skall, allt efter omständigheterna, köpa in till det interventionspris eller det härledda interventionspris som gäller för det område i vilket sockret befinner sig vid tidpunkten för köpet. Om kvaliteten på sockret avviker från den standardkvalitet för vilken interventionspriset fastställts, skall priset justeras genom tillägg eller avdrag.

2. Beslut får fattas om att låta ett bidrag utgå för socker som uppfyller kriterierna enligt artikel 23.2 i fördraget och som har blivit otjänligt för konsumtion.

3. Beslut skall fattas om att bevilja produktionsbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1. f och för sirap enligt artikel 1.1 d samt för kemiskt ren fruktos enligt KN-nummer 1702 50 00 som mellanprodukt som uppfyller kriterierna i artikel 23.2 i fördraget och som används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.

Produktionsbidraget skall fastställas med hänsyn främst till de kostnader som användningen av importerat socker skulle medföra för den kemiska industrin vid upphandling på världsmarknaden.

4. Schablonmässigt gemenskapsstöd skall beviljas för avyttring i gemenskapens europeiska regioner av socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen. Detta stöd skall gälla

— raffinering i raffinaderierna i gemenskapens europeiska regioner av socker som producerats i dessa departement, särskilt med hänsyn till avkastningen från dem,

— transport av socker som producerats i de franska utomeuropeisk departementen till gemenskapens europeiska regioner samt vid behov lagring av dem i dessa departement.

Schablonbeloppen för transportkostnader från varje departement till gemenskapens europeiska regioner skall särskilt innefatta

— ett schablonbelopp som skall täcka transportkostnaderna från fabrik till fob-position,

— ett schablonbelopp som skall täcka kostnaderna för sjötransport från fob-position till fartygets cif-hamn i gemenskapens europeiska områden samt kostnaderna för tillhörande försäkringar.

I den utsträckning det behövs för att säkra leveranserna till raffinaderierna skall råsocker som framställts ur sockerbetor som skördats i gemenskapen kunna omfattas av de åtgärder som anges i första stycket.

När denna artikel tillämpas skall med ”raffinaderi” avses en produktionsenhet vars verksamhet uteslutande består i att raffinera antingen råsocker eller sirap som framställts före kristalliseringsstadiet.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 och skall särskilt avse

— de minimikvaliteter och minimikvantiteter som krävs för intervention,

— de tillägg och avdrag som är tillämpliga vid intervention,

— förfarandena vid och villkoren för interventionsorganens övertagande,

— villkoren för tilläggsbelopp och storleken på sådana tilläggsbelopp,

— villkoren för produktionsbidrag och storleken på sådana bidrag,

— möjligheten att om nödvändigt begränsa produktionsbidraget för fruktos till en totalkvantitet för denna produkt som skall fastställas av gemenskapen,

— möjligheten att bevilja produktionsbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 h,

— de riktlinjer som avses i punkt 4.

Artikel 8

Då artikel 31 tillämpas i syfte att bidra till att säkra försörjningen av gemenskapen i dess helhet eller av något av dess områden skall kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i 42.2 besluta om särskilda interventionsåtgärder.

Sådana åtgärder får emellertid inte leda till att sockerproducenterna inom gemenskapen tvingas att sälja socker till interventionsorganen.

Artikel 9

1. Interventionsorganen får endast sälja socker till ett pris som är högre än interventionspriset.

Beslut kan emellertid fattas om att interventionsorganen får sälja socker till ett pris som är detsamma som eller lägre än interventionspriset om sockret är avsett

— till djurfoder, eller

— för export, antingen i obearbetat skick eller efter förädling till sådana varor som anges i bilaga I till fördraget eller till sådana varor som anges i bilaga V till denna förordning.

2. Utan hinder av punkt 1 kan det beslutas att interventionsorganen skall ställa socker i obearbetat skick till välgörenhetsorganisationers förfogande för gratis distribution – i den mån dessa är godkända av medlemsstaten i fråga eller, om något godkännande av sådana organisationer inte har beviljats i den medlemsstaten, av kommissionen – till ett pris som understiger interventionspriset eller gratis när organisationerna är aktivt engagerade i enstaka aktioner för katastrofhjälp och sockret är avsett för konsumtion på gemenskapens inre marknad.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas och beslutet att ställa socker till förfogande på det sätt som anges i punkt 2 skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

KAPITEL 2

KVOTSYSTEM

Artikel 10

1. Kapitel 2 skall tillämpas på regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

2. Baskvantiteterna för produktion av A- och B-socker, isoglukos och inulinsirap skall vara de som fastställs i artikel 11.2.

3. För att gemenskapens åtaganden inom ramen för det avtal om jordbruket som har ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget skall kunna genomföras kan avsättningsgarantierna för socker, isoglukos och inulinsirap som producerats inom ramen för kvoterna minskas för ett eller flera regleringsår.

4. För tillämpningen av punkt 3 skall det, före den 1 oktober, för varje regleringsår fastställas en garantikvantitet inom ramen för kvoterna med ledning av den beräknade produktionen, importen, förbrukningen, lagringen, överföringen och det överskott som kan exporteras samt den förväntade genomsnittliga förlust som belastar systemet för självfinansiering enligt artikel 15.1 d. När dessa beräkningar visar att det överskott som kan exporteras för regleringsåret i fråga överstiger maximigränsen i överenskommelsen, skall garantikvantiteten minskas med skillnaden i enlighet med förfarandet i artikel 42.2. Denna skillnad skall fördelas mellan socker, isoglykos och inulinsirap enligt den procentsats som utgörs av summan av A-och B-kvoterna för var och en av produkterna inom gemenskapen. Därefter fördelas skillnaden per medlemsstat och respektive produkt med hjälp av de fördelningskoefficienter som anges i tabellen som följer.

Regioner	1		2		3	
	Koefficient för socker uttryckt i vitsocker		Koefficient för isoglykos i torkad form		Koefficient för inulinsirap i socker-/isoglykosekvivalenter	
	A-socker	B-socker	A-isoglykos	B-isoglykos	A-inulinsirap	B-inulinsirap
BLEU (1)	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Danmark	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Tyskland	0,224812	0,069174	0,104246	0,024551	—	—
Grekland	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Spanien	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Frankrike (moderlandet) (2)	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Frankrike (de utomeuropeiska departementen) (2)	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irland	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italien	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Nederländerna	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugal (fastlandet)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugal (den självständiga regionen Azorerna)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Förenade kungariket	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Österrike	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Sverige	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Finland	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

(1) Den ekonomiska unionen mellan Belgien–Luxemburg.
(2) Med hänsyn tagen till tillämpningen av artikel 12.3 andra stycket.

5. Medlemsstaten fördelar sedan sin egen skillnad mellan de producentföretag som är etablerade på dess territorium på grundval av förhållandet mellan företagens A- och B-kvot för produkten i fråga och medlemsstatens baskvantiteter A- och B för produkten i fråga.

Den produktion av socker, isoglukos och inulinsirap som överstiger garantikvantiteten skall betraktas som C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap.

6. Villkoren för tillämpningen av denna artikel liksom minskningen av garantikvantiteten och, när så är nödvändigt, en ändring av denna i syfte att fastställa en garantikvantitet för följande regleringsår, skall beslutas i enlighet med artikel 42.2.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med de villkor som anges i detta kapitel inom sitt territorium tilldela en A-kvot och en B-kvot till varje socker-, isoglukos- eller inulinsirapsproducerande företag som under regleringsåret 2000/2001 erhållit en A-kvot och en B-kvot.

2. För tilldelning av A-kvoter och B-kvoter enligt punkt 1 skall följande baskvantiteter gälla:

1. **Baskvantitet A**

Regioner	a) Baskvantitet A när det gäller socker (1)	b) Baskvantitet A när det gäller isoglukos (2)	c) Baskvantitet A när det gäller inulinsirap (3)
Danmark	325 000,0	—	—
Tyskland	2 612 913,3	28 643,3	—
Grekland	288 638,0	10 435,0	—
Spanien	957 082,4	74 619,6	—
Frankrike (moderlandet)	2 506 487,4	15 747,1	19 847,1
Frankrike (utomeuropeiska departementen)	463 872,0	—	—
Irland	181 145,2	—	—
Italien	1 310 903,9	16 432,1	—
Nederländerna	684 112,4	7 364,6	65 519,4
Österrike	314 028,9	—	—
Portugal (fastlandet)	63 380,2	8 027,0	—
Den självständiga regionen Azorerna	9 048,2	—	—
Finland	132 806,3	10 792,0	—
Sverige	334 784,2	—	—
Den ekonomiska unionen mellan Belgien–Luxemburg	674 905,5	56 150,6	174 218,6
Förenade kungariket	1 035 115,4	21 502,0	—

(1) I ton vitsocker.
(2) I ton torrvara.
(3) I ton torrvara, uttryckt som vitsockerekvivalent/isoglukosekvivalent.

2. **Baskvantitet B**

Region	a) Baskvantitet B när det gäller socker (1)	b) Baskvantitet B när det gäller isolglukos (2)	c) Baskvantitet B när det gäller inulinsirap (3)
Danmark	95 745,5	—	—
Tyskland	803 982,2	6 745,5	—
Grekland	28 863,8	2 457,5	—
Spanien	39 878,5	7 959,4	—
Frankrike (moderlandet)	752 259,5	4 098,6	4 674,2
Frankrike (utomeuropeiska departementen)	46 372,5	—	—
Irland	18 114,5	—	—
Italien	246 539,3	3 869,8	—
Nederländerna	180 447,1	1 734,5	15 430,5
Östrerrike	73 297,5	—	—
Portugal (fastlandet)	6 338,0	1 890,3	—
Den självständiga regionen Azorerna	904,8	—	—
Finland	13 280,4	1 079,7	—
Sverige	33 478,0	—	—
Den ekonomiska unionen mellan Belgien–Luxemburg	144 906,1	15 441,0	41 028,2
Förenade kungariket	103 511,5	5 735,3	—

(1) I ton vitsocker.
(2) I ton torrvara.
(3) I ton torrvara, uttryckt som vitsockerekvivalent/isoglukosekvivalent.

3. Utan hinder av artikel 10.3–6 och artikel 12 skall A- och B-kvoterna för sockerproducerande företag, isoglukosproducerande företag och inulinsirapsproducerande företag vara de kvoter som medlemsstaterna beviljat för regleringsåret 2000/2001 före tillämpningen av artikel 26.5 i förordning (EG) nr 2038/1999 beroende av vilka baskvantiteter som fastställts i punkt 2 i enlighet med artikel 10.5.

4. Närmare föreskrifter för hur denna artikel skall tillämpas skall vid behov antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 42.2.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får omfördela A-kvoter och B-kvoter mellan företagen på de villkor som anges i denna artikel med beaktande av samtliga berörda parters intressen, i synnerhet sockerbetsproducenternas och sockerrörsproducenternas intressen.

Första stycket gäller inte inulinsirap.

2. Medlemsstaterna får minska A-kvoten och B-kvoten för vart och ett av de sockertillverkande eller isoglukostillverkande företag som är etablerat på deras territorium med en sammanlagd kvantitet som från fall till fall inte får överstiga 10 % av den A-kvot eller av den B-kvot som fastställts för vart och ett av företagen i enlighet med artikel 11.

Den övre gräns på 10 % som anges i första stycket skall inte tillämpas i Italien, Spanien och de franska utomeuropeiska departementen i de fall överföringen av kvoter sker på grundval av omstruktureringsplaner inom sockerbets-, sockerrörs- och sockersektorerna i den aktuella regionen, i den utsträckning det är nödvändigt för att dessa planer skall kunna genomföras.

Omstruktureringsplanerna och därmed sammanhängande åtgärder rörande A-kvoterna och B-kvoterna skall utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

3. De kvantiteter som har frigjorts ur en A-kvot eller B-kvot skall av medlemsstaterna omfördelas till ett eller flera andra företag, med eller utan egen kvot, som ligger i samma område enligt avgränsningarna i artikel 11.2 som de företag från vilka kvantiteterna frigjorts.

Dock får Frankrike minska de A-kvoter som fastställts i enlighet med artikel 11 för företag i landets utomeuropeiska departement med sammanlagt högst 30 000 ton vitsocker och sedan omfördela de frigjorda kvantiteterna till ett eller flera andra företag i moderlandet. A-kvoten för vart och ett av de berörda företagen får efter minskningen inte understiga den genomsnittliga sockerproduktion inom ramen för baskvoten som noterats för företaget under regleringsåren 1977/78 till 1979/80.

4. Bestämmelser beträffande ändring av kvoterna vid eventuella sammanslagningar eller överlåtelse av företag anges i bilaga IV.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2.

Artikel 13

1. C-socker som inte överförs med stöd av artikel 14, C-isoglukos och C-inulinsirap får inte avsättas på gemenskapens inre marknad utan skall exporteras i obearbetat skick före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret.

Artiklarna 7, 27 och 33 gäller inte C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap.

2. Undantagsvis, och endast i den utsträckning som behövs för att säkra gemenskapens försörjning av socker, får beslutas att artikel 33 skall tillämpas på C-socker. Om så sker skall på samma gång beslut fattas om att hela kvantiteten av det aktuella C-sockret får slutligt avsättas på den interna marknaden utan att avgiften enligt punkt 3 i denna artikel tas ut.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Tillämpningsföreskrifterna skall särskilt innehålla regler om att en avgift skall tas ut på sådant C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap för vilket export i obearbetat skick inom den fastlagda tiden inte har bevisats före ett visst datum, som skall fastställas.

Artikel 14

1. Vart och ett av företagen får besluta att helt eller delvis överföra den kvantitet socker som företaget tillverkar utöver sin A-kvot till påföljande regleringsår, varvid denna tillverkning skall räknas som en del av det årets produktion. Detta beslut skall vara oåterkalleligt.

Varje företag kan besluta att till följande regleringsår föra över hela eller delar av produktionen av A-socker och B-socker som blivit produktion av C-socker genom tillämpning av artikel 10.3–6, varvid denna tillverkning skall räknas som en del av det årets produktion. Detta beslut skall vara oåterkalleligt. Dessutom skall det inte omfattas av de eventuella begränsningar som anges i punkt 4.

2. Företag som beslutar i enlighet med punkt 1 skall

— före den 1 februari underrätta den berörda medlemsstaten om den eller de kvantiteter socker som skall överföras,

— och åta sig att lagra denna eller dessa överförda kvantiteter under en tid av tolv på varandra följande månader där periodens början ännu inte är fastställd.

Datumangivelsen den 1 februari som avses i första stycket första strecksatsen skall

a) för företag som är etablerade i Spanien ersättas med datumet den 15 april när det gäller produktion av betsocker och med datumet den 20 juni när det gäller produktion av rörsocker,

b) för företag som är etablerade i Förenade kungariket ersättas med datumet den 15 februari,

c) för företag som är etablerade i de franska utomeuropeiska departementen Guadeloupe och Martinique ersättas med datumet den 1 maj.

Om ett företags slutliga produktion för det aktuella regleringsåret är mindre än vad som uppskattades när beslutet om överföring fattades, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt före den 1 augusti påföljande regleringsår.

3. I fall av naturkatastrofer såsom exempelvis torka och översvämningar som drabbar en region i gemenskapen får beslut i enlighet med det i artikel 42.2 angivna förfarandet fattas om att den obligatoriska lagringsperiod som avses i punkt 2 första stycket andra strecksatsen skall minskas för en så stor kvantitet socker att den nämnda regionens normala försörjning kan säkerställas.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel, vari kan ingå bestämmelser om en övre gräns för de sockerkvantiteter som får överföras, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Tillämpningsföreskrifterna skall särskilt innehålla en regel om att en avgift skall tas ut på allt sådant socker enligt punkt 2 första stycket andra strecksatsen som avsätts under den föreskrivna lagringsperioden.

Artikel 15

1. Före utgången av varje regleringsår skall följande uppgifter fastställas:

a) Beräknad produktion av A- och B-socker, A- och B-isoglukos och A- och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret.

b) Beräknad kvantitet socker, isoglukos och inulinsirap som avyttras för konsumtion inom gemenskapen under det aktuella regleringsåret.

c) Det överskott som kan exporteras, vilket erhålls genom att kvantiteten enligt a minskas med kvantiteten enligt b.

d) Beräknad genomsnittlig förlust eller intäkt per ton socker för de exportåtaganden som gjorts med avseende på det aktuella regleringsåret.

Den genomsnittliga förlusten eller intäkten skall vara lika med skillnaden mellan det totala bidragsbeloppet och det totala avgiftsbeloppet för den totala kvantitet för vilken exportåtaganden gjorts.

e) En uppskattning av den totala förlusten eller den totala intäkten, vilken erhålls genom att det överskott som avses i c multipliceras med den genomsnittliga förlust eller intäkt som avses i d.

2. Före utgången av regleringsåret 2005/2006 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.3–6 skall följande fastställas kumulativt för regleringsåren 2001/2002–2005/2006:

a) Det överskott som kan exporteras, framräknat på grundval av den slutgiltiga produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos, A- och B-inulinsirap, å ena sidan, och den slutgiltiga kvantitet socker, isoglukos och inulinsirap som avsatts för förbrukning inom gemenskapen, å andra sidan.

b) Den genomsnittliga förlust eller intäkt per ton socker som uppkommit vid fullgörandet av de totala exportåtagandena i fråga, beräknad i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 d andra stycket.

c) Den totala förlusten eller intäkten, beräknad genom att det överskott som avses i a multipliceras med den genomsnittliga förlusten eller intäkten enligt b.

d) Totalsumman av de basproduktionsavgifter och B-avgifter som tagits ut.

Den beräknade totala förlusten eller intäkten enligt punkt 1 e skall justeras på grundval av skillnaden mellan de belopp som fastställts enligt c och d.

3. Om fastställelsen av de uppgifter som avses i punkt 1, efter justering i enlighet med punkt 2 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.1, resulterar i en beräknad total förlust, skall denna förlust divideras med den beräknade produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A- och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret. Ett belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen som en basproduktionsavgift på deras produktion av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A-och B-inulinsirap.

Denna avgift skall emellertid inte överstiga

— när det gäller sockret i fråga, ett belopp som är lika med 2 % av interventionspriset för vitsocker,

— när det gäller inulinsirapen i fråga, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent med tillämpning av koefficienten 1,9, det belopp som högst skall betalas för vitsocker, och

— när det gäller isoglukosen i fråga, den del av basproduktionsavgiften som skall betalas av sockertillverkarna.

4. Om den maximalt tillåtna basproduktionsavgiften inte helt täcker den sammanlagda förlust som avses i punkt 3 första stycket, skall restbeloppet divideras med den beräknade produktionen av B-socker, B-isoglukos och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret. Det belopp, som på så sätt räknas fram, skall tas ut av de tillverkande företagen som B-avgift på deras produktion av B-socker, B-isoglukos och B-inulinsirap.

Om inte annat följer av punkt 5 får denna avgift emellertid inte överstiga

— när det gäller B-socker, ett belopp som är lika med 30 % av interventionspriset för vitsocker,

— när det gäller B-inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent genom tillämpning av koefficienten 1,9, det belopp som högst skall betalas för B-vitsocker, samt

— när det gäller B-isoglukos, den del av B-avgiften som skall betalas av sockertillverkarna.

5. Om det visar sig av de uppgifter som fastställts i enlighet med punkt 1, att den beräknade sammanlagda förlusten för det löpande regleringsåret, på grund av det tak som är satt i punkterna 3 och 4 för basproduktionsavgiften och B-avgiften sannolikt inte kommer att täckas av intäkterna från dessa avgifter, skall det maximala procenttal som anges i punkt 4 första strecksatsen justeras i nödvändig omfattning i syfte att täcka den sammanlagda förlusten, utan att dock tillåtas överstiga 37,5 %.

Det justerade maximala procenttalet för B-avgiften med avseende på det löpande regleringsåret skall fastställas före den 15 september samma regleringsår. Minimipriset för B-sockerbetor enligt artikel 4.1 b skall ändras i enlighet med detta.

6. Förluster, som uppstår genom att det beviljas produktionsbidrag enligt artikel 7.3, skall räknas in i den sammanlagda förlust som avses i punkt 1 e.

7. De avgifter som avses i denna artikel skall tas ut av medlemsstaterna.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 och skall särskilt avse

— de avgiftsbelopp som skall tas ut,

— justeringen av det maximala procenttalet för B-avgiften,

— det justerade minimipriset för B-betor som svarar mot det justerade maximala procenttalet för B-avgiften.

Artikel 16

1. Om den sammanlagda förlust som konstaterats i enlighet med artikel 15.1 och 15.2 för ett visst regleringsår inte helt täcks av intäkterna från produktionsavgifterna för samma regleringsår sedan artikel 15.3–15.5 tillämpats skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4, en tilläggsavgift tas ut av företagen så att den del av den sammanlagda förlusten i fråga som inte täckts av dessa intäkter helt uppvägs.

2. Tilläggsavgiften skall beräknas för vart och ett av de företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap genom att multiplicera det sammanlagda belopp som företaget skall betala i produktionsavgifter för regleringsåret i fråga med en koefficient som skall fastställas. Denna koefficient skall för gemenskapen i dess helhet utgöras av förhållandet mellan å ena sidan den sammanlagda förlust som konstaterats för regleringsåret i enlighet med artikel 15 och 33.2, å andra sidan intäkterna från den basproduktionsavgift och B-avgift som socker-, isoglukos- och inulinsirapstillverkarna skall betala med avseende på samma regleringsår, minskat med talet 1.

3. Tilläggsavgiften skall betalas av de berörda företagen före den 15 december närmast efter det regleringsår för vilket den skall betalas.

Sockerproducenterna kan begära att de som säljer sockerbetor respektive sockerrör som producerats i gemenskapen till en del ersätter den tilläggsavgift som uttagits. Ersättningen kan som mest uppgå till det maximala belopp enligt artikel 15 som säljarna av sockerbetor och sockerrör bidrar med till betalning av basproduktionsavgiften och B-avgiften för regleringsåret i fråga multiplicerat med den koefficient som avses i punkt 2.

Ersättningen enligt andra stycket skall betalas för sockerbetor som levereras under regleringsåret i fråga. De berörda parterna kan emellertid komma överens om att ersättningen skall betalas för betor som levereras under påföljande regleringsår.

4. Vid uppgiftsregistreringen enligt artikel 15.2 skall intäkterna från den tilläggsavgift som avses i punkt 1 beaktas.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt den koefficient som avses i punkt 2, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 17

1. Inulinsirapstillverkarna får kräva att säljarna av den jordbruksbasprodukt som används för att tillverka inulinsirapen skall bära en del av de basproduktionsavgifter, B-avgifter och tilläggsavgifter som tas ut av tillverkarna. Denna andel får inte vara större än den andel som sockerbetsodlarna skall svara för med avseende på det aktuella regleringsåret; den skall fastställas i branschavtal eller avtal och hänsyn skall tas till inköpspriset på den basprodukt som levererats för ändamålet under det aktuella regleringsåret.

2. Tillämpningsföreskrifter till punkt 1 skall vid behov utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 18

1. Om det efter tillämpning av artiklarna 15 och 16 på regleringsåret 2000/2001 visar sig att den sammanlagda förlusten för regleringsåret,

a) inte helt täcks av intäkterna från produktionsavgiften och, i förekommande fall, ytterligare avgifter, skall restbeloppet läggas till den sammanlagda förlust som enligt artikel 15.1 e i denna förordning beräknas för det regleringsår under vilket upptäckten gjordes,

b) är mindre än intäkterna från produktionsavgiften och, i förekommande fall, ytterligare avgifter skall ett belopp motsvarande denna skillnad räknas av från den beräknade sammanlagda förlusten eller, i förekommande fall, läggas till den beräknade sammanlagda intäkt som följer av tillämpningen av artiklarna 15 och 16 för det regleringsår under vilket upptäckten gjordes.

2. Om basproduktionsavgiften är mindre än det maximibelopp som avses i artikel 15.3 eller om B-avgiften är mindre än det maximibelopp som avses i artikel 15.4, vid behov justerat i enlighet med artikel 15.5, skall sockerproducenterna åläggas att till säljarna av sockerbetor betala 60 % av skillnaden mellan maximibeloppet på avgiften i fråga och storleken på den avgift som skall tas ut.

Det belopp som skall betalas per ton betor skall gälla för standardkvaliteten.

De pristillägg och prisavdrag som avses i artikel 5 skall tillämpas på detta belopp.

3. Sockerproducenterna inom gemenskapen får begära att de som säljer sockerrör som har producerats i gemenskapen återbetalar 60 % av den avgift som tas ut för en viss kvantitet socker.

4. Medlemsstaterna skall, med stöd av uppgifter från sockertillverkarna, se till att betalningen för sockerbetor uppfyller gällande gemenskapsbestämmelser.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 19

1. I avtal om leverans av betor avsedda för sockertillverkning skall det göras skillnad mellan betor avsedda för tillverkning av

a) A-socker,

b) B-socker,

c) annat socker än A-socker och B-socker.

Sockerproducenterna skall, med avseende på varje företag, informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker

— om de kvantiteter av sådana sockerbetor som avses i a, för vilka avtal ingåtts före sådd och om den sockerhalt som dessa avtal utgått från,

— om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

2. Utan hinder av artikel 5.2 b skall varje sockerproducent som inte före sådd har slutit avtal om leverans av en kvantitet betor motsvarande A-kvoten till minimipriset för A-betor, åläggas att betala lägst detta minimipris för hela den kvantitet betor som företaget i fråga förädlar till socker.

3. Genom branschavtal, som godkänts av den berörda medlemsstaten, får avvikelser göras från punkterna 1 och 2.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel fastställs i bilaga III.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel och, vid behov, bedömningsgrunder som sockerproducenterna skall beakta när de före sådd skall fördela de betkvantiteter som omfattas av avtal som ingås före sådden mellan betförsäljarna enligt punkt 1, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 20

1. Beslut får fattas om att socker eller isoglukos som används för produktion av vissa produkter inte skall betraktas som produktion enligt detta kapitel.

2. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt den produktförteckning som avses i punkt 1, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 21

1. Sockerproducenterna får köpa betor som är avsedda för produktion av C-socker eller av sådant socker som avses i artikel 20, till ett pris som är lägre än minimipriserna för betor enligt artikel 4.1.

2. De berörda sockertillverkarna skall i förekommande fall justera inköpspriset på så sätt att detta blir lägst lika med minimipriset på A-betor när de köper betor som svarar mot den kvantitet socker som

— avsatts på den inre marknaden enligt artikel 13.3,

— eller överförts till nästa regleringsår i enlighet med artikel 14.

3. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall vid behov antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 42.2.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

KAPITEL 1

ALLMÄN ORDNING

Artikel 22

1. Vid import till eller export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h skall en importlicens respektive en exportlicens framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 26 och 27 samt artikel 6.5 i förordning (EG) nr 2820/98 [1].

Import- och exportlicenserna skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Enligt förfarandet i artikel 42.2

a) får det system som avses i punkt 1 utvidgas till att omfatta de produkter som förtecknas i artikel 1.1 e,

b) skall licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter för denna artikel antas, vilka bl.a. kan omfatta en tidsfrist för utfärdandet av licenser.

Artikel 23

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som anges i artikel 1.

2. För att säkerställa att gemenskapsmarknaden genom import från tredje land är tillräckligt försörjd med råsocker för raffinering enligt KN-numren 1701 11 10 och 1701 12 10 och med melass enligt KN-nummer 1703 får kommissionen, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2, genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 helt eller delvis tills vidare upphöra med tillämpningen av importtull på dessa produkter och fastställa bestämmelser om sådant eventuellt tillämpningsuppehåll.

Sådant tillämpningsuppehåll får gälla under den period under vilken världsmarknadspriset plus importtullen enligt Gemensamma tulltaxan när det gäller

— råsocker, överstiger interventionspriset för produkten,

— melass, överstiger den prisnivå för melass som för det aktuella regleringsåret användes som grund vid den beräkning av sockerproducenternas intäkter av försäljning av melass som låg till grund för baspriset för sockerbetor.

Artikel 24

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i den gemensamma tulltaxan, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

[1] EGT L 357, 30.12.1998. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 416/2001 (EGT L 60, 1.3.2001, s. 43).

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till Världshandelsorganisationen.

De kvantiteter som skall överskridas för att en tilläggsimporttull skall få tas ut skall fastställas särskilt på grundval av importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år under vilket de skadliga effekter som avses i punkt 1 uppstår eller riskerar att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttagandet av en tilläggsimporttull skall fastställas på grundval av cif-importpriset för den berörda försändelsen.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för produkten.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 42.2. Förfarandena skall särskilt avse

a) produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 25

När det gäller melass skall

— det världsmarknadspris som avses i artikel 23.2,

och

— det representativa pris som avses i artikel 24.3,

gälla för en standardkvalitet.

Standardkvaliteten får fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

Artikel 26

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av de avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden först till kvarn).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden samtidig behandling).

— En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden traditionella/nya mönster).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Genom den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, vederbörlig vikt läggas vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, om den förvaltningsmetod som skall användas, och i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsort och ursprung,

b) erkännande av det dokument som används för att kontrollera de garantier som avses i punkt a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 27

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av varor enligt bilaga V exportera de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d på grundval av noteringar eller priser på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 c och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Exportbidraget för råsocker får inte vara högre än det exportbidrag som lämnas för vitsocker.

2. Bestämmelser får fastställas om exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h som exporteras utan vidare förädling eller i form av de varor som anges i bilaga V.

Vid fastställandet av exportbidraget för varje 100 kg torrsubstans skall särskild hänsyn tas till

a) det exportbidrag som gäller vid export av produkter enligt KN-nummer 1702 30 91,

b) det exportbidrag som gäller vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d,

c) de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten.

3. Exportbidraget för de produkter som anges i artikel 1 i form av de varor som förtecknas i bilaga 1 får inte vara högre än det som tillämpas för dessa produkter när de exporteras i obearbetad form.

4. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på ett effektivt sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta leder till diskriminering mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är den minst betungande för aktörerna med tanke på de krav som ställs på förvaltningen,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

5. Bidraget skall vara detsamma för hela gemenskapen. Det får differentieras beroende på bestämmelseorterna om situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Bidraget skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2. Exportbidrag får fastställas

a) regelbundet,

b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka förfarandet har föreskrivits tidigare.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får om nödvändigt dessemellan justeras av kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Anbud som lämnas som svar på en infordran skall beaktas endast om en säkerhet ställs. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om anbudsgivarna inte har fullgjort eller endast delvis har fullgjort de skyldigheter som ålagts dem.

Dessutom skall bestämmelserna i artiklarna 28, 29 och 30 om produkter enligt artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d som inte denaturerats och som exporteras utan vidare förädling tillämpas.

6. Vid fastställandet av bidragsbeloppet skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land och användningen av produkter från sådant tredje land för aktiv förädling.

7. För de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i obearbetad form skall bidrag beviljas endast på begäran och mot uppvisande av exportlicensen för produkterna.

8. Det bidragsbelopp som tillämpas för export av de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i obearbetad form skall vara det som gäller den dag då licensansökan lämnas in och, när det gäller ett differentierat bidrag, det bidrag som tillämpas samma dag

a) för den bestämmelseort som anges på licensen,

eller

b) för den verkliga bestämmelseorten om den inte är samma bestämmelseort som den som anges i licensen. I detta fall får det tillämpliga beloppet inte överstiga det belopp som tillämpas för den bestämmelseort som anges på licensen.

I syfte att förhindra missbruk av den flexibilitet som avses i denna punkt får lämpliga åtgärder vidtas.

9. Bestämmelserna i punkterna 7 och 8 får utsträckas till att omfatta de produkter som anges i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som anges i bilaga V, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

10. När det gäller produkter enligt artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 7 och 8 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

11. Bidrag skall utbetalas om det kan styrkas att produkterna

— har exporterats från gemenskapen,

och

— när det gäller ett differentierat exportbidrag, produkterna har anlänt till den bestämmelseort som anges i licensen eller en annan bestämmelseort för vilken ett exportbidrag har fastställts, utan hinder av punkt 8 första stycket, punkt b. På villkor som skall bestämmas får emellertid undantag från denna regel beviljas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2, förutsatt att likvärdiga garantier ges.

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

12. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som avses i artikel 1.1 a och som exporteras icke denaturerade i naturligt tillstånd om de inte, beroende på omständigheterna, har

a) framställts av sockerbetor eller sockerrör som skördats inom gemenskapen,

b) importerats till gemenskapen i enlighet med artikel 35,

c) framställts av en av de produkter som importerats i enlighet med artikel 35.

13. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som exporteras icke denaturerade i sådant naturligt tillstånd som avses i artikel 1.1 c och 1.1 d och som inte har sitt ursprung inom gemenskapen eller som inte har framställts av socker som importerats till gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i punkt 12 b eller av de produkter som avses i punkt 12 c.

14. Iakttagande av de kvantitetsbegränsningar som följer av de avtal som ingås i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval av exportlicenser som utfärdas för däri angivna referensperioder och som är tillämpliga på de berörda produkterna.

15. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, och ändring av bilaga V skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 6 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilaga V skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 28

1. Denna artikel skall tillämpas vid fastställandet av exportbidrag för icke denaturerade produkter som avses i artikel 1.1 a och som exporteras i naturligt tillstånd.

2. Vad avser regelbundet fastställande av exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

a) Exportbidraget skall fastställas varannan vecka.

Fastställandet kan dock skjutas upp i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 om det konstateras att det inte finns något sockeröverskott disponibelt inom gemenskapen för export till världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

b) Vid fastställandet av exportbidraget skall situationen på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden för socker beaktas, och särskilt följande faktorer:

— Interventionspriset för vitsocker i det gemenskapsområde som har det största överskottet eller interventionspriset för råsocker i det gemenskapsområde som anses vara representativt för exporten av denna typ av socker.

— Kostnaderna för transport av socker från de områden som avses i första strecksatsen till exporthamnar eller andra utförselorter i gemenskapen.

— Handelskostnader och eventuella kostnader för omlastning, transport och förpackning i samband med saluföring av socker på världsmarknaden.

— Noteringar eller priser för socker på världsmarknaden.

— Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

— Begränsningar som härrör från avtalen som har slutits i enlighet med artikel 300 i EG-fördraget.

3. Om exportbidraget fastställs genom anbud för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

a) Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud på grundval av en rättsakt som är juridiskt bindande i alla medlemsstater. I denna skall villkoren för anbudsinfordran fastställas. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

c) Villkoren i anbudsinfordran skall omfatta en tidsfrist för ingivandet av anbud. Det högsta bidragsbeloppet för den aktuella infordran skall fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2 inom tre arbetsdagar efter tidsfristens utgång och mot bakgrund av de inkomna anbuden. Vid beräkning av det högsta beloppet skall hänsyn tas till försörjningssituationen och priserna inom gemenskapen, priser och potentiella avsättningsmöjligheter på världsmarknaden och kostnader i samband med export av socker.

Ett största antal ton får fastställas i enlighet med samma förfarande.

d) Om export kan genomföras på grundval av ett exportbidrag som är lägre än det som följer av att beakta skillnaden mellan priser inom gemenskapen och världsmarknadspriser och om exporten avser en särskild destination, kan medlemsstaternas behöriga myndigheter bli tvungna att utfärda en särskild anbudsinfordran vars villkor skall inbegripa

— möjligheten att inge anbud när som helst till dess att anbudsförfarandet har avslutats, och

— ett högsta bidragsbelopp som beräknats mot bakgrund av kraven i samband med den aktuella exporten.

e) Om bidragsbeloppet i ett anbud

— överstiger det fastställda högsta beloppet, skall medlemsstaternas behöriga myndigheter avslå anbudet,

— inte överstiger det högsta bidragsbeloppet, skall dessa myndigheter fastställa bidragsbeloppet till ett belopp som motsvarar det bidragsbelopp som anges i det aktuella anbudet.

4. För exportbidraget för råsocker gäller följande:

a) Det skall fastställas för den standardkvalitet som definieras i bilaga I.

b) Exportbidrag som fastställs regelbundet i enlighet med punkt 2 a

— får inte vara högre än 92 % av exportbidraget för vitsocker under samma period. Denna gräns skall emellertid inte gälla för exportbidrag för kandisocker,

— skall för varje aktuell exporttransaktion multipliceras med en omräkningsfaktor som erhålls genom att avkastningen av det exporterade råsockret, beräknad i enlighet med bestämmelserna i bilaga I, divideras med 92.

c) Det högsta belopp som fastställs i enlighet med punkt 3 c inom ramen för ett anbud får inte vara högre än 92 % av det högsta belopp som samtidigt fastställs för vitsocker i enlighet med samma punkt.

Artikel 29

1. För icke denaturerade produkter som anges i artikel 1.1 c och som exporteras i naturligt tillstånd, skall exportbidraget fastställas varje månad med beaktande av följande faktorer:

a) Det pris för melass som under det aktuella sockerregleringsåret används som grund vid beräkningen av sockerproducenternas intäkter av försäljning av melass som låg till grund för baspriset för sockerbetor.

b) Priser och potentiella avsättningsmöjligheter för melass på gemenskapsmarknaden.

c) Noteringar och priser för melass på världsmarknaden.

d) Den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

Fastställandet får emellertid avbrytas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 om det konstateras att det inte finns något melassöverskott disponibelt inom gemenskapen för export till världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

2. Under särskilda omständigheter får bidragsbeloppet fastställas genom anbud för vissa kvantiteter och vissa områden inom gemenskapen. Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud på grundval av ett tillstånd vari villkoren för anbudsinfordran fastställs. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

Artikel 30

1. För icke denaturerade produkter som anges i artikel 1.1 d och som exporteras i naturligt tillstånd, skall ett basbelopp för exportbidraget fastställas varje månad. Det regelbundna fastställandet kan emellertid avbrytas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2 om det regelbundna fastställandet av exportbidraget för vitsocker som inte är vidare förädlat tills vidare avbryts. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

2. Basbeloppet för exportbidraget för de produkter som avses i punkt 1, med undantag för sorbos, skall vara lika med en hundradel av ett belopp som erhållits genom beaktande av följande faktorer:

a) Skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker i det område i gemenskapen som har det största överskottet den månad då basbeloppet fastställs, och noteringarna och priserna för vitsocker på världsmarknaden.

b) Behovet av att upprätta balans mellan

— användningen av basprodukter från gemenskapen i framställningen av förädlade varor för export till tredje land, och

— användningen av produkter från tredje land som införts i enlighet med bestämmelser om aktiv förädling.

3. När det gäller sorbos skall basbeloppet för exportbidraget vara lika med basbeloppet för exportbidraget minus en hundradel av gällande produktionsbidrag.

4. Tillämpningen av basbeloppet för exportbidraget får begränsas till vissa av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d.

Artikel 31

I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för socker skall fungera korrekt får kommissionen, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 42.2 i fördraget, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling av de produkter som anges i artikel 1.1.

Artikel 32

1. De allmänna bestämmelserna för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och de särskilda bestämmelserna för dennas tillämpning gäller vid klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas med Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som har antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

b) Tillämpning av kvantitativa importbegränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 33

1. Om världsmarknadspriset för socker är högre än interventionspriset, får en exportavgift tas ut för det aktuella sockret. Denna avgift skall tas ut när cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus 10 %.

Exportavgiften får fastställas genom anbud. Utom i de fall då ett anbudsförfarande används, skall den avgift som skall tas ut vara den avgift som gäller den dag då exporten genomförs.

2. Om cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus 10 % får rådet, på kommissionens förslag, i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, besluta att bevilja ett importstöd för den aktuella produkten.

Om det fastställs att

a) leveranser till gemenskapen,

eller

b) leveranser till en viktig förbrukningsregion inom gemenskapen,

inte kan säkerställas genom gemenskapens disponibla kvantiteter, skall rådet, på kommissionens förslag i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, besluta att bevilja importstödet och fastställa villkoren för tillämpningen därav. Dessa villkor skall särskilt avse den kvantitet vitsocker eller råsocker som skall omfattas av stödet, stödets tillämpningsperiod och, i förekommande fall, de importerande regionerna.

3. I enlighet med förfarandet i artikel 42.2 skall följande fastställas:

a) De cif-priser som avses i punkterna 1 och 2.

b) Exportavgifter som fastställs genom anbud.

c) Övriga tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

När det gäller de produkter som avses i artikel 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h får liknande bestämmelser som de som avses i punkterna 1 och 2 antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

4. De belopp som följer av tillämpningen av denna artikel skall fastställas av kommissionen.

Artikel 34

1. Om marknaden i gemenskapen för en eller flera av de produkter som avses i artikel 1 på grund av importen eller exporten skulle påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om vilka åtgärder som krävs och underrätta medlemsstaterna om åtgärderna, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om åtgärder till rådet inom tre arbetsdagar efter den dag då åtgärderna meddelades. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingås i enlighet med artikel 300 i fördraget.

KAPITEL 2

SYSTEM FÖR IMPORT MED FÖRMÅNSTULL

Artikel 35

Artiklarna 36, 37 och 38 skall tillämpas på rörsocker, nedan kallat förmånssocker, enligt KN-nummer 1701 som har sitt ursprung i de länder som avses i bilaga VI och som importeras till gemenskapen med stöd av

a) protokoll nr 3 till bilaga IV till AVS–EG-partnerskapsavtalet,

b) avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Indien gällande rörsocker.

Artikel 36

Om kvaliteten på det förmånssocker som köps till garantipris av interventionsorgan eller andra av gemenskapen utsedda ombud och som importerats enligt de bestämmelser som avses i artikel 35 avviker från standardkvaliteten, skall garantipriserna justeras genom tillägg eller avdrag.

Artikel 37

1. Ingen importavgift skall tas ut när förmånssocker importeras med stöd av bestämmelserna i artikel 35.

2. Från de förbud som avses i artikel 32.2 får inga undantag medges för förmånssocker.

Artikel 38

1. För regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall ett anpassningsstöd beviljas som interventionsåtgärd till raffinaderier av förmånsråsocker från sockerrör som i detta syfte importeras till gemenskapen med stöd av de bestämmelser som avses i artikel 35.

2. Det stöd som avses i punkt 1 skall endast beviljas för de kvantiteter som har fastställts i de bestämmelser som avses i artikel 35, och vilka raffineras till vitsocker i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 7.4. För denna framställning av vitsocker är stödbeloppet fastställt till 0,10 EUR per 100 kg socker uttryckt som vitsocker.

3. Under den tid som avses i punkt 1 skall ett ytterligare tilläggsgrundstöd på 0,10 EUR per 100 kg socker uttryckt som vitsocker beviljas för raffinering av rårörsocker som framställs i de franska utomeuropeiska departementen i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 9.4, för att återställa jämvikten mellan priset på detta socker och på förmånssockret.

4. Anpassningsstödet och tilläggsstödet får ändras efter den ekonomiska utvecklingen i sockersektorn, särskilt när det gäller tillverkningsmarginaler och raffinering.

5. Vid tillämpning av artikel 7.4 andra stycket kan den stödordning som avses i punkterna 1–3 i denna artikel, enligt vissa villkor som skall fastställas, utsträckas till att gälla råsocker från betor som skördats i gemenskapen och raffinerats i de raffinaderier som definieras i artikel 7.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt de anpassningar som avses i punkt 4, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 39

1. Under den tid som avses i artikel 38.1 och för att säkerställa en tillräcklig försörjning till gemenskapens raffinaderier, så som de definieras i artikel 7.4, skall en nedsatt avgift, nedan kallad särskild avgift, tas ut vid import av rårörsocker, nedan kallat särskilt förmånssocker, med ursprung i de länder som avses i artikel 35 och i andra länder i enlighet med avtal som har ingåtts med dessa länder, och när importen sker enligt de villkor som föreskrivs i avtalen, särskilt vad gäller det minimipris som raffinaderierna skall betala.

2. För tillämpningen av punkt 1 och utan att det påverkar punkt 5 motsvarar de beräknade maximibehoven per regleringsår och uttryckt i vitsocker för raffineringsindustrin i

a) Finland	59 925 ton,
b) Frankrike (moderlandet)	296 627 ton,
c) Portugal (fastlandet)	291 633 ton,
d) Förenade kungariket	1 128 581 ton.

3. Utan att det påverkar punkt 5 skall, på grundval av en preliminär och uttömmande EG-försörjningsplan för råsocker för varje regleringsår eller en del därav, de kvantiteter rårörsocker och råbetsocker som skördas i gemenskapen och som ställs till raffinaderiernas förfogande, fastställas med eller utan urskiljning av ursprung. Denna plan kan revideras under regleringsårets gång.

Med hänsyn till detta fastställande motsvarar sockerkvantiteter från de franska utomeuropeiska departementen och förmånssocker, som båda är avsedda för direkt förbrukning, som det skall tas hänsyn till i varje plan, de sockerkvantiteter som har konstaterats för regleringsåret 1994/95, med avdrag av den förutsägbara lokala förbrukningen i de departementen under regleringsåret i fråga. Om det framkommer i planen att dessa kvantiteter inte är tillräckliga för de maximibehov som avses i punkt 2 kan nödvändiga åtgärder föreskrivas för att de kvantiteter som fattas importeras som särskilt förmånssocker till de berörda medlemsstaterna enligt det förmånsimportsystem som föreskrivs i de avtal som avses i punkt 1.

4. Om det visar sig, med undantag för force majeure, att en medlemsstats uppskattade maximibehov som fastställts enligt punkt 2 eller ändrats i enlighet med punkt 5 nedan har överskridits, skall ett belopp som motsvarar den fulla avgiften för regleringsåret i fråga tas ut för den kvantitet som motsvarar den överskjutande delen, och till det beloppet skall läggas de stöd som avses i artikel 38 och eventuellt den högsta tilläggsavgift som tagits ut under regleringsåret.

Om det har gjorts en ändring enligt punkt 5 får emellertid de kvantiteter förmånsbehandlat råsocker som överskrider de ändrade uppskattade maximibehoven och är inom gränserna för de kvantiteter som fastställts enligt punkt 2, säljas till interventionsorgan enligt de villkor som föreskrivs i artikel 36 om de inte kan saluföras inom gemenskapen.

5. Om artikel 10.3–10.6 tillämpas skall den sammanlagda kvantiteten maximibehov som avses i punkt 2 i denna artikel minskas för regleringsåret i fråga med en kvantitet som motsvarar summan av särskilt förmånssocker som krävs för att täcka de uppskattade maximibehov som fastställts enligt villkoren i punkt 3 med inverkan av samma procentsats för minskning som tillämpas enligt artikel 10.5 på summan av A-baskvantiteterna av gemenskapssocker.

Minskningen av de berörda medlemsstaternas maximibehov skall fördelas mellan dem enligt förhållandet mellan den kvantitet som fastställts för var och en av dem enligt punkt 2 och summan av den kvantitet som fastställs enligt den punkten.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel, och särskilt de som gäller genomförandet och förvaltningen av de avtal som avses i punkt 1 skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 40

Bestämmelser om åtgärder som behöver vidtas för att förhindra att det vid övergången från ett regleringsår till ett annat eller under ett och samma regleringsår uppstår störningar på sockermarknaden till följd av förändringar i prisnivån, får antas i enlighet med förfarandet i artikel 42.2.

Artikel 41

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som är nödvändig för att genomföra denna förordning.

Förfarandena för spridning av sådana upplysningar skall antas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2.

Artikel 42

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté för socker, (nedan kallad kommittén).

2. När hänvisning sker till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 43

Kommittén får undersöka varje annan fråga som hänskjuts till kommittén av dess ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 44

Varor enligt artikel 1.1 som tillverkats av eller erhållits ur sådana varor som inte avses i artiklarna 23.2 och 24 i fördraget, får inte tillåtas att omsättas fritt inom gemenskapen.

Artikel 45

Om annat föreskrivs i denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på tillverkning av och handel med de varor som avses i artikel 1.1.

Artikel 46

1. Italien har tillstånd att bevilja anpassningsstöd vars belopp inte får överstiga 5,43 euro per 100 kilo vitsocker till sockerbetsproducenterna, och vid behov till sockerproducenterna för framställning av motsvarande kvantitet socker inom ramen för kvoterna A och B för varje sockerproducerande företag, för följande områden: Abruzzo, Molise, Apulien, Sardinien, Kampanien, Basilicata, Kalabrien och Sicilien.

2. När exceptionella behov i samband med de pågående omstruktureringsprogrammen för sockersektorn i dessa områden fordrar detta får Italien dock anpassa det stöd som avses i punkt 1 enligt det aktuella regleringsåret. Kommissionen skall vid tillämpning av artiklarna 87–89 i fördraget bedöma om dessa stöd är förenliga med omstruktureringsprogrammen.

3. Spanien har tillstånd att bevilja anpassningsstöd 7,25 euro per 100 kilo vitsocker till sockerrörsproducenter på sitt territorium för framställning av motsvarande kvantitet socker inom ramen för kvoterna A och B för varje sockerproducerande företag.

4. Portugal har tillstånd att bevilja anpassningsstöd 3,11 euro per 100 kg vitsocker till sockerbetsproducenter på sitt fastlandsterritorium för framställning av motsvarande kvantitet socker inom ramen för kvoterna A och B för varje sockerproducerande företag.

5. Finland har tillstånd att bevilja ersättning för lagringskostnader med ett standardbelopp för C-socker som överförs enligt artikel 14. Tillämpningsföreskrifterna för denna punkt skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 42.2.

6. De berörda medlemsstaterna skall informera kommissionen om de åtgärder som vidtas för varje regleringsår vid tillämpning av punkterna 1–5.

7. Denna artikel gäller för regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

Artikel 47

1. När det gäller sådan jordbruksverksamhet som berörs av denna förordning skall medlemsstaterna vidta de miljöåtgärder som de anser lämpliga med hänsyn till den brukade jordbruksmarken och som återspeglar de potentiella miljöeffekterna. Dessa åtgärder skall fastställas i enlighet med miljökrav som beaktar klimat och topografiska förhållanden i de aktuella områdena, förvaltningen av bevattningsresurserna samt växelbruk och odlingstekniker som kan förbättra miljön. Om så krävs skall medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget stödja jordbruksproducenterna inom sockersektorn genom forskningsprogram för att utveckla metoder för odling som är mer förenlig med miljön och genom spridning av resultaten från dessa forskningsprogram.

2. Medlemsstaterna skall fastställa påföljder som är lämpliga och står i proportion till omfattningen av de ekologiska konsekvenserna av att miljökraven i punkt 1 inte har iakttagits.

3. Senast den 30 juni 2002 skall medlemsstaterna lämna en rapport till kommissionen om miljösituationen för jordbruksproduktionen inom sockersektorn och om effekterna av de nationella åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 och 2.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Eventuella restbelopp från tillämpningen av systemet med ersättning för lagringskostnader i enlighet med förordning (EG) nr 2038/1999 under regleringsåret 2000/01 bör, beroende på om det är negativt eller positivt, debiteras respektive krediteras den ordning som avses i artiklarna 15 och 16 för regleringsåret 2001/2002.

För socker som lagrats senast den 30 juni 2001 inom systemet med ersättning för lagringskostnader i enlighet med förordning (EG) nr 2038/1999 skall, vid uttag av lagringsavgiften, datumet för avsättning anses vara den 30 juni 2001.

Artikel 49

Förordningarna (EG) nr 2038/1999, (EEG) nr 206/68, (EEG) nr 431/68, (EEG) nr 447/68, (EEG) nr 2049/69, (EEG) nr 793/72, (EEG) nr 741/75, (EEG) nr 1358/77, (EEG) nr 1789/81 och (EEG) nr 193/82, (EEG) nr 1010/86 och (EEG) nr 2225/86 upphör att gälla.

Hänvisningar till förordningarna (EG) nr 2038/1999, (EEG) nr 206/68, (EEG) nr 431/68, (EEG) nr 793/72, (EEG) nr 741/75 och (EEG) nr 193/82 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt den jämförelsetabell som återfinns i bilaga VII.

Artikel 50

1. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 42.2 vidta de övergångsåtgärder som krävs för en smidig övergång från den ordning som gäller under regleringsåret 2000/2001 till den ordning som införs genom den här förordningen. Bestämmelserna får innebära att undantag beviljas från bestämmelserna i denna förordning.

2. På grundval av kommissionens undersökningar av marknadsläget, samtliga aspekter av kvotsystemet, priserna och de branschöverskridande förbindelserna samt en analys av den ökade konkurrensen till följd av Europeiska unionens internationella förpliktelser, skall kommissionen i början av 2003 lägga fram en rapport, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Artikel 51

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 19 juni 2001.

På rådets vägnar

M. WINBERG

Ordförande

BILAGA I

Punkt I

STANDARDKVALITET FÖR VITSOCKER

1. Vitsocker av standardkvalitet skall ha följande egenskaper:
   a) Det skall vara av sund och god marknadsmässig kvalitet, torrt, enhetligt kristalliserat och jämnt rinnande.
   b) Polarisation: minst 99,7 grader.
   c) Fuktinnehåll: högst 0,06 %.
   d) Innehåll av invertsocker: högst 0,04 %.
   e) Antalet enheter som fastställts enligt punkt 2 skall inte överstiga 22 sammanlagt, och inte
      — 15 i fråga om askinnehåll,
      — 9 i fråga om färgtyp, fastställd enligt den metod som används vid Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig, nedan kallad ”Braunschweig-metoden”,
      — 6 i fråga om färgning av lösningen, fastställd enligt den metod som används vid International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis, nedan kallad ”ICUMSA-metoden”.
2. En enhet skall motsvara
   a) 0,0018 % askinnehåll enligt ICUMSA-metoden vid 28 grader Brix,
   b) 0,5 färgtypenheter enligt Braunschweig-metoden,
   c) 7,5 enheter lösningsfärgning enligt ICUMSA-metoden.
3. De metoder som används för att fastställa de faktorer som avses i punkt 1 skall vara desamma som används för att fastställa dessa förhållanden inom ramen för interventionsåtgärderna.

Punkt II

STANDARDKVALITET FÖR RÅSOCKER

1. Råsocker av standardkvalitet skall ge ett utbyte på 92 %.
2. Utbytet för råsocker av betsocker skall beräknas genom att talet för detta sockers polarisationsgrad minskas med
   a) sockrets procentuella halt av aska multiplicerad med fyra,
   b) sockrets procentuella halt av invertsocker multiplicerad med två,
   c) talet 1.
3. Utbytet för råsocker av sockerrör skall beräknas genom att detta sockers polarisationsgrad multiplicerat med två minskas med talet 100.

BILAGA II

STANDARDKVALITET FÖR SOCKERBETOR

Betor av standardkvalitet skall ha följande egenskaper:

a) De skall vara av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

b) De skall ha ett sockerinnehåll på 16 % vid mottagandet.

BILAGA III

KÖPEVILLKOR NÄR DET GÄLLER SOCKERBETOR

Punkt I

I denna bilaga avses med

1. avtalsslutande part:

   a) en sockerproducent, nedan kallad producent,

   b) en säljare av sockerbetor, nedan kallad säljare,

2. avtal: ett avtal som ingåtts mellan en säljare och en producent om leverans av sockerbetor avsedda för tillverkning av socker,

3. branschavtal:

   a) ett avtal som ingåtts på gemenskapsnivå mellan å ena sidan en sammanslutning av nationella producentorganisationer och å andra sidan en sammanslutning av nationella säljarorganisationer, innan avtal slutits,

   b) ett avtal som ingåtts mellan å ena sidan producenter eller en producentorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga och å andra sidan en säljarorganisation som är erkänd av medlemsstaten i fråga, innan avtal slutits,

   c) bolagsrättsliga bestämmelser eller rättsliga bestämmelser om kooperationer, i de fall då dessa reglerar leverans av sockerbetor som genomförs av delägare i eller medlemmar i ett bolag eller kooperationer som producerar socker,

   d) uppgörelser mellan producenter och säljare som nåtts innan avtalet slutits mellan dem, om inget av de avtal som avses i a) eller b) föreligger, förutsatt att de säljare som godkänner uppgörelsen levererar minst 60 % av den totala kvantitet betor som köps in av producenten för tillverkning av socker i en eller flera fabriker.

Punkt II

1. Avtalen skall slutas skriftligt och för en bestämd kvantitet betor.

2. Det skall noga anges i avtalen om, och på vilka villkor, en ytterligare kvantitet betor kan levereras.

Punkt III

1. Bestämmelserna i denna punkt skall gälla endast om artikel 19 i förordningen tillämpas.

2. För de kvantiteter sockerbetor som anges i artikel 19.1 första delen i förordningen skall i avtalet anges inköpspriser, vilka för kvantiteter enligt a och b inte får vara lägre än det minimipris för sockerbetor enligt artikel 4 i förordningen som gäller i det aktuella produktionsområdet.

3. En bestämd sockerhalt för sockerbetor skall anges i avtalen. Avtalen skall innehålla en omräkningstabell som visar de olika sockerhalterna och de koefficienter som används för att omvandla de kvantiteter betor som levereras till kvantiteter som motsvarar den i avtalet angivna sockerhalten.

   Tabellen skall vara baserad på de avkastningsvärden som motsvarar de olika sockerhalterna.

4. När en säljare har tecknat ett avtal med en producent om leverans av sockerbetor enligt artikel 19.1 första delen, punkt a i förordningen, skall alla leveranser från denne säljare vilka omräknats enligt punkt 3 ovan, med en sammanlagd kvantitet som inte överskrider den kvantitet som anges i avtalet, betraktas som leveranser enligt innebörden i artikel 19.1 första delen, punkt a.

5. En producent som producerar en mindre kvantitet socker än sin baskvot från sockerbetor för vilka han tecknat leveransavtal före sådd enligt artikel 19.1 första delen, punkterna a och b i förordningen, skall fördela den kvantitet sockerbetor som motsvarar ytterligare produktion upp till baskvoten mellan de säljare med vilka han tecknade leveransavtal före sådd enligt artikel 19.1 första delen, punkterna a och b i förordningen.

   Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

6. I inget fall får en producent kräva att en säljare återbetalar produktionsavgiften för sockerbetor som levererats av säljaren under avtalsvillkor som tecknats i enlighet med artikel 19.1 första delen, punkt a i förordningen.

Punkt IV

1. Avtalet skall innehålla bestämmelser om hur lång tid betleveranserna normalt skall ta och hur ofta de skall göras.

2. Dessa bestämmelser skall vara samma som de som tillämpas under regleringsåret 2000/01 med hänsyn tagen till den faktiska produktionens omfattning. Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

Punkt V

1. Uppsamlingsställe för betor skall anges i avtalen.

2. När en säljare och en producent redan har tecknat ett avtal för regleringsåret 2000/01 skall de uppsamlingsställen som man har avtalat för leveranser under det regleringsåret fortsätta att gälla. Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

3. I avtalen skall anges att kostnader för transport från uppsamlingsställena skall betalas av producenten om inget annat följer av särskilda avtal baserade på lokala regler eller sedvänjor som gällde före regleringsåret 2001/02.

4. I de fall då sockerbetor levereras fritt fabrik i Danmark, Spanien, Finland, Grekland, Irland, Portugal eller i Förenade kungariket skall det i avtalen anges att sockerproducenten skall bidra till transportkostnaderna och anges med vilken procentsats eller vilket belopp.

Punkt VI

1. Mottagningsställen för betor skall anges i avtalen.

2. I de fall då en säljare redan ingått avtal med en sockerproducent för regleringsåret 2000/01 skall de mottagningsställen som parterna överenskommit gälla under regleringsåret. Undantag från denna bestämmelse kan beviljas genom en branschöverenskommelse.

Punkt VII

1. I avtalen skall anges att sockerhalten skall bestämmas enligt den polarimetiska metoden. Ett betprov skall tas då betorna tas emot.

2. I eventuella branschavtal kan anges att betprov tas i ett annat skede.

   I så fall skall avtalet innehålla bestämmelser om korrigering för att kompensera för en eventuell minskning av sockerhalten mellan tidpunkten för mottagandet och provtagningen.

Punkt VIII

I avtalet skall anges att bruttovikt, tara och sockerhalt skall bestämmas enligt ett av följande tillvägagångssätt:

a) Av producenten och betproducenternas branschorganisation gemensamt om branschavtalet kräver detta.

b) Av producenten under överinseende av betproducenternas branschorganisation.

c) Av producenten under överinseende av en expert, som är godkänd av medlemsstaten i fråga, förutsatt att säljaren åtar sig att betala kostnaden för denne.

d) Av producenten om lokala regler och sedvänjor i bruk före regleringsåret 2000/01 kräver detta.

Punkt IX

1. I avtalet skall föreskrivas att säljaren skall erhålla pristillägg de fall då

   a) priset på sockerbetor går upp under övergången mellan två regleringsår, och

   b) den höjning av interventionspriset på socker som orsakas av prishöjningen för sockerbetor inte tas ut för befintliga lager under övergången.

   Pristillägget beräknas per 100 kg vitsocker och genom att den ökning som avses i första stycket punkt b multipliceras med en koefficient motsvarande förhållandet mellan

   — de sockerkvantiteter som producerats inom A- och B-kvoterna och som inte överförts i enlighet med artikel 14 i förordningen och som finns i lager under övergången

   och

   — de sockerkvantiteter som producerats av sockerproducenten under det förlidna regleringsåret inom A- och B-kvoterna och som inte överförts i enlighet med artikel 14 i förordningen.

2. Undantag från bestämmelserna i punkt 1 kan göras genom ett branschavtal.

   Det skall i avtalet anges att det finns möjlighet att bevilja undantag.

Punkt X

1. Tillverkaren skall enligt avtalen vara skyldig att fullgöra en eller flera av nedanstående skyldigheter avseende hela den levererade kvantiteten betor. Om delar av den kvantiteten skall behandlas olika skall i avtalet föreskrivas flera av följande skyldigheter:

   a) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna den färska betmassan från den levererade kvantiteten betor till säljaren.

   b) Att utan kostnad, fritt fabrik, återlämna en del av denna betmassa i torkat skick, eller torkad och melasserad, till säljaren.

   c) Att fritt fabrik återlämna betmassan i torkat skick. I detta fall kan producenten begära att säljaren betalar kostnaderna för torkningen.

   d) Att till säljaren betala en kompensation med hänsyn till möjligheten att återvinna betmassan.

2. I branschavtalet kan anges att betmassan kan levereras i ett annat skede än det som anges i punkt 1 a, b och c.

Punkt XI

1. I avtalen skall anges tidsgränser för betalning av eventuella förskott och för slutbetalning av inköpspriset för betor.

2. Dessa tidsgränser skall vara samma som under regleringsåret 2000/01. Undantag från denna bestämmelse kan göras genom ett branschavtal.

Punkt XII

I de fall då det i avtalen fastställs bestämmelser angående förhållanden som behandlas i denna bilaga, eller om avtalen innehåller bestämmelser angående andra förhållanden, måste bestämmelserna och deras verkan vara förenliga med denna bilaga.

Punkt XIII

1. De branschavtal som avses punkt I.3 b skall innehålla en skiljedomsklausul.

2. I de fall då branschavtal på gemenskaps-, regional eller lokal nivå innehåller bestämmelser om förhållanden som behandlas i denna förordning, eller om de innehåller bestämmelser angående andra förhållanden, måste bestämmelserna och deras verkan vara förenliga med denna bilaga.

3. Branschavtalen kan till exempel innehålla bestämmelser av följande slag:

   a) Fördelningen mellan säljarna av de kvantiteter betor som producenten köper före sådd, i avsikt att tillverka socker inom ramen för baskvot A.

   b) Den fördelning som avses i punkt III.5.

   c) Den omräkningstabell som avses i punkt III.3.

   d) Val av vilka betsorter som skall odlas och försörjning med utsäde.

   e) Lägsta sockerhalt för de betor som skall levereras.

   f) Samråd mellan producenten och återförsäljarnas företrädare innan man fastställer vilken dag betorna skall börja levereras.

   g) Betalning av tilläggsbelopp till säljare vid för tidig eller sen leverans.

   h) Vidare uppgifter om
      — den del av betmassan som avses i punkt X.1 b,
      — de kostnader som avses i punkt X.1 c,
      — den kompensation som avses i punkt X.1 d.

   i) Säljarens avhämtning av betmassan.

   j) Fördelning mellan producenten och säljarna av en eventuell skillnad mellan interventionspriset och det faktiska försäljningspriset för sockret.

Punkt XIV

I de fall då det inte har ingåtts något branschavtal om hur de betkvantiteter som en sockerproducent före sådd erbjuder sig att köpa för sockerproduktion inom ramen för baskvoten skall fördelas mellan säljarna får den berörda medlemsstaten själv utfärda regler för hur denna fördelning skall ske.

Dessa regler får också ge betförsäljare, som traditionellt levererar till kooperativ, leveransrättigheter utöver de rättigheter som uppstår genom en eventuell tillhörighet till sådana kooperativ.

BILAGA IV

FÖRESKRIFTER FÖR ÖVERFÖRING AV KVOTER MELLAN FÖRETAG

Punkt I

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder de bedömer vara nödvändiga för att tillgodose sockerbets- och sockerrörsodlarnas intressen i händelse av fördelning av kvoter till ett sockerproducerande företag som har mer än en fabrik.

Punkt II

1. I händelse av en sammanslagning eller överlåtelse av sockerproducerande företag och i händelse av överlåtelse av sockerfabriker skall A- och B-kvoterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, ändras enligt följande:

   a) I händelse av sammanslagning av sockerproducerande företag skall medlemsstaterna till det företag som skapas genom sammanslagningen, tilldela en A-kvot respektive en B-kvot som är lika med summan av de A-kvoter respektive summan av de B-kvoter som de berörda företagen tilldelats före sammanslagningen.

   b) I händelse av överlåtelse av ett sockerproducerande företag, skall medlemsstaten tilldela mottagaren det överlåtna företagets A-kvot och B-kvot med avseende på sockerproduktion. Om det finns mer än en mottagare skall fördelningen göras i förhållande till den sockerproduktion som var och en av dem tar över.

   c) I händelse av överlåtelse av en sockerfabrik, skall medlemsstaten minska den A-kvot och B-kvot som gäller för det företag som överlåter sockerfabriken i fråga, och öka A-kvoten och B-kvoten för det eller de sockerproducerande företag som tar över fabriken i fråga med den kvantitet som avstås i förhållande till den sockerproduktion som övertas.

2. Om ett antal av de sockerbets- eller sockerrörsodlare som direkt berörs av någon av de transaktioner som avses i punkt 1 uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett sockerproducerande företag som inte är part i dessa transaktioner, kan medlemsstaten genomföra fördelningen av kvoter på grundval av den produktionsstorlek som övertas av det företag till vilket de avser att leverera sina betor eller sockerrör.

3. I händelse av nedläggning under andra förhållanden än de som avses i punkt 1 kan medlemsstaten tilldela den del av kvoten som berörs av nedläggningen till ett eller flera sockerproducerande företag. Nedläggningen kan gälla

   a) ett sockerproducerande företag,

   b) en eller flera anläggningar som ingår i ett sockerproducerande företag.

   Medlemsstaten kan även i de fall som avses ovan i första stycket under b, och när några av de berörda odlarna uttryckligen tillkännager sin önskan att leverera sina betor eller sockerrör till ett bestämt sockerproducerande företag, tilldela den del av kvoterna som motsvarar kvantiteten betor eller sockerrör i fråga, till det företag till vilket de avser att leverera.

4. I de fall då det undantag som avses i artikel 19.3 i förordningen åberopas, kan medlemsstaten i fråga kräva att de betodlare och sockerproducenter som berörs av undantaget i sina branschavtal inkluderar särskilda bestämmelser, så att punkt 2 och 3 vid behov kan tillämpas av medlemsstaten.

5. Om en fabrik som tillhör ett sockerproducerande företag arrenderas, kan medlemsstaten minska kvoterna för det företag som arrenderar ut fabriken och tilldela dem till det företag som arrenderar fabriken i avsikt att producera socker där.

   Om arrendet upphör under den period om tre regleringsår som avses i punkt V d, skall justeringen av kvoter enligt första stycket återkallas retroaktivt av medlemsstaten till den dag då arrendet trädde i kraft. Om avtalet emellertid upphör på grund av force majeure skall medlemsstaten inte vara förpliktigad att återkalla justeringen.

6. Om ett sockerproducerande företag inte längre kan garantera att det kan fullgöra sina skyldigheter gentemot berörda sockerbets- eller sockerrörsodlare enligt gemenskapslagstiftningen, och om de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten har fastlagt att så är fallet, kan medlemsstaten för ett eller flera regleringsår överföra den del av kvoterna som berörs till ett eller flera sockerproducerande företag i förhållande till storleken på den produktion de har övertagit.

7. Om en medlemsstat ger ett sockerproducerande företag pris- och avsättningsgarantier avseende förädling av sockerbetor till etylalkohol, kan medlemsstaten i samförstånd med detta företag och de berörda sockerbetsodlarna överföra hela eller en del av kvoterna till ett eller flera andra företag för ett eller flera regleringsår.

Punkt III

Vid sammanslagning eller överlåtelse av isoglukosproducerande företag, vid överlåtelse av en isoglukosproducerande fabrik och vid nedläggning av ett eller flera isoglukosproducerande företag, kan medlemsstaten överföra de aktuella kvoterna för tillverkning av isoglukos till ett eller flera företag vare sig de redan har en produktionskvot eller inte.

Punkt IV

Åtgärder enligt punkterna II och III kan endast vidtas om

a) hänsyn har tagits till alla berörda parters intressen,

och

b) den berörda medlemsstaten anser att dessa åtgärder kan förbättra sockerbets-, sockerrörs- och sockerproduktionssektorernas struktur,

och

c) de berör företag som är etablerade inom samma region i den mening som avses i artikel 11.2 i förordningen.

Punkt V

I denna bilaga avses med

a) sammanslagning av företag: att sammanföra två eller flera företag till ett enda företag,

b) överlåtelse av ett företag: överföring eller övertagande av tillgångar som tillhör ett företag vilket har tilldelats kvoter, till fördel för ett eller flera andra företag,

c) överlåtelse av en fabrik: överföring av äganderätten till en teknisk enhet, inklusive hela den anläggning som behövs för att tillverka produkten i fråga, till ett eller flera företag, som helt eller delvis övertar produktionen hos det företag som överför sin äganderätt,

d) arrendering av en fabrik: arrendeavtal för en teknisk enhet som arrendatorn avser att driva, inklusive hela den anläggning som behövs för tillverkning av socker, som gäller för minst tre på varandra följande regleringsår och som parterna förbinder sig att inte säga upp före utgången av det tredje året, med ett företag som är etablerat inom samma region, enligt artikel 11.2 i förordningen, som fabriken i fråga, om företaget som arrenderar nämnda enhet efter det att arrendeavtalet börjat gälla kan betraktas som ett enbart sockerproducerande företag beträffande hela sin produktion.

Punkt VI

De åtgärder som avses i punkterna II och III skall träda i kraft när nedläggningen, sammanslagningen eller överlåtelsen av företaget eller fabriken inträffar

a) mellan den 1 juli och den 31 januari påföljande år, för det pågående regleringsåret under den perioden,

b) mellan den 1 februari och den 30 juni samma år, för det regleringsår som följer efter den perioden.

Punkt VII

I de fall då en medlemsstat tillämpar artikel 12.2 i förordningen skall den fördela de justerade kvoterna före den 1 mars så att de kan användas under det påföljande regleringsåret.

Punkt VIII

I de fall då punkterna II och III tillämpas skall medlemsstaterna inom 15 dagar efter utgången av de perioder som avses i punkt VI underrätta kommissionen om de justerade A- och B-kvoterna.

Punkt IX

När kvoter överförs i Italien, Spanien och i de franska utomeuropeiska departementen enligt de planer för omstrukturering som avses i artikel 12.2 andra stycket i förordningen, kan som ett sockerproducerande företag betraktas en grupp sockerproducerande företag som är knutna till varandra tekniskt, ekonomiskt och strukturellt och som är solidariskt ansvariga för skyldigheter som, särskilt vad gäller sockerbets- och sockerrörsodlare, åligger dem enligt gemenskapslagstiftningen.

BILAGA V

KN-nummer	Varuslag
ex 0403	Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, även koncentrerade, försatta med socker eller annat sötningsmedel, smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 10	– Yoghurt:
0403 10 51 till 0403 10 99	– – smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao:
0403 90	– Andra:
0403 90 71 till 0403 90 99	– – smaksatt eller innehållande frukt, bär eller kakao:
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
0710 40 00	– Sockermajs
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90	– Andra grönsaker: blandningar av grönsaker:
	– – Grönsaker
0711 90 30	– Sockermajs
1702 50 00	Kemiskt ren fruktos
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad) inte innehållande kakao, ej inbegripet lakritsextrakt enligt undernummer 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Maltextrakt: Livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 40 % viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; Livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakao eller innehåller mindre än 5 % viktprocent kakao beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bröd, kakor och kex enligt nr 1905
1901 90	– Andra:
	– – Andra:
1901 90 99	– – – Andra:
ex 1902	Pastaprodukter, såsom spaghetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och canneloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd
1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda
	– – Andra
1902 20 91	– – – Kokta
1902 20 99	– – – Andra
1902 30	– Andra pastaprodukter
1902 40	– Couscous
1902 40 90	– – Andra

KN-nummer	Varuslag
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); Spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjölk), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
ex 1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao: Nattvardsbröd, tomma oblatskapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutisk bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 10 00	– Knäckebröd
1905 20	– Kryddade kakor, s.k. "Pain d'épices"
1905 30	– Söta kex, småkakor o.d.: Våfflor och rån (wafers)
1905 40	– Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter:
1905 90	– Andra:
	– – Andra:
1905 90 40	– – – Våfflor och wafers med en vattenhalt av mer än 10 % viktprocent
1905 90 45	– – – Kex
1905 90 55	– – – Extruderade eller expanderade varor, kryddade eller saltade
1905 90 60	– – – – med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	– – – – Andra
ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
2001 90	– Andra:
2001 90 30	– – Sockermajs (*Zea mays var. saccharata*)
2001 90 40	– – Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 % viktprocent stärkelse
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2004 10	– Potatis:
	– – Andra
2004 10 91	– – – I form av mjöl eller flingor
2004 90	– Andra grönsaker samt blandningar av grönsaker:
2004 90 10	– – Sockermajs (*Zea mays var. saccharata*)
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	– – i form av mjöl eller flingor
2005 80 00	– Sockermajs (*Zea mays var. Saccharata*)
ex 2101	Extrakt, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt te eller matte. Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakt, essenser och koncentrat av dessa produkter:
	– Extrakt, essenser och koncentrat av kaffe samt beredningar på basis av dessa extrakt, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe:
	– – Beredningar på basis av extrakt, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe
2101 12 98	– – – Andra
	– Extrakt, essenser och koncentrat av te eller matte samt beredningar på basis av sådana extrakt, essenser eller koncentrat eller på basis av te eller matte:
	– – Beredningar
2101 20 98	– – – Andra
	– Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakt, essenser och koncentrat av dessa produkter
	– – Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat:

KN-nummer	Varuslag
2101 30 19	– – – Andra
	– – Extrakt, essenser och koncentrat av andra rostade kaffesurrogat:
2101 30 99	– – – Andra
ex 2102	Jäst (aktiv eller inaktiv) Andra encelliga mikroorganismer, döda (med undantag av vacciner enligt nr 3002); Beredda bakpulver:
2102 10	– Aktiv jäst
	– – Bagerijäst:
2102 10 31	– – – Torrjäst
2102 10 39	– – – Andra
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans
2106 90	– Andra:
2106 90 10	– – Beredningar, sk. ”fondue”
	– – Andra:
2106 90 92	– – – – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
2106 90 98	– – – – – Andra
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009
2205	Vermut och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 % volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 20	– Sprit erhållen genom destillering av druvvin eller pressrester av druvor
2208 50 91 till 2208 50 99	Genever
2208 70	Likör
2208 90 41 till 2208 90 78	– Annan sprit och andra spritdrycker
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet akohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	– Av sådana slag som används som råvaror inom livsmedels- och dryckesindustrin:
	– – Av sådana slag som används vid tillverkning av drycker:
	– – – Beredningar innehållande samtliga smakämnen som kännetecknar en viss dryck
	– – – – Andra (med en verklig alkoholhalt på högst 0,5 % volymprocent):
3302 10 29	– – – – – Andra
ex kapitel 38	Diverse kemiska produkter:
3824 60	Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44

BILAGA VI

STATER, LÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 35

Barbados	Malawi
Belize	Uganda
Elfenbenskusten	Demokratiska republiken Kongo
Fidji	Saint Christopher och Nevis-Anguilla
Franska Guyana	Surinam
Mauritius	Swaziland
Indien	Tanzania
Jamaica	Trinidad och Tobago
Kenya	Zambia
Madagaskar	Zimbabwe

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL I

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 1	Art. 1
Art. 2.1	Art. 1.2 m
Art. 2.2 och 3	Utgår
Art. 3	Art. 2
Art. 4	Art. 3
Art. 5	Art. 4
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 6
Art. 8	Utgår
Art. 9	Art. 7
Art. 10	Art. 8
Art. 11	Art. 9
Art. 12	Utgår
Art. 13	Art. 22
Art. 14	Art. 23
Art. 15	Art. 24
Art. 16	Art. 25
Art. 17	Art. 26
Art. 18	Art. 27
Art. 19	Art. 28
Art. 20	Art. 29
Art. 21	Art. 30
Art. 22.1 första strecksatsen	Art. 31
Art. 22.2 och 22.3	Utgår
Art. 23	Art. 32
Art. 24	Art. 33
Art. 25	Art. 34
Art. 26.1	Art. 10.1
Art. 26.2	Art. 11.3

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 26.3	Art. 10.2
Art. 26.4	Art. 11.3
Art. 26.5 första stycket	Art. 10.3
Art. 26.5 andra stycket	Art. 10.4
Art. 26.5 tredje stycket	Art. 10.5
Art. 26.5 femte stycket	Art. 10.6
Art. 26.6	Utgår
Art. 27.1 första strecksatsen	Art. 11.1
Art. 27.2	Utgår
Art. 27.3	Art. 11.2
Art. 27.4	Utgår
Art. 27.5	Utgår
Art. 27.6	Art. 11.4
Art. 28	Utgår
Art. 29	Utgår
Art. 30	Art. 12
Art. 31	Art. 13
Art. 32	Art. 14
Art. 33	Art. 15
Art. 34	Art. 16
Art. 35	Art. 17
Art. 36	Art. 18
Art. 37	Art. 19
Art. 38	Art. 20
Art. 39	Art. 21
Art. 40	Art. 35
Art. 41	Art. 36
Art. 42	Art. 37
Art. 43	Art. 38
Art. 44	Art. 39
Art. 45	Art. 40
Art. 46	Art. 41

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 47	Art. 42.1
Art. 48	Art. 42.2 och 42.3
Art. 49	Art. 43
Art. 50	Art. 44
Art. 51	Art. 45
Art. 52	Utgår
Art. 53	Art. 46
Art. 54	Utgår
Art. 55	Art. 49
Art. 56	Art. 51
Förordning (EEG) nr 793/72	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga I punkt I
Förordning (EEG) nr 431/68	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga I punkt II
Förordning (EEG) nr 206/68	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga III punkt I
Art. 2	Bilaga III punkt II
Art. 3	Bilaga III punkt III
Art. 4	Bilaga III punkt IV
Art. 5	Bilaga III punkt V
Art. 6.1	Bilaga III punkt VI
Art. 6.2	Utgår
Art. 7	Bilaga III punkt VII
Art. 8	Bilaga III punkt VIII
Art. 8a	Utgår
Art. 8b	Bilaga III punkt IX
Art. 9	Bilaga III punkt X
Art. 10	Bilaga III punkt XI
Art. 11	Utgår
Art. 12	Bilaga III punkt XII
Art. 13	Bilaga III punkt XIII
Förordning (EEG) nr 741/75	Den här förordningen

Förordning (EG) nr 2038/1999	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga III punkt XIV
Förordning (EEG) nr 193/82	Den här förordningen
Art. 1	Bilaga IV punkt I
Art. 2	Bilaga IV punkt II
Art. 3	Bilaga IV punkt III
Art. 4	Bilaga IV punkt IV
Art. 5	Bilaga IV punkt V
Art. 6	Bilaga IV punkt VI
Art. 7	Bilaga IV punkt VII
Art. 8	Bilaga IV punkt VIII
Art. 9	Bilaga IV punkt IX
Bilaga I	Bilaga V
Bilaga II	Bilaga VI
Bilaga III	Bilaga VII

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1261/2001

av den 27 juni 2001

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 beträffande leveranskontrakt för sockerbetor och beträffande prishöjningar och prissänkningar som skall tillämpas på betor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ([1]), särskilt artiklarna 5.3 och artiklarna 19.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) I bilaga III till förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs rambestämmelser för avtal och branschöverenskommelser vid inköp av betor och definieras parterna som säljare av sockerbetor respektive sockertillverkare. En säljare kan sälja antingen de betor som han själv har odlat eller som han har köpt av en odlare. Med hänsyn till leveranskontraktens betydelse för kvotsystemet, kan däremot endast kontrakt som tecknats mellan en tillverkare och en odlare betraktas som ett leveranskontrakt enligt artikel 19.2 i nämnda förordning.

(2) Enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan en tillverkare föra över en del av sin produktion till nästa regleringsår och får då tillgodoräkna sig detta som en del av det årets produktion. Under innevarande regleringsår är således tillverkaren skyldig att teckna leveranskontrakt till minimipris för sockerbetor endast för den mängd socker inom hans baskvot som han ännu inte har producerat. Bestämmelsen i artikel 19.2 bör därför preciseras för de fall då överföring sker.

(3) För att kvotsystemet skall fungera tillfredsställande bör termerna ”före sådd” och ”minimipris” som nämns i artikel 19 i förordning (EG) nr 1260/2001 definieras.

(4) I artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 anges att sockertillverkare, som köper betor som är lämpade för framställning av socker och avsedda för framställning av socker inom maximikvoten, måste betala lägst minimipriset justerat med prishöjningar eller prissänkningar för att medge avvikelser från standardkvaliteten.

(5) Sockerbetornas kvalitet, och således även värdet, beror till stor del på sockerhalten.

(6) Den lämpligaste metoden för att fastställa värdet på betor vars kvalitet avviker från standardkvaliteten, är att fastställa en skala över prishöjningar och prissänkningar, uttryckt i procentandel av minimipriset.

(7) Bland berörda parter inom branschen har erfarenhet sedan länge visat att de i sina kontrakt eller branschavtal borde få möjlighet att använda en definition på betor som är lämpade att använda för framställning av socker. En skala skulle kunna fastställas för betor som inom hela gemenskapen anses lämpade för sockerframställning. Ytterligare prissänkningar bör fastställas för de fall då definitionen avser en sockerhalt som är lägre än den lägsta sockerhalten i gemenskapens skala. En bestämmelse bör fastställas om att medlemsstaterna skall ange denna definition, om de avtalsslutande parterna inte kan enas om en sådan.

(8) Beroende på framför allt klimatförhållandena skiljer sig det industriella värdet på betor som odlats i Italien från värdet på betor som odlats i gemenskapens norra delar. När gemenskapens system tillämpas bör dock den ovannämnda skillnaden i betornas industriella värde beaktas.

(9) De tillämpningsföreskrifter som fastställs i förordning (EG) nr 1260/2001 skall ersätta de som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 246/68 av den 29 februari 1968 om allmänna bestämmelser för att skilja mellan olika leveranskontrakt för sockerbetor ([2]), kommissionens förordning (EEG) nr 2497/69 av den 12 december 1969 om de prishöjningar och prissänkningar som skall tillämpas på betorna ([3]) och kommissionens förordning (EEG) nr 2571/69 av den 22 december 1969 om de prishöjningar och prissänkningar som skall tillämpas, på betor ([4]). Dessa förordningar bör således upphöra att gälla.

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 avses med leveranskontrakt ett kontrakt upprättat mellan en sockertillverkare och en säljare som själv odlat de betor han säljer.

([1]) Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

([2]) EGT L 53, 1.3.1968, s. 37.
([3]) EGT L 316, 17.12.1969, s. 15.
([4]) EGT L 321, 23.12.1969, s. 30.

Artikel 2

Vid tillämpning av artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall baskvoten för en tillverkare som enligt artikel 14 i nämnda förordning överför en del av sin produktion till nästa regleringsår reduceras med motsvarande kvantitet för innevarande år.

Artikel 3

Endast kontrakt som tecknats före sådd och

— före den 1 april i Italien och Grekland,

— före den 1 maj i övriga medlemsstater,

skall betraktas som kontrakt före sådd.

Artikel 4

Det minimipris som nämns i artikel 19.2 i förordning (EG) 1260/2001 skall bestämmas för varje betleverans genom justering med de prisökningar och prissänkningar som fastställs i enlighet med artikel 5 i denna förordning.

Artikel 5

1. Det minimipris som avses i artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 per 0,1 %

a) höjas med minst

i) 0,9 % för halter som överstiger 16 % och är mindre än eller lika med 18 %,

ii) 0,7 % för halter som överstiger 18 % och är mindre än eller lika med 19 %,

iii) 0,5 % för halter som överstiger 19 % och är mindre än eller lika med 20 %,

b) minskas med högst

i) 0,9 % för halter som understiger 16 % och är mindre än eller lika med 15,5 %,

ii) 1 % för halter som understiger 15,5 % och är mindre än eller lika med 14,5 %.

Priset på betor med en sackaroshalt som överstiger 20 % skall inte vara lägre än det justerade minimipriset för betor med en sackaroshalt av 20 %.

2. Oaktat punkt 1, skall i Italien de procentuella höjningar och sänkningar som anges i punkt 1 a och b multipliceras med koefficienten 0,75.

Artikel 6

1. Sådana kontrakt och branschavtal inom den handel som avses i artikel 6 i förordning nr 1260/2001 får i förhållande till de prishöjningar och prissänkningar som anges i artikel 5 innehålla

a) ytterligare prishöjningar för sackaroshalter som överskrider 20 %, och

b) ytterligare prissänkningar för sackaroshalter som understiger 14,5 %.

Sådana kontrakt och avtal får, när det gäller betor med en sackaroshalt som understiger 14,5 %, definiera betor som är lämpade för framställning av socker, om det i dessa kontrakt och avtal anges bestämmelser om ytterligare prissänkningar där sackaroshalten understiger 14,5 % men överstiger den minimihalt som fastställs i en sådan definition.

Om den definition som avses i andra stycket inte anges i kontrakten och avtalen, får den berörda medlemsstaten fastställa en sådan definition. I så fall skall medlemsstater samtidigt fastställa de ytterligare prissänkningar som avses i samma stycke.

2. Genom undantag från punkt 1, skall det minimipris som avses i artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 sänkas i Italien med högst 0,75 % per 0,1 % sackaroshalt när: sackaroshalten är mindre än 14,5 %.

Artikel 7

Förordningarna (EEG) nr 246/68, (EEG) nr 2497/69 och (EEG) nr 2571/69 upphör att gälla.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1262/2001

av den 27 juni 2001

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller interventionsorganens handel med socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ([1]), särskilt artiklarna 7.5 och 9.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 7.1 i förordning nr 1260/2001 föreskrivs interventionsköp av vissa sorters socker.

(2) Tillämpningen av gemenskapens interventionsåtgärder kräver att socker övertas av interventionsorganen på en särskild plats. Därför bör det föreskrivas att endast sådant socker övertas som förvaras i en godkänd lagerlokal när anbudet lämnas in. Tillämpningen av interventionsordningen omfattar bara socker som tillverkats av sockerbetor eller sockerrör som har skördats i gemenskapen, och avsättnings- och prisgarantin omfattar bara producenter som redan har en baskvot.

(3) Erfarenheterna på sockerområdet har visat hur viktigt det är med fri konkurrens vid handel med socker. Den fria konkurrensen kan främjas genom att fristående handelsidkare deltar i handeln med socker. Dessa företags ställning bör därför stärkas. De bör i detta syfte ges möjlighet att för intervention erbjuda socker som producerats i gemenskapen, för att därigenom kunna genomföra sina affärstransaktioner på normala villkor.

(4) Interventionsorganen är ansvariga för de inköpta varorna. Därför bör de vidta alla åtgärder för att se till att socker som erbjuds för intervention lagras så att det bevaras på bästa sätt. För att säkerställa att interventionen fungerar så bra som möjligt är det lämpligt att fastställa en möjlighet för interventionsorganet och säljaren att ingå ett lagringskontrakt.

(5) När det gäller att ge respektive återkalla godkännanden av lagerlokaler bör hänsyn tas till kraven på tillfredsställande lagring, att sockret är lättillgängligt för avhämtning, lagerlokalernas geografiska läge och den utlagringskapacitet och i förekommande fall förpackningskapacitet som garanteras av sökanden i samband med avhämtningen av det socker som erbjudits.

(6) I och med att interventionssystemet har utvidgats till att omfatta specialiserade handelsidkare är det nödvändigt att fastställa objektiva kriterier för godkännande respektive återkallande av godkännande inom denna verksamhet, särskilt då en definition av vad som utgör en väsentlig andel av sockerhandeln. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att ställa ytterligare villkor och att dra tillbaka sina godkännanden om dessa villkor inte uppfylls. Det bör fastställas att kommissionen skall underrättas när godkännanden beviljas, förnyas eller återkallas.

(7) I rådets förordning (Euratom) nr 3954/87 av den 22 december 1987 om gränsvärden för radioaktivitet i livsmedel och djurfoder efter en kärnenergiolycka eller annan radiologisk nödsituation ([2]), ändrad genom förordning (Euratom) nr 2218/89 ([3]), fastställs vilket förfarande som i en radiologisk nödsituation skall tillämpas för att fastställa de gränsvärden för livsmedel och djurfoder som innebär att de inte får saluföras. Följaktligen kan inte jordbruksprodukter i vilka dessa nivåer av radioaktivitet överskrids bli föremål för interventionsköp.

(8) Socker som är av så dålig kvalitet att det kan bli svårt att avsätta och som kan förväntas bli förstört under lagringen bör inte godkännas för interventionsköp.

(9) För att underlätta administrationen av interventionsköp bör socker erbjudas i partier och det bör definieras vad som avses med ett parti, särskilt vilken kvantitet det gäller.

(10) Interventionsorganet behöver fullständigt faktaunderlag för att kunna bedöma om ett anbud uppfyller alla villkor. Den som lämnar anbudet måste således lämna alla nödvändiga uppgifter.

(11) Om interventionsorganet anser det nödvändigt har det rätt att som villkor för att anta ett anbud begära att ett lagringskontrakt ingås med säljaren. Strävan efter enhetlighet motiverar att det fastställs vilka viktigare bestämmelser, särskilt när det gäller giltighetstid, som sådana kontrakt skall innehålla.

(12) Godkända silor och lagerlokaler måste erbjuda bästa möjliga lagringsvillkor för socker. Det anses allmänt att socker utan att bli förstört kan lagras i ungefär 12 månader om lagren uppfyller alla krav. När det gäller lagringskontrakt bör därför säljaren, oavsett när äganderätten övergår, ansvara för sockerkvaliteten under en period som normalt inte överstiger 12 månader.

([1]) Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

([2]) EGT L 371, 30.12.1987, s. 11.
([3]) EGT L 227, 22.7.1989, s. 1.

(13) Enligt artikel 7.5 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall det i tillämpningsföreskrifterna fastställas att tabeller bör upprättas över tillägg till respektive avdrag från interventionspriserna på grundval av det erbjudna sockrets kvalitet. För att sådana tabeller skall kunna upprättas måste socker indelas i kategorier efter kvalitet. Denna klassificering och de prisförändringar som blir följden kan göras på grundval av de objektiva uppgifter som allmänt används i handeln.

(14) För att undvika all diskriminering av parterna, och med beaktande av gängse administrativ praxis i medlemsstaterna, bör enhetliga villkor fastställas för betalning och avhämtning av varorna, särskilt när det gäller tidsfrister, oavsett om lagringskontrakt finns eller ej.

(15) Det kan med hänsyn till den vidare hanteringen bli nödvändigt att socker som erbjuds för interventionsköp levereras i säckar. Interventionsorganet bör därför ha möjlighet att begära vissa förpackningar som är allmänna i handeln, och interventionsorganet bör då betala dessa enligt ett standardbelopp.

(16) När ett interventionsorgan begär en viss typ av förpackning avser standardbeloppet säckar i perfekt skick. Därför bör det fastställas att när ett lagringskontrakt tecknats med köparen skall kostnaderna för förpackningen bestämmas efter det att säckarnas skick har konstaterats.

(17) Bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 1265/69 av den 1 juli 1969 om fastställande av metoder för att bestämma kvalitet på socker som köpts upp av interventionsorgan [1], ändrad genom förordning (EEG) nr 1280/71 [2], omfattar bara de tekniska aspekterna på dessa metoder. Eftersom dessutom de metoder som anges där inte ger exakt rättvisande resultat, måste man räkna med en felmarginal. Lämpliga skiljeförfaranden måste också införas för att lösa de tvister som kan uppstå vid jämförelse av motstridiga analysresultat.

(18) Interventionsordningen skall tillåta att produkter tillfälligt dras bort från en marknad som är i bristande jämvikt, för att så snart som marknadssituationen har förbättrats åter saluföras. Produkter som erbjuds för intervention skall därför vara lämpliga som livsmedel eller, i förekommande fall, som djurfoder.

(19) Försäljning av det socker som interventionsorganen förfogar över skall ske utan diskriminering mellan köpare från gemenskapen och till mest lönsamma villkor. I allmänhet uppnår man detta genom anbudsförfarande. För att förhindra att socker säljs när marknadsförhållandena är ogynnsamma bör bemyndigande krävas för anbudsinfordran. Under vissa särskilda omständigheter kan det däremot vara lämpligare att använda sig av andra metoder än anbudsförfarande.

(20) Med hänsyn till de ändrade reglerna för interventionsköp är det lämpligt att fastställa nya tillämpningsföreskrifter för interventionsorganens försäljning av socker genom anbudsförfarande.

(21) För att tillförsäkra alla berörda parter i gemenskapen lika behandling måste interventionsorganens anbudsinfordringar ske enligt enhetliga regler. I detta sammanhang är det nödvändigt att införa regler som garanterar att sockret verkligen används till avsett ändamål.

(22) Vissa särskilda bestämmelser måste fastställas för att beakta särdragen inom sektorn för socker. För att göra det lättare för så många intressenter som möjligt att delta i anbudsförfarandet bör det särskilt ges möjlighet att i fråga om den sockerkvantitet som bjuds ut fastställa en högsta kvantitet per anbudsgivare. Eftersom priser och noteringar på socker förändras så snabbt är det lämpligt att inte ålägga anbudsgivaren att vidhålla sitt anbud om det antas efter det datum och klockslag som han har preciserat.

(23) Med tanke på lagringskostnaderna är det viktigt att ange vid vilken tidpunkt äganderätten till sockret överlåts.

(24) När det gäller att bestämma kategori för vitsocker och utbytet på råsocker vid försäljning är det lämpligt att bibehålla exakt samma kriterier som gäller vid interventionsorganens inköp av socker. Lika behandling av alla intressenter kan bara säkerställas genom enhetliga och exakt definierade bestämmelser om justering av försäljningspriset, denatureringsbidraget respektive exportbidraget samt korrigering av exportlicensen om sockret visar sig vara av annan kvalitet än den som anges i anbudsinfordran.

(25) De tillämpningsföreskrifter som fastställs i denna förordning ersätter de som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 258/72 av den 3 februari 1972 om föreskrifter för interventionsorganens försäljning av socker genom anbudsförfarande [3], ändrad genom förordning (EG) nr 260/96 [4], och i kommissionens förordning (EEG) nr 2103/77 av den 23 september 1977 om fastställande av föreskrifter för interventionsorganens uppköp av socker som framställts av i gemenskapen skördade sockerbetor och sockerrör [5], senast ändrad genom förordning (EG) nr 260/96 och dessa bör följaktligen upphöra att gälla.

[1] EGT L 163, 4.7.1969, s. 1.
[2] EGT L 133, 19.6.1971, s. 34.
[3] EGT L 31, 4.2.1972, s. 22.
[4] EGT L 34, 13.2.1996, s. 16.
[5] EGT L 246, 27.9.1977, s. 12.

(26) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING 1

UPPKÖP

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

1. Interventionsorganet köper endast upp socker om den part som lämnar anbudet

a) har tilldelats en baskvot,

b) är en specialiserad handelsidkare i sockerbranschen som har blivit godkänd av den medlemsstat på vars territorium han är etablerad.

2. Anbud om intervention skall göras skriftligt till interventionsorganet i den sockerproducerande medlemsstat inom vars territorium sockret lagras när anbudet lämnas.

3. Endast kvotsocker som förvaras i en godkänd lagerlokal när anbudet lämnas får övertas.

Lagerlokaler skall godkännas av den ansvariga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

KAPITEL II

Godkännanden

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 kan godkännande enligt artikel 1.3 endast beviljas för silor eller lagerlokaler som uppfyller följande krav:

a) Lagringsförhållandena skall uppfylla kraven på tillfredsställande lagring av sockret.

b) Silon eller lagerlokalen skall vara så belägen att god möjlighet finns till avhämtning av sockret.

c) Silon eller lagerlokalen skall ligga vid ett raffinaderi eller i ett område där socker produceras.

2. Godkännanden av silor eller lagerlokaler enligt punkt 1 skall bara beviljas enligt följande:

a) När det gäller en silo avsedd för lagring i bulk och utrustad med förpackningsanläggning skall godkännande beviljas för en kvantitet som inte överstiger 50 gånger dess dagskapacitet för förpackning i säckar i enlighet med artikel 18.2 och för utlagring, under förutsättning att sökanden ställer denna kapacitet till det berörda interventionsorganets förfogande vid avhämtningen.

b) När det gäller en lagerlokal för lagring av socker förpackat i säckar skall godkännande beviljas för en total kvantitet som inte överstiger 50 gånger dagskapaciteten för socker som förpackats i säckar enligt artikel 18.2, under förutsättning att sökanden ställer denna kapacitet till det berörda interventionsorganets förfogande vid avhämtningen.

c) När det gäller en silo eller en lagerlokal avsedd för lagring av råsocker i bulk skall godkännande beviljas för en kvantitet som inte överstiger 50 gånger dess dagskapacitet för förpackning avseende säckar och för utlagring, under förutsättning att sökanden ställer denna kapacitet till det berörda interventionsorganets förfogande vid avhämtningen.

3. Efter ansökan från berörd part skall godkännande beviljas för sådana silor eller lagerlokaler som enligt interventionsorganets mening motsvarar de krav som fastställs i punkt 1. Ett godkännande kan dock begränsas till att gälla silor eller lagerlokaler som redan tidigare har använts för lagring av socker.

På godkännandet skall särskilt anges vilken kvantitet som avses, den dagliga utlagringskapaciteten och i förekommande fall den förpackningskapacitet som avses i punkt 2 a.

4. Godkännandet skall återkallas om något av villkoren i punkt 1 eller 2 inte längre uppfylls.

5. Godkännandet skall beviljas eller återkallas av interventionsorganet.

Artikel 3

1. Specialiserad i sockerbranschen enligt artikel 1.1 b anses den handelsidkare vara som uppfyller följande kriterier:

a) En av de huvudsakliga aktiviteterna är partihandel med socker, och handelsidkaren köper eller förväntas kunna köpa minst 10 000 ton socker från gemenskapen under ett regleringsår för socker.

b) Handelsidkaren bedriver inte detaljhandel med socker.

2. Om inget annat följer av bestämmelserna i punkterna 3–6 skall den berörda medlemsstaten bevilja godkännande enligt artikel 1.1 b till varje sökande som för regleringsåret i fråga uppfyller eller bedöms kunna uppfylla de villkor som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 skall godkännandet beviljas för ett bestämt regleringsår.

Det skall förnyas för följande regleringsår om sökanden även fortsatt kan betraktas som specialiserad i sockerbranschen under det året.

4. En medlemsstat kan införa ytterligare villkor för att bevilja godkännande.

Ett godkännande kan återkallas om det visar sig att den som fått godkännandet inte längre uppfyller sådana ytterligare villkor eller inte längre är i stånd att uppfylla dem.

5. Ett godkännande skall återkallas om det visar sig att den som fått godkännandet inte längre uppfyller eller inte längre är i stånd att uppfylla de villkor som fastställs i punkt 1.

Ett godkännande kan beviljas, förnyas eller återkallas under loppet av ett regleringsår, men utan retroaktiv verkan.

6. Åtgärder som vidtas enligt denna artikel när det gäller att bevilja, förnya eller återkalla godkännanden skall meddelas skriftligen till berörd part efter det att kommissionen har underrättats av medlemsstaten i fråga.

KAPITEL III

Anbud

Artikel 4

1. Socker som erbjuds för interventionsköp skall uppfylla följande krav:

a) Det skall ha producerats inom ramen för en kvot under det regleringsår då det erbjuds.

Socker som producerats under det närmast föregående regleringsåret kan dock erbjudas

— till och med påföljande 31 augusti i Italien,

— till och med påföljande 30 september inom övriga europeiska områden i gemenskapen.

b) Det skall vara kristalliserat.

2. När det gäller vitsocker skall det socker som erbjuds för interventionsköp inte bara uppfylla villkoren i punkt 1 utan även vara av fullgod handelskvalitet, lätt flytande och med en vattenhalt på högst 0,06 %.

3. När det gäller råsocker skall det socker som erbjuds för interventionsköp inte bara uppfylla villkoren i punkt 1 utan även vara av fullgod handelskvalitet med ett utbyte på minst 89 % efter uträkning enligt bilaga I, punkt II till förordning nr 1260/2001.

Dessutom gäller följande:

a) Rörråsocker skall ha en säkerhetsfaktor som inte överstiger 0,30.

b) Betråsocker skall ha

— ett pH-värde som inte understiger 7,9 då anbudet accepteras,

— en invertsockerhalt som inte överstiger 0,07 %,

— en temperatur som inte medför någon risk för kvalitetsförsämring,

— en säkerhetsfaktor som inte överstiger 0,45 när polarisationsgraden är 97 eller högre, eller

— en högsta vattenhalt på 1,4 % när polarisationsgraden understiger 97.

Säkerhetsfaktorn skall räknas ut genom att sockrets procentuella vattenhalt divideras med skillnaden mellan 100 och polarisationsgraden i sockret i fråga.

4. Socker som erbjuds för intervention skall inte anses vara av fullgod handelskvalitet enligt punkterna 2 och 3 om dess radioaktivitet överskrider de gränsvärden som fastställts i förordning (Euratom) nr 3954/87. Graden av radioaktiv kontamination hos produkten kontrolleras bara om situationen så kräver, och i så fall så länge det behövs. Kontrollernas varaktighet och omfattning skall vid behov fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 42.2 i förordning (EG) nr 1260/2001.

Artikel 5

Endast socker som inte tidigare varit föremål för interventionsköp, och som ägs av anbudsgivaren, kan erbjudas för interventionsköp.

Artikel 6

Alla anbud om interventionsköp av socker skall avse partier.

I denna förordning avses med parti en kvantitet på 500 ton socker av enhetlig kvalitet och förpackning och som lagras på ett och samma ställe. Om en större kvantitet erbjuds skall den mängd som överstiger 500 ton eller en multipel därav utgöra ett parti.

Artikel 7

1. Ett anbud som lämnas till ett interventionsorgan skall innehålla uppgift om

a) anbudsgivarens namn och adress,

b) lagerlokalen där sockret förvaras då anbudet lämnas,

c) utlagringskapaciteten och i förekommande fall förpackningskapaciteten som garanteras för avhämtningen av det erbjudna sockret,

d) nettokvantitet erbjudet socker,

e) typ och kvalitet på det erbjudna sockret och vilket regleringsår det producerats,

f) förpackningstyp.

2. Interventionsorganet får begära ytterligare upplysningar.

3. Anbudsgivaren skall tillsammans med anbudet bifoga ett intyg om att sockret i fråga inte tidigare varit föremål för interventionsköp, att han är ägare till sockret och att det uppfyller de villkor som fastställs i artikel 4.1 a.

Artikel 8

1. Anbudet är giltigt under tre veckor från den dag det lämnas in.

Det kan dock dras tillbaka under den tiden om interventionsorganet samtycker till detta.

2. Interventionsorganet skall granska anbudet. Det skall anta detta senast vid utgången av den period som anges i punkt 1.

Interventionsorganet skall emellertid avslå anbudet om granskningen visar att något av de fastställda villkoren inte är uppfyllt.

3. Köpekontraktet skall innehålla uppgift om förpackningstyp för sockret i fråga. Det kan dessutom innehålla ett förbehåll om att interventionsorganet får begära att en eller flera av förpackningstyperna enligt artikel 18.2 används vid avhämtningen.

4. Köpekontraktet kan endast sägas upp genom ömsesidig överenskommelse och före avhämtningen av sockret.

KAPITEL IV

Lagringskontrakt

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.4 skall det förhandskontrakt om lagring som upprättas mellan anbudsgivaren och interventionsorganet ingås på obestämd tid.

2. Lagringskontraktet skall gälla från och med det datum då den preliminära betalning som avses i artikel 16.1 verkställs och skall löpa ut vid utgången av den tiodagarsperiod under vilken övertagandet av den aktuella kvantiteten socker avslutas.

3. I lagringskontraktet skall särskilt

a) anges att kontraktet löper ut på de villkor som fastställts i denna förordning efter en uppsägningstid på minst 10 dagar,

b) anges att i de fall interventionsorganet slår fast att den som erbjuder sockret inte har iakttagit den förpliktelse som avses i artikel 2.2, kan interventionsorganet begära att denne förlänger kontraktet utöver den tidsfrist som fastställts för övertagandet, utan att punkt 4 skall tillämpas,

c) anges hur stora lagringskostnader som interventionsorganet skall betala,

d) föreskrivas att säljaren har skyldighet att på egen bekostnad lasta sockret på det transportmedel som anvisats av interventionsorganet.

4. Interventionsorganet uppbär lagringskostnaderna från början av den tiodagarsperiod då förskottsbetalning görs till den dag då kontraktet upphör att gälla.

5. Dessa lagringskostnader får inte överstiga 0,048 euro per 100 kg och per tiodagarsperiod för socker som lagras i silor eller lagerlokaler vid sockerfabriker.

Interventionsorganet får dock höja det i första stycket avsedda beloppet med högst 35 % om sockret lagras i silor eller lagerlokaler som hyrs utanför sockerfabriken av anbudsgivaren, och får under särskilda omständigheter höja det i första stycket avsedda beloppet med högst 50 %.

6. Med tiodagarsperiod avses en av de följande perioderna i en kalendermånad: från den 1 till den 10, från den 11 till den 20, eller från den 21 till månadens slut.

Artikel 10

1. Äganderätten till socker som omfattas av lagringskontrakt skall övergå samtidigt som förskottsbetalning för sockret görs.

2. Fram till tidpunkten för avhämtningen förblir säljaren ansvarig för kvaliteten på det socker som avses i punkt 1 och för den förpackning för sockret som godkändes vid interventionen.

Artikel 11

1. Om det konstateras att en viss kvantitet av sockret i fråga inte uppfyller de kvalitetskrav som fastställs i artikel 4, skall säljaren omedelbart ersätta denna kvantitet med en lika stor kvantitet socker som uppfyller kraven och som lagrats antingen i samma lager eller i ett annat lager som godkänts för intervention.

2. Om sockret i fråga förpackats enligt någon av de metoder som fastställs i artikel 18.2 och det konstateras att förpackningarna inte längre uppfyller de fastställda kraven skall interventionsorganet kräva att säljaren byter ut säckarna mot förpackningar som uppfyller kraven.

KAPITEL V

Uppköpspriset

Artikel 12

Vitsocker skall delas in i följande fyra kategorier:

a) Kategori 1: Socker av högre kvalitet än standardkvalitet.

b) Kategori 2: Socker av standardkvalitet.

c) Kategori 3 och 4: Socker av lägre kvalitet än standardkvalitet.

Artikel 13

1. Socker av kategori 1 skall ha följande egenskaper:

a) Det skall vara av fullgod handelskvalitet, torrt, enhetligt kristalliserat och jämnt rinnande.

b) Vattenhalt högst 0,06 %.

c) Innehåll av invertsocker högst 0,04 %.

d) Dessutom skall socker av kategori 1 kännetecknas av att antalet poäng sammanlagt inte överstiger åtta eller i övrigt överstiger poäng enligt följande:

— sex för halten av aska,

— fyra för färgtyp som bestäms enligt den metod som används vid Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig, nedan kallad Braunschweigmetoden.

— tre för färgen på sockerlösningen, beräknat enligt den metod som används av International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis, nedan kallad ICUMSA-metoden.

En poäng skall motsvara:

a) 0,0018 % askinnehåll enligt ICUMSA-metoden vid 28 grader Brix.

b) 0,5 färgtypenheter enligt Braunschweig-metoden.

c) 7,5 enheter lösningsfärgning enligt ICUMSA-metoden.

2. Socker av kategori 3 skall ha följande egenskaper:

a) Det skall vara av fullgod handelskvalitet, torrt med homogena kristaller och jämnt rinnande.

b) Polarisation minst 99,7° S.

c) Vattenhalt högst 0,06 %.

d) Halt invertsocker högst 0,04 %.

e) Färgtyp högst nr 6 beräknat enligt Braunschweigmetoden.

3. Till kategori 4 räknas socker som inte ingår i någon av kategorierna 1, 2 eller 3.

Artikel 14

Interventionspriset för 100 kg vitsocker sänks med

a) 0,73 euro för socker av kategori 3,

b) 1,31 euro för socker av kategori 4.

Artikel 15

1. Interventionspriset för 100 kg vitsocker förändras enligt följande:

a) Priset höjs när utbytet för sockret är högre än 92 %.

b) Priset sänks när utbytet för sockret är lägre än 92 %.

2. Höjningen eller sänkningen, uttryckt i euro per 100 kg, skall vara lika med skillnaden mellan interventionspriset för råsocker och samma pris justerat med en koefficient. Denna koefficient får man genom att dela utbytet för råsockret med 92 %.

3. Utbytet för råsocker beräknas i enlighet med bilaga I, punkt II till förordning (EG) nr 1260/2001.

Artikel 16

1. Om inte annat fastställs i punkterna 2 och 3 skall interventionsorganet inom åtta veckor räknat från den dag då anbudet lämnades göra en förskottsbetalning av ett belopp som skall fastställas på grundval av de uppgifter som lämnats i anbudet och på grundval av uppköpspriset.

Den förskottsbetalning för råsocker som avses i första stycket skall beräknas på ett standardutbyte på 92 %.

2. Den preliminära betalningen skall endast göras om säljaren ställer en säkerhet motsvarande 5 % av det aktuella beloppet som garanti för att den information som lämnats i anbudet är korrekt.

3. Interventionsorganet skall göra slutbetalningen av uppköpspriset så snart den slutliga kontrollvägningen är gjord och resultatet av analyserna av de prover som föreskrivs i artikel 19 är tillgängligt. Eventuella förpackningskostnader skall betalas efter det att säckarnas skick vid avhämtningen har kontrollerats.

Eventuella skillnader mellan den konstaterade vikten och resultatet av analyserna av proverna å ena sidan och motsvarande uppgifter i anbudet å andra sidan, skall beaktas i samband med slutbetalningen av uppköpspriset i enlighet med bland annat artiklarna 14 och 15.

4. Förutom vid force majeure skall den i punkt 2 angivna säkerheten frisläppas endast i följande fall:

a) Om den slutgiltiga kontrollvägningen och resultaten av analyserna inte föranleder en prisreduktion för det uppköpta sockret.

b) Om säljaren senast tre veckor efter mottagandet av en begäran härom återbetalar den del av den preliminära betalningen som överstiger det belopp som han enligt punkt 1 har rätt till.

Säkerheten skall genast frisläppas. Den skall vara förverkad om villkoren i denna förordning inte har iakttagits.

KAPITEL VI

Avhämtning

Artikel 17

1. Om inte annat avtalats mellan interventionsorganet och säljaren skall sockret till dess att avhämtningen sker bli kvar i den silo eller lagerlokal där det förvarades när anbudet lämnades.

2. Avhämtningen skall ske i närvaro av säljaren eller hans företrädare.

3. Det uppköpta sockret skall inför avhämtningen från silo eller lagerlokal av säljaren lastas på det transportmedel som bestäms av interventionsorganet.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 34 skall avhämtning av socker äga rum

a) för anbud som accepteras mellan den 1 oktober och den 31 mars följande år, senast följande 30 september,

b) för anbud som accepteras mellan den 1 april och den 30 september samma år, senast vid utgången av den sjunde månaden efter den månad då anbudet antogs.

5. Interventionsorganet kan emellertid avtala med säljaren att avhämtningen enligt punkt 4 skall ske efter utgången av de tidsfrister som anges i punkt 4. I ett sådant fall

a) skall interventionsorganet ingå ett lagringskontrakt med säljaren som omfattar den överenskomna perioden,

b) skall interventionsorganet före periodens utgång och på egen bekostnad ge de experter som avses i artikel 19 i uppdrag att utföra den provtagning som där anges och att kontrollera vikten på sockret,

c) skall interventionsorganet göra slutbetalningen av uppköpspriset i enlighet med artikel 16,

d) kan interventionsorganet efter ansökan från säljaren medge att dennes skyldighet att lasta det uppköpta sockret i stället får uppfyllas genom betalning av kostnaderna för detta. Kostnaderna skall fastställas på grundval av de tariffer som gäller den dag då den aktuella tidsfristen enligt punkt 4 löper ut.

Artikel 18

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 skall säljaren leverera sockret i bulk.

2. Interventionsorganet kan begära att sockret levereras i en eller flera av följande typer av förpackningar:

a) Oanvända jutesäckar, med ett nettoinnehåll på 50 kilo, invändigt klädda med polyeten med en minimitjocklek av 0.04 mm och med en sammanlagd vikt av jute och polyeten på minst 450 g.

b) Oanvända jutesäckar, med ett nettoinnehåll på 50 kilo, invändigt klädda med polyeten med en minimitjocklek av 0,05 mm och med en sammanlagd vikt av jute och polyeten på minst 420 g.

Interventionsorganen får godta socker som säljs för intervention i oanvända jutesäckar, med ett nettoinnehåll på 50 kilo, invändigt klädda med polyeten och med en sammanlagd vikt av jute och polyeten på 400 g. Interventionsorganet kan ställa som villkor för godkännandet att polyeteninfodringen har viss minimitjocklek och att jutesäcken är av viss kvalitet.

3. Om ett interventionsorgan kräver eller godtar en eller flera av de typer av förpackning som angetts i punkt 2 skall det bära kostnaden för dessa. Interventionsorganet skall också i god tid före övertagandet underrätta säljaren om den eller de typer av förpackning enligt punkt 2 som det kräver eller kommer att godta.

Standardbeloppet för kostnaden för den förpackning som avses i punkt 2 första stycket a och b skall vara 1,70 euro per 100 kg socker.

Standardbeloppet för kostnaden för den förpackning som avses i punkt 2 andra stycket skall vara 1,57 euro per 100 kg socker.

4. Interventionsorganet kan tillåta att socker levereras i en annan typ av förpackning än de som anges i punkt 2. I så fall skall interventionsorganet inte bära kostnaderna för förpackningen och säljaren skall vara skyldig att leverera sockret i bulk på egen bekostnad vid avhämtningen om inte säljaren har träffat en överenskommelse om förpackning med den part som senare kommer att köpa sockret av interventionsorganet.

Artikel 19

1. Vid avhämtningen skall fyra prover tas för analys, antingen av experter som godkänts av behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten eller av experter som har utsetts av interventionsorganet och säljaren gemensamt. Ett prov skall tas åt vardera parten. De två andra proverna förvaras av experten eller av ett laboratorium som godkänts av behöriga myndigheter.

Varje prov skall analyseras två gånger och medelvärdet av de två resultaten skall anses utgöra analysresultat för provet i fråga.

2. Om det uppstår en tvist mellan parterna om vilken kategori det uppköpta sockret tillhör, skall följande regler gälla:

a) Om skillnaden mellan de analyser som gjorts av säljaren och de som gjorts av köparen

— när det gäller socker av kategori 1 inte är större än ett poäng för var och en av de egenskaper som anges i artikel 13.1 d, eller

— när det gäller socker av kategori 2 inte är större än 2 poäng för var och en av de egenskaper som anger kategoritillhörighet och som anges i antal poäng,

så avgör aritmetiska medelvärdet av dessa två vilken kategori sockret skall tillhöra.

På begäran av endera kontraktsparten skall emellertid en opartisk skiljeanalys utföras av det laboratorium som avses i punkt 1. I så fall gäller det aritmetiska medelvärdet av skiljeanalysen och antingen säljarens eller köparens analys, beroende på vilken av dem som ligger närmast skiljeanalysen.

Detta medelvärde avgör vilken kategori sockret skall anses tillhöra. Om resultatet av skiljeanalysen visar sig ligga mitt emellan säljarens och köparens analyser, blir skiljeanalysen ensam avgörande för kategoribestämningen.

b) Om skillnaden är större än den som anges i första respektive andra strecksatsen i första stycket i led a, skall en skiljeanalys genomföras av ett laboratorium som godkänts av de behöriga myndigheterna. I så fall skall de bestämmelser gälla som anges i led a andra stycket.

c) När det gäller tvister om den övre gränsen för färgtyp på socker av kategori 3, polarisation, vattenhalt eller invertsockerhalt skall samma förfarande tillämpas som i a och b.

De skillnader som anges i a skall dock ersättas enligt följande:

— 1,0 färgtypenhet på socker av kategori 3.

— 0,2 °S för polarisation.

— 0,02 % för vattenhalt.

— 0,01 % för invertsockerhalt.

3. Kostnaderna för en skiljeanalys skall betalas enligt följande:

a) En analys enligt punkt 2 a andra stycket skall betalas av den part som begär analysen.

b) Kostnaderna för en analys enligt punkt 2 b skall delas lika mellan interventionsorganet och säljaren.

4. Om det efter tillämpning av punkt 1 uppstår en tvist mellan parterna om utbytet på råsocker skall en skiljeanalys göras av det laboratorium som avses i punkt 1. I så fall gäller det aritmetiska medelvärdet av skiljeanalysen och antingen säljarens eller köparens analys, beroende på vilken av dem som ligger närmast skiljeanalysen. Detta medelvärde avgör utbytet på råsockret. Om resultatet av skiljeanalysen visar sig ligga mitt emellan säljarens och köparens analyser, blir skiljeanalysen ensam avgörande för att fastställa utbytet på det aktuella råsockret.

Kostnaderna för skiljeanalysen skall betalas av den part som har bestridit resultatet av de analyser som gjorts enligt punkt 1.

Artikel 20

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 17.5 skall de experter som avses i artikel 19 vid avhämtningen kontrollväga det sålda sockret.

Säljaren skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för experterna att kontrollera vikten och att ta prover.

2. Kostnaderna för viktkontrollen åligger säljaren.

3. Kostnaderna för de experter som kontrollerar vikten och tar proverna åligger interventionsorganet.

AVDELNING II

FÖRSÄLJNING

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

1. Interventionsorganen får sälja socker först sedan ett beslut om detta har fattats i enlighet med förfarandet i artikel 42.2 i förordning (EG) nr1260./2001.

2. Försäljning av socker på de villkor som anges i artikel 9.1 första stycket i förordning nr 1260/2001 skall ske genom anbudsinfordran eller genom något annat försäljningsförfarande.

Försäljning av socker för de syften som anges i artikel 9.1 andra stycket i förordning nr 1260/2001 skall ske genom anbudsinfordran.

3. Anbudsförfarandet skall, allt efter omständigheterna, ha till syfte att fastställa försäljningspriset, denatureringsbidraget eller exportbidraget. När beslutet om anbudsinfordran fattas fastställs villkoren för anbudsinfordran liksom avsedd användning av det socker som skall överlåtas.

4. Villkoren för anbudsinfordran skall säkerställa lika behandling av alla intressenter, oavsett var i gemenskapen de är etablerade.

KAPITEL II

Försäljning genom anbudsinfordran

Artikel 22

1. Anbudsinfordran skall göras av det berörda interventionsorganet för de sockerkvantiteter som det innehar.

2. Interventionsorganet skall utfärda ett meddelande om anbudsinfordran. Meddelandet om anbudsinfordran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Interventionsorganet kan därutöver offentliggöra eller låta offentliggöra meddelandet på annat sätt.

3. Offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* skall ske minst tio dagar innan tidsfristen för att lämna in anbud löper ut.

4. I meddelandet om anbudsinfordran skall följande anges:

a) Namn och adress till det interventionsorgan som utfärdar anbudsinfordran.

b) Villkoren för anbudsinfordran.

c) Tidsfristen för att lämna in anbud.

d) Vilka partier socker som bjuds ut och för varje parti, särskilt:

— Beteckning.

— Kvantitet.

— Kvalitet på sockret i fråga.

— Förpackningstyp.

— Lagringsplats för sockret i fråga.

— Leveransled.

— Eventuella möjligheter till inlastning på flod-, sjö- eller järnvägstransportmedel.

Meddelandet om anbudsinfordran får innehålla andra upplysningar.

5. Interventionsorganet skall vidta de åtgärder det anser nödvändiga för att göra det möjligt för de intressenter som så önskar att undersöka det socker som bjuds ut till försäljning.

Artikel 23

1. Ett antaget anbud skall betraktas som ett ingånget försäljningsavtal för den kvantitet socker för vilken anbudet har antagits. Anbudet skall, allt efter omständigheterna, antas på grundval av följande uppgifter som skall anges i anbudet:

a) Det pris som den anbudsgivare vars anbud har antagits skall betala.

b) Denatureringsbidragets storlek.

c) Exportbidragets storlek.

2. Det pris som den anbudsgivare vars anbud har antagits skall betala är

a) i fall enligt punkt 2 a det pris som anges i anbudet,

b) i fall enligt punkt 2 b och c det pris som anges i villkoren i anbudsinfordran.

Artikel 24

1. I detta kapitel avses med avsedd användning:

a) Djurfoder.

b) Export.

c) Andra ändamål som i varje givet fall skall fastställas.

2. I detta kapitel avses med parti en sockerkvantitet av en och samma kvalitet, förpackad på samma sätt och lagrad på samma plats.

Artikel 25

1. Följande villkor skall fastställas när socker bjuds ut till försäljning genom anbudsförfarande:

a) Den totala kvantitet eller de totala kvantiteter som bjuds ut.

b) Avsedd användning.

c) Tidsfristen för att inkomma med anbud.

d) Det pris som skall betalas av den anbudsgivare vars anbud har antagits om sockret är avsett för djurfoder eller export.

2. Ytterligare villkor kan fastställas, särskilt följande:

a) Minimipriset på socker som utbjuds till försäljning för annan avsedd användning än djurfoder eller export.

b) Maximibeloppet på denatureringsbidraget eller exportbidraget.

c) Minimikvantitet per anbudsgivare eller per parti.

d) Maximikvantitet per anbudsgivare eller per parti.

e) Den särskilda giltighetstiden licensen för denatureringsbidraget eller för exportlicensen, nedan kallade bidragslicensen respektive exportlicensen.

Artikel 26

1. Om situationen på marknaden för socker i gemenskapen så kräver, kan en stående anbudsinfordran utfärdas.

Under den period då en stående anbudsinfordran gäller skall delanbudsinfordringar utfärdas.

2. En stående anbudsinfordran offentliggörs bara med syfte att inleda förfarandet. En sådan anbudsinfordran kan ändras eller ersättas under giltighetstiden. Den skall ändras eller ersättas om villkoren för anbudsinfordran ändras under giltighetstiden.

Artikel 27

1. Anbudsgivarna skall till interventionsorganet lämna in skriftliga anbud mot mottagningsbevis eller sända anbuden med rekommenderat brev, per telex eller telegram.

2. Anbudet skall innehålla uppgift om följande:

a) Vilken anbudsinfordran anbudet gäller.

b) Anbudsgivarens namn och adress.

c) Partiets beteckning.

d) Vilken kvantitet anbudet avser.

e) Per 100 kg, uttryckt i euro med tre decimaler, antingen
— föreslaget pris, exklusive inhemska avgifter, eller
— föreslaget denatureringsbidrag, eller
— föreslaget exportbidrag.

Interventionsorganet får begära ytterligare upplysningar.

3. Ett anbud som omfattar flera partier skall anses innehålla lika många anbud som det antal partier det omfattar.

4. Ett anbud är endast giltigt om

a) anbudsgivaren innan anbudstiden löper ut kan visa att han har ställt den säkerhet som krävs för att få delta i anbudsförfarandet,

b) det innehåller ett åtagande från anbudsgivarens sida att han för den sockerkvantitet, för vilken hans anbud antas avseende denatureringsbidrag eller exportbidrag, kommer att
— ansöka om bidragslicens och ställa den säkerhet som krävs i samband med detta, när anbudsinfordran gäller socker avsett för djurfoder,
— ansöka om exportlicens och ställa den säkerhet som krävs i samband med detta, när anbudsinfordran gäller socker avsett för export.

5. Ett anbud kan innehålla villkor om att det skall betraktas som inlämnat bara under förutsättning att

a) det antas för hela eller en angiven del av den kvantitet som anges i anbudet,

b) det antas senast ett bestämt datum och klockslag.

6. Anbud som inte lämnas in enligt bestämmelserna i denna artikel, eller innehåller andra villkor än de som anges i anbudsinfordran, skall inte beaktas.

7. När ett anbud har lämnats in kan det inte återkallas.

Artikel 28

1. Den säkerhet som krävs i samband med anbudsinfordran skall uppgå till

a) 0,73 euro per 100 kg vitsocker eller råsocker avsett för användning enligt artikel 24.1 a och c,

b) 1,46 euro per 100 kg vitsocker eller råsocker avsett för användning enligt artikel 24.1 b.

2. Säkerheten får efter anbudsgivarens val ställas antingen kontant eller i form av en garanti från en inrättning som uppfyller de kriterier som fastställs av den medlemsstat i vilken anbudet lämnas.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka typer av inrättningar som har bemyndigats att utfärda sådana garantier och vilka kriterier som gäller i enlighet med första stycket, och kommissionen skall informera de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 29

1. Anbuden skall bedömas av interventionsorganet utan att allmänheten äger tillträde. De personer som är närvarande vid bedömningen skall åläggas tystnadsplikt.

2. Kommissionen skall utan dröjsmål underrättas om inlämnade anbud.

Artikel 30

Om det i villkoren i anbudsinfordran varken anges minimipris eller maximibelopp för denatureringsbidrag eller exportbidrag, skall dessa efter granskning av anbuden fastställas enligt förfarandet i artikel 42.2 i förordning nr 1260/2001 och särskild hänsyn skall därvid tas till situationen på marknaden och avsättningsmöjligheterna. Det kan dock beslutas att inget anbud skall antas.

Artikel 31

1. Förutom när det beslutas att inget anbud skall antas i samband med anbudsinfordran eller delanbudsinfordran, och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 2 och 3, skall varje anbud antas som erbjuder minst minimipriset eller som inte överstiger maximibeloppet på denatureringsbidraget eller exportbidraget.

2. För varje parti skall det anbud antas som erbjuder antingen det högsta priset eller det lägsta beloppet på denaturerings- eller exportbidraget.

Om partiet inte helt tas i anspråk genom detta anbud, skall för återstoden i turordning de anbud antas som anger det högsta priset eller det lägsta denaturerings- eller exportbidraget.

3. Om flera anbudsgivare föreslår samma pris eller samma belopp på denaturerings- eller exportbidraget för ett parti eller en del av ett parti, skall interventionsorganet anta anbuden för den kvantiteten

a) antingen i proportion till de kvantiteter som anges i respektive anbud, eller

b) genom att kvantiteten i samråd med anbudsgivarna fördelas mellan dem, eller

c) genom lottning.

Artikel 32

1. Om sockret är avsett för djurfoder innebär ett antaget anbud följande:

a) Rätt att för den kvantitet för vilken bidraget beviljas få utfärdat en bidragslicens som särskilt fastställer det denatureringsbidrag som anges i anbudet.

b) Skyldighet att för denna kvantitet ansöka om en sådan bidragslicens hos det interventionsorgan till vilket anbudet lämnades in.

Om sockret är avsett för export innebär ett antaget anbud följande:

a) Rätt att för den kvantitet för vilken bidraget beviljas få utfärdat en exportlicens som särskilt preciserar det exportbidrag som anges i anbudet och, när det gäller vitsocker, den kategori som anges i anbudsinfordran.

b) Skyldighet att för denna kvantitet och, när det gäller vitsocker, för denna kategori ansöka om en sådan exportlicens hos det interventionsorgan till vilket anbudet lämnades in.

2. Denna rätt skall utövas och skyldigheten uppfyllas inom 18 dagar efter det att tidsfristen för att lämna in anbud har löpt ut.

3. Rättigheter och skyldigheter i samband med antagna anbud kan inte överlåtas.

Artikel 33

1. Interventionsorganet skall genast underrätta alla anbudsgivare om resultatet av deras deltagande i anbudsförfarandet. Dessutom skall myndigheten översända en förklaring om tilldelning till anbudsgivare vars anbud har antagits.

2. Förklaringen om tilldelning skall minst innehålla uppgift om

a) anbudets benämning,

b) partiets beteckning och för vilken kvantitet anbudet har antagits,

c) det pris, denaturerings- eller exportbidrag som har antagits för den kvantitet som avses under b.

Artikel 34

1. Förutom vid *force majeure* skall det socker som inköpts avhämtas från lagerlokalen senast fyra veckor efter det datum då förklaringen enligt artikel 33 mottogs. Efter överenskommelse mellan den anbudsgivare vars anbud har antagits och interventionsorganet kan ett lagringskontrakt, som inom denna tidsfrist ingås mellan anbudsgivaren och den som lagrar sockret i fråga, ersätta avhämtning av sockret.

Om det skulle uppstå tekniska svårigheter vid utlagringen får interventionsorganet emellertid vid behov besluta om en längre tidsfrist för att avhämta vissa partier från lagret.

2. Vid *force majeure* skall interventionsorganet besluta vilka åtgärder som är nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som den anbudsgivare vars anbud har antagits åberopar.

Artikel 35

1. För att det socker som köpts av den godkända anbudsgivaren skall få avhämtas eller ett lagringskontrakt enligt artikel 34.1 skall få ingås, måste först en uttagsorder utfärdas för den antagna kvantiteten.

En uttagsorder kan dock utfärdas för en del av kvantiteten i fråga.

En uttagsorder skall efter ansökan av den berörda parten utfärdas av interventionsorganet i fråga.

2. Interventionsorganet skall inte utfärda uttagsordern förrän det har bevisats att den godkända anbudsgivaren har ställt den säkerhet som krävs för att garantera betalning för sockret inom angiven tid, eller att han har verkställt betalningen.

Säkerheten eller betalningen skall motsvara det pris som skall betalas av den godkända anbudsgivaren, och avse den kvantitet socker för vilken han har ansökt om uttagsorder.

Artikel 36

1. Betalningen för sockret skall ske till interventionsorganets konto senast 30 dagar efter den dag då en uttagsorder utfärdades.

2. Förutom vid *force majeure* skall den säkerhet som avses i artikel 35.2 bara frisläppas för den kvantitet för vilken den godkända anbudsgivaren inom den i punkt 1 angivna tidsfristen erlagt inköpspriset till detta organs konto. Säkerheten skall frisläppas omedelbart.

3. Vid *force majeure* skall interventionsorganet besluta vilka åtgärder som är nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som den godkända anbudsgivaren åberopar.

Artikel 37

1. Äganderätten till det socker som ett antaget anbud avser överlåts när sockret avhämtas från lagret.

2. Interventionsorganet och den godkända anbudsgivaren kan emellertid komma överens om att äganderätten skall överlåtas i ett annat led. Om interventionsorganet och den godkända anbudsgivaren har träffat ett avtal i enlighet med artikel 34.1 kan de besluta när äganderätten skall överlåtas.

Avtal om överlåtelse av äganderätten måste ske skriftligen för att vara giltigt.

Artikel 38

1. När det gäller att bestämma kategori eller utbytet på sockret vid avhämtning från lagret skall bestämmelserna i artikel 19 tillämpas.

2. Avtalsparterna kan emellertid efter det att anbudet har antagits komma överens om att den kategori eller det utbyte som fastställdes när sockret köptes upp av interventionsorganet också skall gälla för det socker som sålts genom anbudsförfarandet.

Artikel 39

1. Om det vid tillämpningen av artikel 19 skulle visa sig att vitsockret är av en sämre kategori än den som anges i anbudsinfordran skall priset på sådant socker genom tillämpning av bestämmelserna i artikel 14 justeras med hänsyn till avsedd användning enligt artikel 24.1 b och c.

2. Om det visar sig att vitsocker avsett för export är av en annan kategori än den som anges i anbudsinfordran, skall den kategori som anges i licensen korrigeras.

3. Om det vid tillämpning av artikel 19 skulle visa sig att utbytet av råsocker är ett annat än det som anges i anbudsinfordran gäller följande:

a) Priset på sådant socker skall justeras genom tillämpning av artikel 15.

b) Denatureringsbidraget eller exportbidraget skall justeras genom att multipliceras med en koefficient som är lika med det konstaterade utbytet dividerat med utbytet enligt anbudsinfordran.

Artikel 40

1. Förutom vid *force majeure* skall säkerheten bara frisläppas för den kvantitet

a) för vilken den godkände anbudsgivaren
   — efter att ha uppfyllt de ställda villkoren har ansökt om antingen bidrags- eller exportlicens
   — har ställt säkerhet eller verkställt betalningen enligt artikel 35.2,
   — har avhämtat sockret från lagret inom föreskriven tid,

b) för vilken anbudet inte är antaget.

2. Säkerheten skall frisläppas omedelbart.

3. Vid *force majeure* skall interventionsorganet besluta vilka åtgärder som är nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som den godkända anbudsgivaren åberopar.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 41

Förordningarna (EEG) nr 258/72 och (EEG) nr 2103/77 upphör att gälla.

Artikel 42

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1263/2001
av den 27 juni 2001
om fastställande för regleringsåret 2001/2002 av härledda interventionspriser för vitsocker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 2.4 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs, för regleringsåren 2001/2002 till 2005/2006, interventionspriset för vitsocker till 63,19 euro/100 kg för de områden som inte är underskottsområden.

(2) Enligt artikel 2.1 b i förordning (EG) nr 1260/2001 skall de härledda interventionspriserna för vitsocker fastställas årligen för varje underskottsområde. Då detta pris fastställs bör hänsyn tas till de regionala variationer i sockerpriset som kan förväntas vid normal skörd och fri rörlighet för socker på grundval av de naturliga villkoren för prissättning på marknaden och med hänsyn till den erfarenhet som gjorts och till transportkostnaderna för socker från överskottsområden till underskottsområden.

(3) Ett försörjningsunderskott är att vänta i produktionsområdena i Irland, Förenade kungariket, Spanien, Portugal och Finland.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För underskottsområdena i gemenskapen skall det härledda interventionspriset för vitsocker vara:

a) 64,65 euro/100 kg för alla områden i Irland och Förenade kungariket,

b) 64,65 euro/100 kg för alla områden i Portugal,

c) 64,65 euro/100 kg för alla områden i Finland,

d) 64,88 euro/100 kg för alla områden i Spanien.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Den skall tillämpas för regleringsåret 2001/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

[1] Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1264/2001

av den 27 juni 2001

om ändring av förordning (EG) nr 1531/2000 om en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2000/2001 för fastställande av exportavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker, av förordning (EEG) nr 1729/78 om tillämpningsföreskrifter för produktionsbidrag för socker som används i den kemiska industrin och av förordning (EG) nr 1729/97 om justering av vissa förutfastställda exportbidrag till följd av prisförändringar eller förändrade lagringsavgifter på sockerområdet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 7.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 [2] får en justering av exportbidragsbeloppet göras, under förutsättning att det uppstår en ändring av sockerpriset under perioden från dagen för inlämnande av ansökan om exportlicens med fastställt exportbidrag, eller från utgången av tidsfristen för anbudsinlämning, till dagen för export.

(2) Genom undantag från artikel 7 i förordning (EG) nr 2135/95 föreskrivs i artikel 14.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1531/2000 [3], artikel 5a.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1729/78 [4], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 [5], och artikel 1.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1729/97 [6], ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98, att export- och produktionsbidragen skall justeras, om lagringsavgifterna ändras under den i dessa angivna perioden. Justeringen tar hänsyn till de fluktuerande sockerkostnader som bidragen beräknas på.

(3) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte något system med kompensation för lagringskostnader med schablonbidrag, finansierat med avgifter från och med den 1 juli 2001. Undantaget enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 2135/95 är då inte längre befogat, eftersom lagringsavgifterna försvinner i den gemensamma organisationen av marknaden för socker [7].

(4) De bidragsberättigande sockerkostnaderna förblir oförändrade. I artikel 48.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs nämligen att, för socker som lagrats senast den 30 juni 2001 inom systemet med kompensation för lagringskostnader, skall avsättningsdatumet vid lagringsavgifternas uttag anses vara den 30 juni 2001. För sådant socker bör följaktligen de bidrag som fastställts före den 1 juli 2001 inte justeras under de berörda handlingarnas giltighetsperiod, och inte före den 30 september 2001. Följaktligen bör undantaget enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 2135/95 ändras.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till den 30 september 2001 skall för socker som är lagrat den 30 juni 2001, som omfattas av lagringsavgifter enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1434/2000 [8] och som producerats under regleringsåret före regleringsåret 2001/2002, justering av lagringsavgifterna i enlighet med

— artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1531/2000,

— artikel 5a.1 i förordning (EEG) nr 1729/78 och

— artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1729/97

inte göras av exportbidrag som fastställs före den 1 juli 2001 under exportlicensernas och produktionsbidragens giltighetstid.

[1] Se sidan 1 i detta nummer av EGT.
[2] EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.
[3] EGT L 175, 14.7.2000, s. 69.
[4] EGT L 201, 25.7.1978, s. 26.
[5] EGT L 159, 3.6.1998, s. 39.
[6] EGT L 243, 5.9.1997, s. 1.
[7] EGT L 29E, 30.1.2001, s. 315.
[8] EGT L 161, 1.7.2000, s. 59.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1265/2001

av den 27 juni 2001

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], särskilt artikel 7.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 beslutas att ett produktionsbidrag skall utgå för socker, icke förädlad isoglukos och sirap som omfattas av förordningen, samt för kemiskt ren fruktos enligt KN-nummer 1702 50 00 i egenskap av mellanprodukt, när dessa används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.

(2) För icke förädlad isoglukos bör det fastställas regler som motsvarar de regler som fastställs för vitsocker som används inom den kemiska industrin.

(3) När vissa definierade mellanprodukter först framställs i gemenskapen direkt ur en basprodukt, med undantag för sådana produkter som omfattas av ett annat produktionsbidragssystem, och när mellanprodukterna sedan används för framställning av någon av de kemiska produkter som avses i bilaga I till den här förordningen, är det lämpligt att föreskriva en möjlighet att bevilja produktionsbidrag för dessa mellanprodukter. Denna möjlighet bör gälla även om de används i en annan medlemsstat än den där de har tillverkats. I detta syfte bör det därför fastställas dels att produktionsbidraget skall beviljas för den basprodukt som använts för att tillverka den mängd mellanprodukt som använts på det ovan angivna sättet, dels att produktionsbidraget skall fastställas på grundval av samma avkastningskoefficient som de som fastställts för beräkningen av exportbidragen för samma mellanprodukter.

(4) För att produktionsbidragsordningen skall kunna tillämpas på mellanprodukterna krävs att dessa produkter definieras närmare och att ett lämpligt kontrollsystem införs. Denna kontroll som genom förhandsgodkännande skall omfatta både framställningen av mellanprodukten och den vidare bearbetningen till slutlig kemisk produkt, skall göra det möjligt att säkerställa att basprodukten sådan den definieras verkligen används för att framställa den kemisk produkt som avses i bilaga I till denna förordning samt att någon dubbel utbetalning av produktionsbidraget inte sker.

(5) Socker kan användas som basprodukt inom den kemiska industrin på samma sätt som stärkelseprodukter. Användningen av dessa basprodukter bör därför tillförsäkras en balanserad utveckling. Därför är det lämpligt att föreskriva en produktionsbidragsordning som både tar hänsyn till sockerpriset på gemenskapens marknad och prisutvecklingen för socker på världsmarknaden.

(6) Genom att anpassa sockerpriserna till världsmarknadspriserna för socker, kommer den ordning som skall gälla för sockerprodukter som används till framställning av kemiska produkter att främja dels användningen av sockerprodukter inom den kemiska industrin, dels utnyttjandet av dessa basprodukter inom biotekniken. För genomförandet av detta innefattar systemet en stegvis tillämpning av principen om fastställande av produktionsbidragen med beaktande av priset på socker på världsmarknaden och i gemenskapen, med ett tillägg till världsmarknadspriset på socker av ett standardbelopp på 6,45 euro per 100 kg socker. Standardbeloppet skall svara mot avsändningskostnaderna vid export av gemenskapssocker och också inkludera ett standardbelopp som är avsett framför allt att förhindra att sockret säljs till priser som understiger världsmarknadspriset, vilket till sin natur är mycket instabilt. De erfarenheter som vunnits av hur den nämnda ordningen fungerat visar att det är nödvändigt dels att tillförsäkra den kemiska industri i gemenskapen som använder produkter från sockersektorn villkor som motsvarar de som gäller för den kemiska industri som får sin råvaruförsörjning från världsmarknaden, dels att ytterligare öka möjligheterna för de industrier i gemenskapen som framställer sockerprodukter att avsätta dessa för annat än livsmedelsändamål. Därför bör systemet behållas, och det förfarande som innebär att uteslutande världsmarknaden och marknaden i gemenskapen för socker beaktas bör tillämpas fullt ut.

(7) Råsocker och sirap av hög renhetsgrad, beräknad i enlighet med artikel 1.5 i kommissionens förordning (EEG) nr 1443/82 av den 8 juni 1982 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet på sockerområdet [2], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 392/94 [3], bör också berättiga till produktionsbidrag om de används inom den kemiska industrin. Produktionsbidraget för dessa

[1] Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

[2] EGT L 158, 9.6.1982, s. 17.
[3] EGT L 53, 24.2.1994, s. 7.

basprodukter bör därför vara lika med produktionsbidraget för vitsocker justerat med hänsyn till, allt efter omständigheterna, antingen avkastningsvärdet eller sackaroshalten. Vad gäller isoglukos bör produktionsbidragen beviljas på samma villkor som exportbidragen för isoglukos.

(8) Det är lämpligt att föreskriva en månatlig fastställelse av produktionsbidraget, vilken skall baseras på referensperioder som skall fastställas samt på de konstateranden av sockerpriset på världsmarknaden som görs. Eftersom produktionsbidragen fastställs månadsvis är det lämpligt att införa referensperioder på omkring en månad.

(9) Med hänsyn till att i princip hela avsättningen av sockeröverskott på marknaderna i tredje länder sker genom anbudsförfarande, är det lämpligt att, för att fastställa det pris för socker på världsmarknaden som skall ligga till grund för produktionsbidraget, använda det vägda genomsnittet av de exportbidrag som fastställts enligt denna typ av anbudsförfarande under den berörda referensperioden.

(10) För att undvika missbruk bör produktionsbidrag bara beviljas om det genom kontroll kan konstateras att alternativa användningar är uteslutna. För att sådana kontroller skall bli möjliga bör produktionsbidraget endast betalas ut till bearbetningsföretaget på begäran. I vissa fall kan en effektiv kontroll underlättas av att det också tillämpas ett tillståndsförfarande. Den medlemsstat inom vars territorium bearbetningen äger rum bör därför ha rätt att besluta om bearbetningsföretagen skall vara tillståndspliktiga eller inte.

(11) Produktionsbidraget kan inte beviljas om inte exakta upplysningar finns. Den som vill erhålla bidrag bör därför anmodas att i förväg lämna in en skriftlig ansökan med vissa uppgifter.

(12) Eftersom basprodukter från sockersektorn mycket väl kan ersättas med basprodukter från spannmåls- och rissektorn, är det lämpligt att undvika omotiverad särbehandling. Därför är det lämpligt att för socker fastställa bestämmelser som överensstämmer med bestämmelserna för frisläppande av säkerheten i kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EEG) nr 1766/92 och (EEG) nr 1418/76 om produktionsbidrag inom spannmåls- respektive rissektorn [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999 [2]. Genom dessa bestämmelser får frisläppandet av säkerheten ske i proportion till de kvantiteter basprodukter som bearbetats under den tid produktionsstödet gällde.

(13) Med hänsyn till dokumentation och kontroll är det nödvändigt att införa en bidragslicens som har tillräckligt lång giltighetstid för att näringen skall kunna planera på lång sikt och som ger den information som behövs för att produktionsbidraget skall kunna fastställas. För att säkerställa att sockret i fråga används för avsett ändamål bör det bestämmas att licensen bara kan utnyttjas av den som ansökt om den och bara efter det att bearbetning av basprodukten i fråga har ägt rum.

(14) Eftersom slutbetalning av produktionsbidraget inte kan göras förrän bearbetningen har ägt rum och eftersom näringen har intresse av att få betalt så fort som möjligt bör det bestämmas att slutbetalningen skall göras kort tid efter bearbetningen.

(15) Giltighetstiden för bidragslicenserna får högst löpa över sex månader under vilka produktionsbidrag fastställs och den här typen av licenser måste innehålla uppgifter om de produktionsbidrag som gällde den dag då ansökan inkom. Under dessa förutsättningar kan det hända att det interventionspris för socker som fastställts för icke-underskottsområden ändras mellan den dag då ansökan om bidragslicens inkom och den dag då den aktuella basprodukten bearbetades. Eftersom produktionsbidraget fastställs på grundval av priset på socker i gemenskapen och prisutvecklingen för socker på världsmarknaden, bör det föreskrivas en bestämmelse om justering av nämnda bidrag så att hänsyn kan tas till alla ändringar av interventionspriset i euro för socker, mellan den dag då licensansökan inkom och den dag då den aktuella basprodukten bearbetades.

(16) För att göra det möjligt att kontrollera att basprodukterna används på angivet sätt måste det i varje medlemsstat upprättas ett behörigt organ med tillgång till alla nödvändiga upplysningar. För att motverka eventuella förseningar med utbetalning av bidraget bör det fastställas att ett förskott kan betalas ut till innehavaren av en bidragslicens så snart kontroll genomförts. I gengäld bör den som får förskottet åläggas att ställa en säkerhet som garanti till berörd medlemsstat om det skulle visa sig att bearbetningen av basprodukten inte utförts i enlighet med bestämmelserna i bidragslicensen. Den berörda medlemsstaten bör emellertid ha frihet att besluta om lämpliga åtgärder vid force majeure som gör det omöjligt för den som beviljats bidragslicens att fullgöra sina skyldigheter.

[1] EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.
[2] EGT L 9, 15.1.1999, s. 8.

(17) Genom de erfarenheter som vunnits dels sedan den nya produktionsbidragsordningen trädde i kraft den 1 juli 1986, men särskilt sedan den ändrades, från och med den 1 juli 1990, framträder behovet av att se till att nämnda ordning blir lättare att tillämpa, särskilt när det gäller att ansöka om produktionsbidragslicenser. Av denna anledning och med hänsyn till de tekniska svårigheterna när det gäller bearbetningen, särskilt vid jäsningsprocesser där avkastningen är högst varierande beroende på mikroorganismernas reaktioner, är det också lämpligt att höja den lägsta tillåtna avvikelse som gäller för att sökanden skall anses ha uppfyllt sina huvudåligganden vad gäller bearbetningen av basprodukten eller mellanprodukten. Det bör också införas en högsta tillåtna avvikelse för att täcka de fall där processen slagit fel ut och bearbetningsföretaget tvingas använda mer av basprodukten än vad som beräknats, utan att en särskild akt därför skall behöva upprättas för att den ytterligare kvantitet som, inom ramen för denna avvikelse, bearbetats på detta sätt skall kunna omfattas av ordningen.

(18) De tillämpningsföreskrifter som fastställs genom denna förordning ersätter tillämpningsföreskrifterna i kommissionens förordning (EEG) nr 1729/78 av den 24 juli 1978 om tillämpningsföreskrifter för produktionsbidrag för socker som används i den kemiska industrin [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 [2], vilken därmed också bör upphöra att gälla.

(19) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I den här förordningen skall med ”basprodukt” avses

a) produkterna i artikel 1.1 a och 1.1 f i rådets förordning (EG) nr 1260/2001, och

b) sirap och andra lösningar av fruktsocker enligt artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 som omfattas av KN-numren ex 1702 60 95 och ex 1702 90 99, med en renhetsgrad på minst 85 %,

och som används för framställning av sådana produkter för den kemiska industrin som anges i bilaga I till denna förordning.

2. Med basprodukterna skall jämställas sådana mellanprodukter enligt bilaga II, vilka först framställs i gemenskapen direkt ur nämnda basprodukter, med undantag av produkter som omfattas av något annat produktionsbidragssystem, och sedan används för att framställa sådana kemiska produkter som räknas upp i bilaga I.

3. Kemiskt ren fruktos enligt KN-nummer 1702 50 00 skall i egenskap av mellanprodukt betraktas som en basprodukter, förutsatt dels att den har framställts i gemenskapen direkt ur nämnda basprodukter med undantag av sådana produkter som omfattas av något annat system med produktionsbidrag, dels att den används för vidare bearbetning till någon av de kemiska produkter som anges i bilaga I.

Artikel 2

1. Produktionsbidraget skall beviljas av den medlemsstat i vilken bearbetningen av basprodukterna äger rum.

2. Medlemsstaten skall endast bevilja bidraget om den genom tullkontroll eller annan likvärdig administrativ kontroll har garantier för att basprodukterna används för det ändamål som anges i ansökan enligt artikel 3.

Artikel 3

1. Produktionsbidraget skall endast beviljas bearbetningsföretag som garanterar att kontrollen enligt artikel 2.2 kan utföras när som helst och som har ingett en ansökan i vilken närmare anges den kemiska produkt för vars tillverkning basprodukten skall användas.

2. Den berörda medlemsstaten får ställa som villkor för rätten att omfattas av produktionsbidrag att den först godkänt bearbetningsföretagen enligt punkt 1.

Artikel 4

Produktionsbidragsbeloppet för 100 kg vitsocker skall fastställas med beaktande av dels världsmarknadspriset på vitsocker med tillägg av ett standardbelopp av 6,45 euro per 100 kg vitsocker, dels priset på socker i gemenskapen.

Följande definitioner skall gälla:

a) *världsmarknadspriset på socker*: priset på socker i gemenskapen med avdrag för det genomsnittliga exportbidraget för vitsocker under den berörda referensperioden enligt artikel 9.2, minus ett standardbelopp på 6,45 euro per 100 kg.

b) *priset på socker i gemenskapen*: interventionspriset för vitsocker.

Artikel 5

Produktionsbidraget per 100 kg råsocker skall vara lika med en hundradel av det belopp som gäller för vitsocker, multiplicerat med avkastningen av det råsocker som använts, vilken skall fastställas i enlighet med punkt 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001.

[1] EGT L 201, 25.7.1978, s. 26.
[2] EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

Artikel 6

Produktionsbidraget per 100 kg sirap av sackaros skall vara lika med en hundradel av det belopp som gäller för vitsocker multiplicerat med

a) sackaroshalten i sirapen i fråga, om sirapen har en renhetsgrad på minst 98 %, eller

b) halten utvinnbart socker i sirapen i fråga, fastställd i enlighet med i artikel 1.5 andra stycket i förordning (EEG) nr 1443/82, om sirapen har en renhetsgrad på minst 85 % men lägre än 98 %.

Artikel 7

Produktionsbidraget per 100 kg torrsubstans av den basprodukt som anges i artikel 1.1 f i förordning (EG) nr 1260/2001 skall vara lika med det produktionsbidrag som gäller för vitsocker.

Produktionsbidraget skall endast beviljas för en produkt

a) som framställts genom isomerisering av glukos,

b) som innehåller minst 41 viktprocent fruktos i torrsubstansen och

c) som innehåller högst 8,5 viktprocent polysackarider och oligosackarider, inklusive di- eller trisackarider, i torrsubstansen.

Artikel 8

Det produktionsbidrag som beviljas för 100 kg utnyttjad fruktos uttryckt som torrsubstans skall vara lika med det produktionsbidrag som gäller för 100 kg vitsocker den dag då ansökan om produktionsbidragslicensen inkommer.

Artikel 9

1. Produktionsbidraget för vitsocker skall fastställas en gång i månaden för de perioder som inleds den 1 i varje månad.

2. För det fastställande som avses i punkt 1 skall referensperioden för de exportbidrag för vitsocker som skall användas för att fastställa det världsmarknadspris för socker som avses i artikel 4 a vara den period som inleds den sextonde dagen i den månad som föregår månaden före vart och ett av de datum som avses i punkt 1 och som avslutas den femtonde dagen i den månad som omedelbart föregår datumet i fråga.

3. När det gäller världsmarknadspriset för socker skall det genomsnitt som avses i artikel 4 a vara det vägda genomsnittliga exportbidraget för vitsocker fastställt genom anbudsförfarande under den aktuella referensperiod som fastställs i punkt 2 i denna artikel.

4. Produktionsbidraget för 100 kg vitsocker under var och en av de månader som avses i punkt 1 skall vara lika med skillnaden mellan det pris som gäller för socker i gemenskapen under den månad för vilken bidraget fastställts och det världsmarknadspris för socker som fastställts för den aktuella referensperioden.

5. Om priset på socker i gemenskapen och världsmarknadspriset för socker ändras kraftigt under den period som avses i punkt 1, får det bidrag som beräknats i enlighet med punkterna 2–4 ändras med hänsyn till dessa ändringar.

Artikel 10

1. Ansökan om produktionsbidrag skall göras skriftligen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken basprodukten skall bearbetas.

Följande skall anges i ansökan:

a) Bearbetningsföretagets namn eller firmanamn och adress.

b) Basproduktens art samt den mängd av denna som skall bearbetas, uttryckt som vitsocker eller, om det är fråga om isoglukos, som torrsubstans.

c) Tulltaxenummer och beskrivning av den kemiska produkt för vars framställning basprodukten skall användas.

d) Bearbetningsställe.

2. När den ansökan om produktionsbidrag som inges av bearbetningsföretaget gäller en mellanprodukt

a) skall i ansökan, utöver den information som krävs enligt punkt 3, anges

— basproduktens art samt den mängd av denna som använts för att framställa mellanprodukten,

— namn eller firmanamn och adress i fråga om det företag som framställt mellanprodukten,

— framställningsplats för mellanprodukten, och

b) den skall utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 1 andra stycket åtföljas

— av ett dokument i original som på begäran av den som framställt mellanprodukten utfärdats av den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken mellanprodukten framställts och i vilket intygas att mellanprodukten har framställts direkt och uteslutande ur en basprodukt, eller

— av en deklaration från bearbetningsföretagarens sida enligt vilken denne åtar sig att innan den bidragslicens om vilken han ansöker har löpt ut inkomma med det dokument som avses i första strecksatsen.

Det dokument som avses i b första stycket skall minst omfatta följande:

a) Basproduktens art samt den mängd av denna som använts för framställningen av den aktuella mellanprodukten.

b) Den aktuella mellanproduktens art samt mängd av denna.

c) Namn eller firmanamn och adress i fråga om det företag som framställt mellanprodukten.

d) Framställningsplats för mellanprodukten.

När det gäller utfärdandet av det dokument som avses i b första stycket får medlemsstaten fastställa kompletterande villkor till dem som anges i punkt 1 andra stycket.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall

a) det dokument som avses i punkt 2 b första stycket utfärdas endast under förutsättning att tillverkaren av mellanprodukten först har godkänts av den medlemsstat i vilken mellanprodukten skall framställas,

b) produktionsbidraget beviljas endast under förutsättning att bearbetningsföretaget först har godkänts av den medlemsstat i vilken detta skall bearbeta mellanprodukten till en kemisk produkt enligt bilaga I.

Den berörda medlemsstaten skall lämna de godkännanden som avses i andra stycket förutsatt att sökanden på alla sätt gör det möjligt för medlemsstaten att utföra nödvändiga kontroller.

4. Medlemsstaterna får begära kompletterande upplysningar.

Artikel 11

1. För att den bidragslicens som avses i artikel 12 skall kunna utfärdas måste bidragslicensansökan åtföljas av en säkerhet.

2. Säkerheten skall motsvara 3,78 euro per 100 kg socker uttryckt som vitsocker eller, om det rör sig om isoglukos, per 100 kg torrsubstans.

När det är fråga om en mellanprodukt, skall säkerheten för 100 kg av produkten vara lika med det belopp som anges i första stycket beräknat med den koefficient som i bilaga II anges för den aktuella mellanprodukten. Koefficienten skall beroende på omständigheterna justeras i förhållande till torrsubstanshalten, med hjälp av respektive formel som svarar mot koefficienten och som anges i bilaga II.

3. Det huvudkrav som i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 [1] skall uppfyllas för att säkerheten som avses i punkt 2 skall frisläppas, skall vara följande:

a) När det är fråga om en mellanprodukt skall det dokument som avses i artikel 10.2 b första stycket ha inlämnats av bearbetningsföretaget och den mängd av mellanprodukten som anges i ansökan skall ha bearbetats till en kemisk produkt som föreskrivs i bilaga I inom den giltighetstid som är satt för den aktuella bidragslicensen, eller

b) i alla andra fall skall den mängd av basprodukten som anges i ansökan ha bearbetats till någon av de kemiska produkter som anges i bilaga I inom den giltighetstid som är satt för den aktuella bidragslicensen.

Vad gäller huvudkravet för bearbetning skall emellertid den som inom den giltighetstid som är satt för bidragslicensen har bearbetat minst 90 % av den mängd av basprodukten eller den mängd av mellanprodukten som anges i ansökan anses ha uppfyllt huvudkravet i a eller b första stycket.

4. Tillämpningen av punkterna 1 och 2 när det gäller frisläppandet av säkerheten skall gälla med undantag för fall av force majeure och bestämmelserna i avdelning V i förordning (EEG) nr 2220/85.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall utfärda en bidragslicens när ansökan lämnats in.

2. Som bidragslicens skall medlemsstaterna använda nationella formulär vilka minst skall innehålla de upplysningar som anges i punkt 3, utan att det påverkar tillämpningen av andra förordningar, direktiv eller beslut som fattas av gemenskapens institutioner.

När den licens som avses i punkt 1 gäller en mellanprodukt, skall denna, utöver den information som krävs enligt punkt 3 a, b, d, e och f, innehålla de upplysningar som ingår i den ansökan om licens som avses i artikel 10.2.

3. Följande uppgifter skall anges i licensen:

a) Mottagarens namn och adress.

b) Datum då ansökan inkom.

c) Basprodukten art samt den mängd av denna som skall bearbetas, uttryckt som vitsocker eller, om det rör sig om isoglukos, som torrsubstans.

d) Hur basprodukten skall användas.

e) Det produktionsbidrag för vitsocker som gällde den dag då ansökan inkom.

f) Sista giltighetsdag för licensen.

g) Bearbetningsstället.

Artikel 13

Vid tillämpning av artikel 10.1 andra stycket och artikel 12.3 skall följande gälla:

a) Följande skall betraktas som samma basprodukt:

i) Vitsocker enligt KN-nummer 1701 99 10; socker med tillsats av aromämnen eller färgämnen enligt KN-nummer 1701 91 00; socker med tillsats av andra ämnen enligt KN-nummer 1701 99 90 samt sirap av sackaros med en renhetsgrad på minst 85 % enligt KN-numren 1702 60 95 och 1702 90 99.

[1] EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

ii) Råsocker enligt KN-numren 1701 11 och 1701 12.

iii) Isoglukos enligt KN-numren ex 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30.

iv) Mellanprodukter enligt artikel 2.

b) På begäran och med godkännande från den behöriga myndigheten i medlemsstaten får uppgifterna om basproduktens användning begränsas till det kapitel i kombinerade nomenklaturen i vilket den eller de kemiska produkter som skall framställas ingår.

Artikel 14

1. En utfärdad bidragslicens skall berättiga till utbetalning av det produktionsbidrag som anges i licensen

a) i det fall det gäller en mellanprodukt, om det dokument som anges i artikel 10.2 b första stycket har inlämnats inom föreskriven tid och efter bearbetning av mellanprodukten i enlighet med de villkor som fastställts i bidragslicensen,

b) i alla övriga fall, efter bearbetning av basprodukten i enlighet med de villkor som fastställts i bidragslicensen.

När kvantiteten bearbetad basprodukt eller mellanprodukt överstiger den kvantitet som anges i bidragslicensen, skall denna ytterligare kvantitet inom en gräns på 5 % anses vara bearbetad inom ramen för detta dokument och omfattas av det produktionsstöd som anges i dokumentet.

2. De rättigheter som licensen ger kan inte överlåtas.

Artikel 15

Bidragslicensen skall gälla från den dag då ansökan inkommer till och med den sista dagen i den femte månaden efter den månad då ansökan om produktionsbidrag inkom.

Artikel 16

1. Om interventionspriset för vitsocker som fastställts i euro för icke-underskottsområden ändras under perioden mellan den dag då ansökan om produktionsbidrag inkommer och dagen för bearbetning av basprodukten, skall produktionsbidraget i fråga justeras för de kvantiteter basprodukter som bearbetas från och med denna ändring.

2. För tillämpningen av den justering som avses i punkt 1 skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten som utfärdar bidragslicensen i fråga vid tillfället för utfärdandet förse licensen med följande uppgift: ”skall justeras i enlighet med förordning (EG) nr 1260/2001 för bearbetning som utförts från och med det datum då det nya interventionspriset i fråga började tillämpas”.

Justeringen skall göras när produktionsbidraget i fråga betalas ut.

3. När basprodukten är vitsocker skall den justering som avses i punkt 1 beräknas genom en ökning eller, beroende på omständigheterna, en minskning av produktionsbidraget med skillnaden, uttryckt i euro per 100 kg socker, mellan det interventionspris som fastställts för icke-underskottsområden och som gällde den dag då licensansökan inkom och samma interventionspris för vitsocker, men som gällde den dag då den berörda basprodukten bearbetades.

4. När basprodukten är råsocker av standardkvalitet skall den justering som avses i punkt 1 beräknas genom en ökning eller, beroende på omständigheterna, en minskning av produktionsbidraget med skillnaden, uttryckt i euro per 100 kg socker, mellan det interventionspris för råsocker som gällde den dag då licensansökan inkom och samma interventionspris, men som gällde den dag då den berörda basprodukten bearbetades.

5. Om avkastningen av råsockret skiljer sig från den som definieras för den kvalitetstyp som avses i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001 skall bidragsbeloppet, som justerats i enlighet med punkt 4, anpassas för utbetalningen, genom tillämpning av artikel 5.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 [1].

6. När basprodukten är en sirap av sackaros skall justeringen fastställas i enlighet med punkt 4 i denna artikel och med artikel 6.

7. När basprodukten är en isoglukos skall justeringen fastställas i enlighet med punkt 4 i denna artikel och skall tillämpas per 100 kg torrsubstans av den berörda produkten.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall utse de behöriga organ som skall ansvara för kontrollen av bearbetningen av basprodukter.

2. Bidragslicensinnehavaren skall till de organ som avses i punkt 1 skriftligen och i så god tid att kontrollen kan göras lämna följande uppgifter:

a) Licensinnehavarens namn och adress.

b) Basproduktens art samt den mängd av denna som skall bearbetas.

c) Den plats där basprodukterna befinner sig när uppgifterna lämnas.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

[1] EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

Artikel 18

När basprodukterna ställts under kontroll får medlemsstaterna betala ut ett förskott till licensinnehavaren, vilket inte får överstiga 80 % av det produktionsbidrag som anges i licensen.

Artikel 19

1. Om ett förskott betalas ut skall medlemsstaterna, för att säkerställa att förskottet plus 5 % återbetalas, begära säkerhet eller annan godkänd garanti med motsvarande värde.

2. Säkerheten skall frisläppas när bearbetning genomförts enligt bestämmelserna som gäller för bidragslicensen eller när förskottet plus 5 % har återbetalats.

3. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 4 skall den återbetalning som avses i punkt 1 ske i förhållande till den kvantitet basprodukter som inte bearbetats enligt bestämmelserna som gäller för bidragslicensen.

Om förskottet inte återbetalas skall säkerheten vara förverkad till så stor del som motsvarar den del av förskottet som skulle ha återbetalats.

4. Om bearbetningen inte kan genomföras i enlighet med bestämmelserna som gäller för licensen på grund av omständigheter som kan betraktas som force majeure och om en ansökan lämnas in om beaktande av dessa omständigheter, skall den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder den anser nödvändiga med hänsyn till de påtalade omständigheterna.

Artikel 20

Efter det att sökanden till det behöriga organet har anmält den kemiska produkt för vars framställning basprodukten har använts, skall produktionsbidraget, eller om ett förskott betalats ut, skillnaden mellan förskottet och produktionsbidraget betalas ut

a) tidigast efter det att det konstaterats att basprodukterna bearbetats enligt de villkor som gäller för bidragslicensen,

b) senast vid utgången av månaden efter den månad då bearbetningen konstaterades.

Artikel 21

Produktionsbidraget skall betalas ut för den kvantitet basprodukt eller mellanprodukt som bearbetats inom den gräns som avses i artikel 14.1 andra stycket.

Produktionsbidraget per 100 kg använd mellanprodukt skall vara lika med det produktionsbidrag som gäller per 100 kg vitsocker den dag då ansökan inlämnas, multiplicerat med den koefficient som fastställts i bilaga II för den berörda mellanprodukten. Koefficienten skall beroende på omständigheterna justeras i förhållande till torrsubstanshalten med hjälp av den formel som svarar mot koefficienten och som anges i bilaga II.

Artikel 22

Förordning (EEG) nr 1729/78 upphör att gälla.

Förordning (EEG) nr 1729/78 skall dock fortsätta att gälla i fråga om bearbetning för vilken ansökningar om produktionsbidrag hade lämnats in innan den ordning som fastställs genom denna förordning trädde i kraft.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

KN-nummer	Varubeskrivning
1302 31 00	– – Agar-agar
1302 32	– – Växtslem och andra förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur frukter eller frön från johannesbröd:
1302 32 10	– – – Ur frukter eller frön från johannesbröd
1302 32 90	– – – Ur guarfrön
1302 39 00	– – Andra slag
1702 90 10	– – Kemiskt ren maltos
ex 2520	Gips; anhydrit; bränd gips, även färgad eller innehållande små mängder acceleratorer eller fördröjningsmedel:
2520 20	– Bränd gips
ex 2839	Silikater; kommersiella silikater av alkalimetaller:
2839 90 00	– Andra slag
Kapitel 29	Organiska kemikalier utom undernumren 2905 43 00 och 2905 44
Kapitel 30	Farmaceutiska produkter
3203 00 90	– Färgämnen av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung och preparat på basis av sådana färgämnen
ex 3204	Syntetiska organiska färgämnen och preparat enligt anmärkning 3 till detta kapitel på basis av syntetiska organiska färgämnen
3307	Preparat avsedda att användas före, vid eller efter rakning, deodoranter för personligt bruk, badpreparat, hårborttagningsmedel samt andra parfymerings-, skönhets- och kroppsvårdsmedel, inte nämnda eller inbegripa någon annanstans; beredda rumsdesodoriseringsmedel, även oparfymerade och även med desinficerande egenskaper:
	– Rumsparfymerings- och rumsdeodoriseringmedel, inbegripet luktgivande preparat som används vid religiösa ceremonier:
3307 49 00	– – Andra slag
3307 90 00	– Andra slag
ex 3401	Tvål och såpa: organiskt ytaktiva produkter och produkter avsedda att användas som tvål, i form av stänger, kakor eller gjutna stycken, även innehållande tvål; papper, vadd, filt och bondad duk, impregnerade, överdragna eller belagda med tvål, såpa eller annat rengöringsmedel:
3401 19 00	– För annat ändamål
3402	Organiska ytaktiva produkter (utom tvål och såpa); ytaktiva preparat, tvättmedel (inbegripet tvätthjälpmedel) och rengöringsmedel, även innehållande tvål eller såpa, andra än sådana som omfattas av nr 3401
3403	Beredda smörjmedel (inbegripet sådana beredda skäroljor, preparat för losstagning av bultar och muttrar, rostskyddsmedel och andra medel mot korrosion samt formsläppmedel som är baserade på smörjmedel) samt preparat av sådana slag som används för olje- eller fettbehandling av textilmaterial, läder, pälsskinn eller andra material, med undantag av preparat som innehåller som karaktärsgivande beståndsdel minst 70 viktprocent oljor erhållna ur petroleum eller ur bituminösa mineral:
	– Innehållande oljor erhållna ur petreleum eller ur bituminösa mineral:
3403 19	– – Andra slag:
3403 19 10	– – – Innehållande minst 70 oljor erhållna ur petroleum eller bituminösa material, inte utgörande karaktärsgivande beståndsdelvikt
3405	Puts- och polermedel för skodon, möbler, golv, karosserier, glas eller metall, skurpasta, skurpulver och liknande preparat (även i form av papper, vadd, filt, bondad duk, porös plast eller poröst gummi som impregnerats, överdragits eller belagts med sådana preparat), med undantag av vaxer enligt nr 3404

KN-nummer	Varubeskrivning
3407 00 00	Modelleringspastor, inbegripet sådana som är avsedda för barn: dentalvax samt avtrycksmassor för dentalt bruk, föreliggande i satser, i detaljhandelsförpackningar eller i form av plattor, hästskoformade stycken, stänger e.d.; andra preparat för dentalt bruk, på basis av gips
ex kapitel 35	Proteiner; modifierad stärkelse; lim och klister; enzymer, utom produkter enligt 3501 och enligt undernumren 3505 10 10, 3505 10 90 och 3505 20
ex kapitel 38	Diverse kemiska produkter utom produkter enligt undernumren 3809 10, 3809 91 00, 3809 92 00, 3809 92 00, 3809 93 00 och ex 3824 60
ex kapitel 39	Plaster och plastvaror
3901 till 3914	– I obearbetad form:
ex 6809	Varor av gips eller blandningar på basis av gips (skivor, plattor och liknande varor)

BILAGA II

KN-nummer	Varuslag	Faktorer
1	2	3
ex 1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen	1,00 (1)
ex 1702 90 99	Invertsocker	1,00 (1)
2905	Acykliska alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana alkoholer:	
	– Andra polyoler:	
2905 43 00	– – Mannitol	1,06
2905 44	– – D-glucitol (sorbitol):	
	– – – I vattenlösning:	
2905 44 11	– – – – Innehållande högst 2 viktprocent D-mannitol beräknat på halten D-glucitol	0,74 (2)
2905 44 19	– – – – Annan	0,74 (2)
	– – – Annan:	
2905 44 91	– – – – Innehållande högst 2 viktprocent D-mannitol beräknat på halten D-glucitol	1,06
2905 44 99	– – – – Annan	1,06
3824 60	– Sorbitol, annan än sorbitol enligt nr 2905 44;	
	– – I vattenlösning:	
3824 60 11	– – – Innehållande högst 2 viktprocent D-mannitol beräknat på halten D-glucitol	0,74 (2)
3824 60 19	– – – Annan	0,74 (2)
	– – Annan:	
3824 60 91	– – – Innehållande högst 2 viktprocent D-mannitol beräknat på halten D-glucitol	1,06
3824 60 99	– – – Annan	1,06

(1) Produktionsbidrag som fastställs med hjälp av denna koefficient skall vara beräknade för ett invertsocker eller, efter omständigheterna, för sockerkulör med en torrsubstanshalt på respektive 100 viktprocent.

För invertsocker eller sockerkulör som har en annan torrsubstanshalt skall bidragen beräknas per 100 kg mellanprodukt med hjälp av följande formel:

$$(a) \times 1{,}00 \times (b)$$

(2) Produktionsbidrag osm fastställs med hjälp av denna koefficient skall vara beräkande för en vattenlösning av D-glucitol (sorbitol) med en torrsubstanshalt på 70 % vikstprocent. För vattenlösningar av D-glucitol (sorbitol) med en annan torrsubstanshalt skall bidragen beräknas per 100 kg mellanprodukt med hjälp av följande formel:

$$(a) \times b(0{,}74)/0{,}70$$

där

(a) = produktionsbidrag för berört vitsocker,

(b) = produktens torrubstanshalt uttryckt i viktprocent.